

မိတ်ကူးချိချိအနုပညာ

STEVE SHAGAN

A NOVEL BY THE AUTHOR OF
THE FORMULA

PILLARS OF FIRE

ဟောင်ထွန်းသူ သွေးကန္တာရ

ဒဂုံယနေကြိမ်

mgvye.com

\$16.95 US
(\$24.95 CAN.)

PILLARS OF FIRE

mgypoe.com

STEVE SHAGAN

THE PAST TEN YEARS, A CHILLING CONSPIRACY HAS BECOME A TERRIFYING REALITY. NUCLEAR HEADS ARE POISED ATOP AN ICBM MISSILE IN A MIDDLE EAST TERRORIST STATE.

A Times bestselling author Steve Shagan, creator of *Formula* ("a marvelously plotted thriller, paced as well as a cobra striking for the jugular..." —*Los Angeles Times*), brings us a new novel as suspenseful and gripping as the real events on which it is based. Anticipating tomorrow's headlines, here is the clandestine, life-or-death race involving the United States, a West German industrial cartel, radical Islam, and a besieged Middle East leading to a nuclear Armageddon.

On extensive research into the Pakistani-Libyan-German connection (a nuclear alliance far more than poison gas), *PILLARS OF FIRE* plunges us into a seething doomsday cauldron that threatens the very existence of the civilized world. Under the guise of a legal commercial project, former Nazi rocket scientist is developing a powerful ICBM for Libya's Muammar Qaddafi. The book tells us what Qaddafi has successfully tested a nuclear device, which he has done with a German dictator. The secret is hidden in a hidden facility somewhere deep in the Libyan desert, and a missile is opening...

Lawford is a Pulitzer Prize-winning author who has covered CIA operative—caught in a treacherous plot to be a guinea orchestrated by Qaddafi and Nazi rocket scientist posing as respectable German industrialists. As the clock ticks down, Lawford and an alluring agent, Erika Sperling, penetrate the very heart of

မောင်ထွန်းသူ

သွေးကန္တာ

TUN0066
4,000.00 KS

သွေးကန္တာရ မောင်ထွန်းသူ

စာမူကိစ္စ ၄၃၄ မူကိစ္စ၊ ၁၃ စင်တီ x ၂၀ .၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၇၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်နှစ်တွဲပေါင်း၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

၁၉၉၃ အားမာန်သစ်စာပေ၏ ပထမအကြိမ်မူ။

ရောင်းစျေး - ၄ ၀ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

သွေးကန္တာရ
PILLARS OF FIRE
Steve Shagan
မောင်ထွန်းသူ

ဒုတိယအကြိမ်နှစ်တွဲပေါင်း ၂၀၁၇

mgyc.com

mgyc.com

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

[၁]

မှတ်မှတ်ရရ ၁၉၈၃ ခုနှစ်အတွင်းက ဖြစ်သည်။ သောမတ်စ် ဟာဒီ^၁၏ တက်စ်^၂ ဝတ္ထု မြန်မာပြန်ပြီးစအချိန်၊ နောက်ထပ် ဘာစာအုပ် ပြန်လျှင် ကောင်းမလဲဟု စဉ်းစားစိတ်ကူးနေချိန် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ရက်တွင် ဘဝတက္ကသိုလ် ကိုနေဝင်းက စာအုပ်တစ်အုပ်ပေးသည်။ ‘ဆရာ ဖတ်ကြည့် စမ်းပါ၊ ကြိုက်ရင်လည်း ပြန်ပါ’ ဟုလည်း ပြောသည်။ သူပြောသည့်အတိုင်း ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်သည်။ ကြိုက်သည်။ ကျွန်တော် ဘာသာပြန်ဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။

၁၉၈၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ထိုစာအုပ် ထွက်ခဲ့သည်။ မူရင်းအမည် ‘ဖော်မြူလာ’^၃ ဖြစ်၍ မြန်မာပြန်သည့်အခါ ဇာတ်လမ်းကိုကြည့်၍ ‘ရှာပုံတော်’ ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ ရေးသူမှာ ဟောလီးဝုဒ် ရုပ်ရှင်မြို့တော်တွင် နာမည် အကြီးဆုံး ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာ ‘စတိဗ်ရှေဂင်’ ဖြစ်ပါသည်။ ‘ရှာပုံတော်’ သည် စာဖတ်ပရိသတ် နှစ်သက်လက်ခံခဲ့သော စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။

၁ Thomas Hardy
 ၂ Tess
 ၃ Formula

[၂]

ယခုလည်း မှတ်မှတ်ရရဟုပင် ဆိုရမည်ထင်ပါ၏။ ဂျာမန် စာရေးဆရာကြီး ‘အီရစ်မာရီယာရီမတ်’ ၏ ‘နိုက်အင်လစ္စဘွန်း’^၂ ဝတ္ထု မြန်မာပြန်ပြီးစ ဘာစာအုပ် ဆက်လုပ်ရလျှင် ကောင်းပါ့မလဲဟု စဉ်းစားနေချိန်ဖြစ်သည်။ တစ်ရက်တွင် အားမာန်သစ် ကိုညှိမှိုင်းက စာအုပ်တစ်အုပ်ပေးသည်။ ‘ဆရာ ဖတ်ကြည့်လေ၊ ကြိုက်ရင်လည်း ပြန်ပေါ့’ ဟု ပြောသည်။ ကျွန်တော် ဖတ်ကြည့်သည်။ ကြိုက်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ‘ဖော်မြူလာ’ စာရေးဆရာ စတိဗ်ရှောင်၏ ခုနစ်အုပ်မြောက် Pillars of Fire သည် မြန်မာပြန် ‘သွေးကန္တာရ’ စာအုပ် ဖြစ်လာခဲ့ရပါသည်။

[၃]

ဤစာအုပ်သည် စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် ‘သုတ’ ကို ပေးနိုင်စွမ်းရှိသည့် ဝတ္ထုစာအုပ်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ ဤဝတ္ထုတွင် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ မဟာ အင်အားကြီးနိုင်ငံများနှင့် ရင်ပေါင်တန်းလိုသဖြင့် နျူးကလီးယားစစ်လက်နက်များ ထုတ်လုပ်နိုင်ရန် အားထုတ်နေကြသည့်နိုင်ငံများ၊ ယင်းနိုင်ငံများရှိ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေး အစွန်းရောက်ဝါဒီများ၏ မလိမ္မာမှုများ၊ ယင်း မလိမ္မာမှုများအပေါ် အခြေခံပြီး ပေါက်ဖွားလာသည့် နိုင်ငံအချင်းချင်း မယုံသင်္ကာဖြစ်မှုများ၊ ယင်း မယုံသင်္ကာဖြစ်မှုများကို အခြေခံ၍ ဖြစ်ပေါ်လာရသည့် ကမ္ဘာ့အင်အားကြီးနိုင်ငံများ၏ ဝင်ရောက်စွက်ဖက်မှုများကို သူ့နေရာနှင့်သူ အံဝင်ခွင်ကျဖြစ်အောင် ဖန်တီးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

[၄]

ဤဝတ္ထုနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်ပြောလိုသည့် အချက်တစ်ချက် ရှိနေပါသည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေး လုပ်ငန်းနှင့်

၁ Erich Maria Remarque
၂ Night In Lisbon

ဆက်စပ်နေသည့် အရေးဖြစ်သည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အရင်းအနှီးမှာ များလှပါသည်။ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို သုံးလေးတွဲ ခွဲ၍ ထုတ်ဝေ ရခြင်းသည် ထုတ်ဝေသူအတွက်ရော စာဖတ်သူအတွက်ပါ တနင့်တပိုး ရှိလှပါ သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤဝတ္ထုကို အတွဲမများအောင် အားထုတ်ရပါ သည်။

ထိုအခါ မူရင်းဝတ္ထုမှအချို့သော အပိုင်းများကို ဖြတ်တောက်ခဲ့ရ ပါသည်။ ကျော်ခဲ့လွှားခဲ့ရသည်များလည်း ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း မူရင်း စာရေးဆရာ၏ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက်နှင့် သူပြောလိုသည့် အကြောင်း များကိုမူ ထိခိုက်ခြင်း မဖြစ်ပါ။ ဖြတ်ရာတောက်ရာ၌ စာဖတ်ပရိသတ် အတွက် ငြီးငွေ့ဖွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရသော အကွက်များကိုသာ ရွေး၍ ဖြတ်ခဲ့တောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤအတွက် မြန်မာပြန်သူအား နားလည်ခွင့်လွတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်၍ အားနည်းချက်များ၊ ဟာကွက် များနှင့် ချို့ယွင်းချက်များ တွေ့ရှိခဲ့ပါမူ မြန်မာပြန်သူ၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည် ဟု ယူဆစေလိုပါသည်။ အကယ်၍ 'ရှာပုံတော်' ဝတ္ထုကဲ့သို့ပင် ဤဝတ္ထုကို နှစ်သက်ကြသည်ဆိုပါမူကား . . .

မြန်မာပြန်သူ

၁၉၉၃ ခု၊ မေလ၊ ၅ ရက်

အဏုမြူနည်းပညာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အခွင့်အရေးဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်လာသည့်အခါ မူဆလင် သန်း ၉၀၀၀ သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဏုမြူ သုတေသနလုပ်ငန်းမှ ဖြစ်ထွန်းလာသည့်အသီးအပွင့်များကို မျှဝေခံစားကြရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာ အိုင်း ကျူ သန်း
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ပါကစ္စတန် နျူကလီးယား သုတေသနစခန်း
မတ်လ၊ ၅၊ ၁၉၈၆

အဏုမြူဖုံးတစ်လုံးနှင့် ထုတ်လုပ်ပုံထုတ်လုပ်နည်းကို ရယူရင်ဆိုင်ခြင်းသည် လစ်ဗျားလူမျိုးတို့၏ တရားဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သော အရာဖြစ်သည်။

မူအမ်ဟအယ်လ်-ကဒီဗီ
နိုဝင်ဘာ ၃၊ ၁၉၈၇

အကြမ်းဖက်သမားများ၏ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မှုကို ခံနေရသော အမျိုးသားတစ်ရပ်သည် အသုံးပြုစရာ အခြားနည်းလမ်းများ မရှိတော့သည့်အခါ တိုက်ခိုက်မှုဟူသမျှကို အင်အားသုံး၍ ကြိုတင်ကာကွယ်ပိုင်ခွင့် ရှိရပေလိမ့်မည်။

ကျော့ဂူလ်စ်
ဇန်နဝါရီ ၅၊ ၁၉၈၆

သင့်ကသာ အသူတစ်ရာမက နက်လှစွာသော ချောက်ကြီးထဲသို့ ငုံ့ကြည့်နေမည်ဆိုပါက ထိုချောက်ကြီးကလည်း သင့်အား ပြန်၍ ကြည့်နေပေလိမ့်မည်။

ဗရက်အရစ် နီယက်င်ရှူး

လစ်ပျား
သဲကန္တာရ
ဒီဇင်ဘာ၊ ၆၊ ၁၉၉၁

mgyc.com

mgyc.com

အဖွင့်

ဘုရားသခင်သည် မျက်လုံးအစုံကိုပင့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သဲကန္တာရကြီးအား အစဉ်အမြဲ တထိန်ထိန်တညီးညီးဖြစ်ကာ လှုပ်ရှားထကြွနေသည့် ကြက်သွေးရောင် ပင်လယ်ပြင်ကြီးအဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အမြဲတစေ နေရာရွှေ့ပြောင်းနေကြသော သဲများသည် မျှော်စင်ကြီးများသဖွယ် မြင့်မားလှသည့် သဲတောင်ကုန်းများဆီမှ လွင့်ထွက်ကာ ကုန်းတန်းများ၊ သဲချောင်းများနှင့် ထန်းရိုင်းပင်များဆီသို့ ဝှေ့ယမ်းပက်ဖျန်း နေကြသည်။ စမ်းရေများဖြင့် သာယာအေးမြလျက်ရှိသော အိုအေစစ်အရပ်သည် ဂျာမန်နည်းပညာရှင်များနှင့် သူတို့၏ လစ်ဗျားလက်ထောက်များ နေထိုင်ရာ ဆက်သွယ်ရေးနောက်ဆက်တွဲယာဉ်တစ်စီးနှင့် ရွက်ထည်တဲများအား အုပ်မိုးကာကွယ်ပေးထားသည်။

မီးဖိုများတွင် ဝိုင်းထိုင်ပြီး မီးလှုံနေကြသော စီဝမ်လူမျိုးစုနွယ်ဝင်ဘက်ဒိုအင်များသည် ဆိတ်နို့ထောပတ်သုတ် ပေါင်မုန့်များကို စား၍ လက်ဖက်ရည်ပူပူကို သောက်နေကြသည်။ အမှတ် ဆယ့်ခြောက် ထရီပိုလီ

တပ်မဟာမှ အရာရှိများသည် ဆိုဗီယက်လုပ် တစ်ယောက်ထိုင်ခုံများပေါ်၌ ထိုင်ကာ ပြင်သစ် စီးကရက်များကို ဖွာ၍ ကင်သန်ကော်ဖီကို သောက်နေကြသည်။

အိုအေစစ် တစ်ဖက်အစွန်တွင် သီးခြားခွဲ၍ အနက်ရောင် ဆိတ်ရေဖြင့် ဆောက်ထားသော ရွက်ထည်တဲတစ်လုံး ရှိသည်။ ထိုတဲကို လက်နက်မျိုးစုံ အများအပြား ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ကျားသစ်ကွက် ယူနီဖောင်းဝတ် အမျိုးသမီး ဆယ့်သုံးဦးက ဝိုင်းရံစောင့်ကြပ်လျက် ရှိ၏။

ရုတ်တရက် ရွက်ထည်တဲတံခါး ဖွင့်သွားပြီး တစ်ကမ္ဘာလုံး၏ အန္တရာယ် အများဆုံးသော လူတစ်ယောက်သည် သဲကန္တာရ၏ အရုဏ်အလင်းရောင် တွင်းသို့ ခြေလှမ်းများကို ခပ်ကျဲကျဲ လှမ်း၍ ထွက်လာသည်။ သူ့ကိုယ်တွင် ခရီးသွား ဆာဖာရီဝတ်စုံ ဝတ်ထားပြီး ခြေထောက်တွင် ဘွတ်ဖိနပ်ကြီးများ စီးထားသည်။ တပ်ထားသည့် မျက်မှန်သည် သူ့မျက်လုံးအစုံအား ဖြည်းဖြည်းချင်း တက်လာနေသော နေရောင်မှ ကာကွယ်ပေးထားသည်။ သူ့ခေါင်းတွင် အနီရောင် ကဖာပဝါကိုပတ်၍ စည်းထားသည်။ ထူးခြားသော ဥပမိ ရုပ်ပိုင်ရှင်၊ ရေနံကြွယ်ဝသော အမျိုးသားတို့၏ ခေါင်းဆောင်သည် သူ့ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့မှ အမျိုးသမီး ဗိုလ်ကြီးအား ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်သည်။ စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းပြောသည်။ ဘုရားဝတ်ပြုသည့်အခါ ထိုင်သည့် ထိုင်ဖုံ ကော်ဇောကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ဆွဲကာ ခပ်တိမ်တိမ် သဲချောင်းတစ်ချောင်းကို ဖြတ်၍ မြင့်မားသော သဲတောင်ကုန်းတစ်ကုန်းပေါ်သို့ သွက်လက် ဖျတ်လတ်စွာ တက်သွားသည်။

သဲတောင်ကုန်းထိပ် ရောက်သွားသည့်အခါ အချိန်အတန်ကြာမျှ မလှုပ်မယှက်ရပ်ကာ အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။ ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော သဲကန္တာရ၏ နယ်မြေဒေသ ရှုခင်းသည် ဟိုတစ်စု သည်တစ်စု တည်ရှိနေကြသော ရေနံတူးသံ မျှော်စင်ကြီးများနှင့် လိုက်ဖက်ခြင်းမရှိ။ ကြည့်ရသည်မှာ အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်လျက် ရှိ၏။ ပိုလျှံသဘာဝဓာတ်ငွေ့များ ရှိထားသည့် လိမ္မော်ရောင်မီးတောက်မီးလျှံများသည် တထိန်ထိန် တညီးညီး တောက်လောင်လျက် ရှိကြသည်။

အာလာဘုရားသခင်သည် လစ်ဗျားနိုင်ငံ ပြည်သူများအား အဆမတန်

များပြားလှသည့် ဥစ္စာဓနများကို ချီးမြှင့်ခဲ့ရုံမျှမက သဒ္ဓါတရား ကြီးမားစွာ ဖြင့် ရက်ရက်ရောရော ချီးမြှင့်ပေးအပ်ထားခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ယင်း ပစ္စည်းများကို တာဝန်ယူ၍ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးသွားရန် 'မူအမ်မာ အယ်လ်ကဒါဖီ' ဟုခေါ်သော မိမိလက်ထဲသို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် အပ်နှံ ထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ကံကြမ္မာသည် မြောက်အာဖရိက နိုင်ငံကိုဖြတ်၍ အတ္တလန္တိတ်သမုဒ္ဒရာ မှ ပင်လယ်နီအထိ။ ထိုမှတစ်ဆင့် အခြားတစ်ဖက်ရှိ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံအထိ ကျယ်ပြန့်သော အစွလားမိအင်ပါယာကြီးတစ်ခု ဖန်တီးတည်ဆောက်ရန် သူ့အား ရွေးချယ်ထားခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်လည်း သိုးထိန်းတစ်ယောက်၏ သားဖြစ်သောသူသည် အာရပ်လူမျိုးအားလုံးကို စုစည်းပြီး ဂျေရုဆလင် မြို့တော်အထိ ဦးဆောင်၍သွားရပေလိမ့်မည်။ အလွန်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် ပြီး ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းခညောင်းသည့် ထိုနေရာတွင် သူ့အား အာရပ်အမျိုးသားတစ်ရပ်လုံး၏ ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ထုတ်ဖော်ကြေညာ ခြင်း ခံရလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်အခါတွင် ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံ၌ ဂျူးလူမျိုးများ အခြေစိုက် ရေးဝါဒီအားလုံးသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည့် မီးတောက် မီးလျှံများ၏ ဝါးမျိုခြင်းကို ခံကြရလိမ့်မည်။ သူတို့၏မြို့အားလုံး မီးခိုး မီးငွေ့များကြားတွင် ပြာကျသွားကြလိမ့်မည်။ သူတို့လူမျိုးအားလုံး အပျက် အစီးများကြား၌ ဖုတ်သွင်းသဂြိုဟ်ခြင်း ခံကြရလိမ့်မည်။ နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ့် တစ်နှစ်အတွင်း ချမှတ်ထားခဲ့သည့်စီမံကိန်းများသည် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုများ ပေါ်ပေါက်လာပေတော့မည်။ စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် စောင့်ဆိုင်းလာခဲ့ရ သော ဤနှစ်များအတွင်း သူသည် ငြိမ်ငြိမ်ဆိမ်ဆိမ် အေးအေးဆေးဆေး နေခဲ့သည်မဟုတ်။ နိုင်ငံပေါင်း လေးဆယ့်ငါးနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်တည် ရှိနေသည့် တော်လှန်ပုန်ကန်မှု ဟူသမျှကို ထောက်ခံခဲ့သည်။ ကူညီအားပေး ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် မဟာစေတနာခေါ် မာရ်နတ်ကြီး၏ ပြင်းထန်သော ဓါသ ကိုပေါက်ကွဲအောင် ပြုလုပ်ခဲ့မိ၏။

အမေရိကန်များသည် ဆီဒရာပင်လယ်ကွေ့ကိစ္စတွင် သူ့အား စိန်ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ ၁၉၆၈ ခုနှစ် ဧပြီလထဲတွင် အမေရိကန်တို့က ထရီပိုလီ

မြို့တော်ကို ဖုံးကြံခဲ့ကြသည်။ ထိုဖုံးသံကြောင့် သူ၏ မွေးစားသား သေဆုံးခဲ့ရ၏။ အမှန်တော့ အမေရိကန်တို့၏ ဖုံးသည် သူ့အတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့အားထိခိုက်ခြင်းမရှိဘဲ သူ့အစား ကလေးတစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။

အမေရိကန်တို့သည် ခေတ်မီလက်နက်များအပေါ် အားကိုးအားထားပြုနေကြသည့် သူရဲဘောကြောင်သော လူမျိုးဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အာလာအရှင်မြတ် ဗျာဒိတ်ထားသည့်အတိုင်းဆိုပါက ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများသည် တစ်နေ့တစ်ချိန်တွင် မိမိတို့၏ လက်တုံ့ပြန်မှုကို ခံကြရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အမှတ်ခြောက်ရေတပ်သည် မိမိတို့၏ ဖျက်ဆီးချေမှုန်းခြင်းကို မရှုမလှ ခံကြရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ မြို့များသည်လည်း မြေစာပင်ဘဝဖြင့် ပျက်စီးကြရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကျလျှင် ကမ္ဘာကြီးသည် မြောက်အာဖရိကတိုက် အတွင်းမှ 'မဟာအင်အားကြီးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ' ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့လာကြရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါလော။

တာဂျရာ၌ ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ထားသော အဏုမြူသုတေသနစခန်းသည် ယူရေနီယမ်ဓာတ်သတ္တုများ အပြည့်အဝပါဝင်သည့် အဆင့်မြင့် လက်နက်များကို အချိန်မီထုတ်လုပ်ပေးနိုင်တော့မည်ဖြစ်ရာ နောက်ထပ် အချိန်ကြာကြာ စောင့်ဖို့မလိုတော့။ ပါကစ္စတန်ဖုံးအတွက် သူ၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုသည် အလွန်ကြီးမားသော အကျိုးအမြတ်ကို ထုတ်လုပ်ပေးတော့မည်ဖြစ်၏။ ကြီးမားသော အောင်မြင်မှုအတွက် ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ရမည့် အချိန်သည် မိမိနှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာ၌ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။

အစ္စလာမ်မင်းသားသည် သူ၏ ကော်ဇောထိုင်ဖုံကို ဖြန့်ခင်းလိုက်သည်။ ထိုင်ဖုံပေါ်တွင် ဒူးနှစ်ဖက်ထောက်ကာ ဆော်ဒီအာရေးဘီးယားနိုင်ငံတွင်းရှိ မက္ကာမြို့ဘက်ဆီသို့ မျက်နှာမူ၍ ဝတ်ပြုသည်။ ငါးကြိမ်တိတိ ဘုရားဝတ်ပြုအပြီးတွင် သူသည် ထိုင်ရာမှ ထရပ်ကာ သူ့အား စောင့်နေကြသည့် ဂျာမန်အတတ်ပညာရှင်များဘက် လှည့်၍ ဦးခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြီး နှုတ်ဆက်သည်။

အသက်ကြီးလှပြီဖြစ်သော်လည်း သွက်လက်ထက်မြက်ခြင်းကို

ဖော်ပြနေသည့် မျက်နှာပိုင်ရှင် ဂျာမန်ဒုံးပျံသိပ္ပံပညာရှင်ဒေါက်တာ အလွိုက်စံ ဘရမ်းနားသည် မတ်စောက်သော သဲတောင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာပြီး ကဒါဖီအား လှမ်းပြောသည်။

“အားလုံး အဆင်သင့်ဖြစ်သွားပြီ။ အသံချဲ့စက်ကနေပြီး အချက်ပေး လိုက်”

ကဒါဖီက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး မျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ လည်ပင်း၌ ဆွဲထားသည့်မှန်ပြောင်းကို ယူလိုက်သည့်အချိန်တွင် သဲကန္တာရ လေထဲ၌ တလွင့်လွင့်တက်လာနေသော သဲမှုန်များကို သတိထားလိုက်မိ၏။ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ အဖြူရောင်ခြုံထည်အင်္ကျီများနှင့် တောရက် လူမျိုးတစ်စုကို မြင်လိုက်ရသည်။ သူရပ်နေသော သဲတောင်ကုန်းနှင့် ကပ်လျက်တည်ရှိနေသည့် သဲတောင်ကုန်းပေါ်၌ ကုလားအုတ်ကိုယ်စီဖြင့် ရပ်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ကောင်းကင်ယံတွင်ပေါ်လာမည့် မီးတောက်ကြီးကို ကြည့်ရန် စောင့်မျှော်နေကြခြင်းပေတည်း။

ကဒါဖီက တောရက်လူမျိုးစု၏ အကြီးအကဲဆီသို့ လက် ဝှေ့ယမ်းပြ လိုက်သည်။ အကြီးအကဲကလည်း သူ့လက်ထဲမှ ကုလားအုတ်နှင့်တံကို မြှောက်၍ ဝှေ့ယမ်းပြသည်။

သူတို့သည် စမ်းသပ်ပစ်လွှတ်မည့်အချိန်ကို သတိကြီးစွာထား၍ ရွေးချယ်ခဲ့ကြ၏။ အကယ်၍ သူတို့တွက်ဆထားသည့်အတိုင်း အစီအစဉ် များ မပြောင်းခဲ့ပါမူ အမေရိကန်တို့ လွှတ်တင်ထားသည့် ကေအိပ်ချ-၁၀ ထောက်လှမ်းရေးဂြိုဟ်တုသည် ဂျာမားမြို့ အထက်ဘက်ရှိ ကမ္ဘာပတ် လမ်းကြောင်းအတွင်းသို့ ဝင်လာလိမ့်ဦးမည်မဟုတ်။

အသံချဲ့စက်အတွင်းမှ အချက်ပေးရေရွတ်သံ ဆက်လက်ထွက်ပေါ် လာနေခိုက်တွင် ကဒါဖီသည် သူ့မှန်ပြောင်းဖြင့် အလွန်ပူပြင်းသော သဲကန္တာရ အတွင်းသို့ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်နေသည်။

မြေအပြင်သည် တုန်ခါလာသည်။ သဲကန္တာရ မြေပြင်အောက်ဆီမှ အလွန်ပြင်းထန် ကျယ်လောင်သော အသံကြီးတစ်ခု အဆက်မပြတ် မြည် ဟည်းလာသည်။ မြေပြင်ထက်မှ စက်ဝိုင်းဆုံလည်တံခါးကြီး ပွင့်သွား သည်။ အလွန်ကြီးမားသော ဒုံးကျည်ကြီးတစ်ခုသည် မြေအောက်ကျင်း

ကြီးအတွင်းမှ အရောင်တလက်လက် ထွက်ကာ အပေါ်သို့ ထိုးတက်လာသည်။ အမြီးပိုင်းမှ ထိုးထွက်လာနေသော မီးတန်းကြီးသည် တရှူးရှူးတရှဲ့ရှဲ့ အသံပေးကာ မြည်ဟည်းလျက်ရှိ၏။ ဂျာမန်ဒီဇိုင်း အိုင်စီဘီအမ် ဒုံးပျံကြီးသည် အရှိန်ဖြင့် အမြင့်ပိုင်းသို့ လေးကန်စွာဖြင့် ထိုးတက်လာနေသည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘာမြေကြီး၏ ဆွဲငင်အားကို ရယူကာ ကောင်းကင်ဆီသို့ ဦးတည်ကာ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် တက်သွားသည်။

ကဒါဖီသည် မှန်ဘီလူးဖြင့် မီးတန်းကြီးထိုးထွက်နေသော ဒုံးကျည်အမြီးပိုင်းကို မျက်စိအောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်အထိ လိုက်ကြည့်နေသည်။ နောက် မိနစ်အနည်းငယ်မျှအကြာတွင် အသံလွှင့်စက်ဆီမှ ကြေညာသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ပစ်လွှတ်လိုက်သော ဒုံးကျည်သည် စခန်း၏အရှေ့ဘက် မိုင်ခြောက်ရာအကွာရှိ ပစ်မှတ်အတုကို ချိန်ဆထားသည့်အတိုင်း တည့်တည့် မတ်မတ် ထိမှန်ကြောင်း ကြေညာလိုက်ခြင်းပေတည်း။

ကဒါဖီသည် မှန်ပြောင်းကို ပြန်ချလိုက်ပြီး မလှမ်းမကမ်းမှ သဲသောင်ကုန်းဆီသို့ မျှော်ကြည့်သည်။ စောစောက ကုလားအုတ်ကိုယ်စီဖြင့် ရပ်ကြည့်နေကြသော တောရက်လူမျိုးများသည် သဲသောင်ကုန်းပေါ်၌ မရှိကြတော့ပေ။

စာအုပ် (၁)

သွေးရောင်လွှမ်းသည့် သဲကန္တာရ
ဝါရှင်တန် ဒီစီ

ဒီဇင်ဘာ၊ ၂၃၊ ၁၉၉၁

[၁]

မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် ကျရောက်လာသည့် နှင်းမုန်တိုင်းနှင့် ရင်ဆိုင်ရခြင်း၊ အားလပ်ရက် ခရီးထွက်သူများပြားလွန်းသဖြင့် ဝန်ပို အဆမတန် တင်လာရခြင်း စသည့်အခက်အခဲများနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော်လည်း နယူးယောက်မြို့မှ ထွက်လာသော မက်ထရိုလိုင်းနား လျှပ်စစ်မီးရထားသည် ဝါရှင်တန်မြို့တော် ယူနီယံဘူတာသို့ အချိန်မှန်ပင် ဆိုက်သည်။

တွမ်လောဖိုးဒ်သည် ရထားတွဲအတွင်းမှနေ၍ စိုထိုင်းထိုင်းအနံ့အသက်များစွဲနေသည့် မြေအောက်ပလက်ဖောင်းပေါ်သို့ ဆင်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် အခြားခရီးသည်များနှင့်အတူ လျှပ်စစ်လှေကားအတိုင်းတက်ကာ လမ်းဆုံဘူတာ ဆီးအော့စ်အတ်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ကျောက်ဖြူပြားကြီးများခင်းထားသည့် ပလက်ဖောင်းတစ်လျှောက် ဖြတ်လာနေသော တွမ်လောဖိုးဒ်သည် သူ့ပတ်ပတ်လည်မှ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြသည့်ခရီးသည်များအား စိုးရိမ်မကင်းသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လာသည်။ ရထားတစ်တွဲတည်း အတူတူစီးလာသော အာရှတိုက်သား ခရီးသွားဖော်သည် သူ့နောက်မှလိုက်မလာသည်မှာ သေချာသည်။

ထိုလူသည် ရထားတွဲထဲမှဆင်း၍ အောက်သို့ရောက်သည့်အခါ ကလေး တစ်ယောက်အား ပွေ့ဖက်၍ နှုတ်ဆက်နေသည်။ သူ့လက်ထဲမှ ခရစ္စမတ် လက်ဆောင်ထုပ်တစ်ထုပ်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်း ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်အား လှမ်းပေးနေသည်ကို သူ သတိပြုမိခဲ့၏။

တွမ်သည် ခေါင်းကို တစ်ချက်မျှ ယမ်းလိုက်သည်။ သူ့အတွေးထဲသို့ ဟစ်ကီ တယ်လီဖုန်းဆက်သည့်ကိစ္စဝင်လာသည်။ တယ်လီဖုန်းဆက်သည် မှာ အချိန်အားဖြင့် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း ထိုစဉ်က ပြောခဲ့သည့် တင်းမာ သောလေသံကို မေ့၍မရ။ ပြီးတော့ ပြောပုံက ပြတ်တောက်လွန်းလှ၏။

“မွန်းတည့်ချိန်မှာ ထွက်မယ့် မက်ထရီလိုင်နား ရထားစီး စတီး ဂါးရက်က ခင်ဗျားကို လာကြိုလိမ့်မယ်”

ဤနှစ်များအတွင်း ဟစ်ကီတစ်ယောက် အသက်မသေဘဲ ရှိနေသည် မှာ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲသည့်အဖြစ်တစ်ခုဟု ဆိုရမလို ဖြစ်နေသည်။ တကယ် တော့ ဂျွန်ဟစ်ကီသည် စီအိုင်အေထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီမှ မွေးထားသည့် ဖျံတစ်ကောင်ဖြစ်၏။ အေဂျင်စီသည် ဂျွန်ဟစ်ကီနှင့် သူ့အဖော် စတီးဂါးရက် တို့အတွက် ‘အေလီဂျီယန်စီရီဆတ်အဆိုဆီယိတ် ကုမ္ပဏီ’ တွင် ရန်ပုံငွေ ထည့်ဝင်ပေးထားခဲ့သည်။ သူတို့အတွက် ငွေထည့်ပေးထားသည့်ကုမ္ပဏီမှာ စီအိုင်အေ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေး ဗျူရိုမှ တိတ်တဆိတ် ကျိတ်၍ ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ပေးထားသော ကုမ္ပဏီများထဲမှ တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤကုမ္ပဏီ သည် ရိုးရိုးသားသားလူများနှင့် ဆက်ဆံ၍ အလုပ်လုပ်သည်မှာ မှန်သော် လည်း သူ၏ အဓိကတာဝန်မှာ ထောက်လှမ်းရေးအေဂျင်စီက အဖွဲ့၏ အမည် ကိုမခံဘဲ လုပ်စေလိုသည့် အလွန်စွန့်စားရသော အလုပ်များကို ဆောင်ရွက် ပေးရသည်။

ဟစ်ကီက အခု သူ့အား ဖုန်းဆက်၍ခေါ်ခြင်းသည် ထောက်လှမ်းရေး အေဂျင်စီကခိုင်း၍ ခေါ်ခြင်းဟု သူယူဆမိသည်။ လှေကားတစ်ထစ်ချင်း တက်သွားနေသော လောဖို့ဒ်ကတော့ ယခုခေါ်ခြင်းသည် အချိန်ကောင်းဟု တွေးနေသည်။ အေဂျင်စီက သူ့အား မသုံးတော့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ၁၉၈၇ ခုနှစ် နွေရာသီကတည်းက မသုံးခြင်းဖြစ်၍ လေးနှစ်ပင် ကျော်ခဲ့ပြီ။ ထိုစဉ်က သူသည် ပင်တဂွန်ဌာနချုပ်မှ ပြုလုပ်သည့် အရောင်းအဝယ်တစ်ခုတွင်

ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့လောက်အောင် အဆင်မပြေဖြစ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယင်းကဲ့သို့ သူ့အား အသုံးမပြုတော့ဘဲ ပစ်ထားလိုက်ခြင်း သည် သူ့အတွက် အကာအကွယ်ကောင်းတစ်ခုဟု သူယူဆသည်။

မွန်လွဲပိုင်းလေသည် အေးမြလျက်ရှိသော်လည်း ရာသီဥတုပြင်းထန် သည့် အခြေအနေမျိုးကား မဟုတ်ပေ။ လမ်းပေါ်၌ ရွှေ့လျားနေကြသည့် မော်တော်ကားရှေ့မီးများရှေ့တွင် နှင်းမှုန်နှင်းစများသည် ခုန်ပေါက်မြူးထူး နေကြသည်။ မိုးကောင်းကင်တွင် နက်ပြာရောင် လွှမ်းခြုံထားသော်လည်း ထွန်းလင်းတောက်ပလျက် ရှိလေသည်။

အမိုးအောက်၌ ရပ်နေသော လောဖိုးဒ်သည် ဝါရှင်တန် အထိမ်းအမှတ် ကျောက်တိုင်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။ မြို့တော်အပေါ်၌ တွယ်တာ မြတ်နိုးသောစိတ်သည် သူ့ရင်ထဲ၌ ပေါ်လာလျက် ရှိ၏။ တစ်မျိုးသား လုံး၏ မြို့တော်ဖြစ်သော ဝါရှင်တန်မြို့တော်အား ပိုတိုမက်မြစ်ပေါ်မှ ဟောလီးဝုဒ်မြို့ဟု သူ ထင်နေမိသည်။ ဤမြို့သည်လည်း ဟောလီးဝုဒ် ကဲ့သို့ပင် စိတ်ကူးနှင့် လက်တွေ့ကို သမမျှတအောင် ပေါင်းစပ်ဖွဲ့စည်းထား သည့် မြို့တစ်မြို့ပင် ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

အငှားကားစောင့်နေကြသူများက သူ့အား ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လှမ်းလှမ်း ကြည့်ကြသည်ကို လောဖိုးဒ် သတိထားမိသည်။ လောဖိုးဒ်အဖို့တော့ လူအများ က အခုလို ကြည့်သည်ကို ခံရပေါင်းများလှပြီဖြစ်၍ ရိုးနေပြီ။ သူသည် ညဉ့်နက်ပိုင်း ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းအစီအစဉ်တွင် ပုံမှန်သတင်းကြေညာ ခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ လူအတော်များများက သူ့မျက်နှာကို မြင်ဖူးတွေ့ဖူးကြ၏။ အမှန်တော့ သူသည် သတင်းစာများတွင် ဆောင်းပါးများ ရေးခြင်းဖြင့် ပိုမို၍ ထင်ရှားကျော်ကြားနေသူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ကလောင်အမည်နှင့် မျက်နှာကိုဆက်စပ်၍ သိသူနည်းလှပေသည်။

ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသည့် မော်တော်ကား ဘရိတ်အုပ်သံ ကြောင့် လောဖိုးဒ် အတွေးစသည် ပြတ်သွားသည်။ ၁၉၉၀ ခုထုတ် နှစ်ယောက်ထိုင် အနက်ရောင် ဂျာဂူအာမော်တော်ကားတံခါးသည် ပွင့်သွား ပြီး အထဲမှ စတီးဂါးရက်၏ မျက်နှာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ဆောရီးပဲဗျာ၊ ကျွန်တော် နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်”

လောဖို့ဒ်က ဂါးရက်၏ ဖြူရော်ရော်မျက်နှာ၊ အညိုရောင်မျက်လုံးနှင့် နွမ်းဖတ်ဖတ် အပေါ်ဝတ်အနွေးထည်များကို စူးစူးရဲရဲကြည့်၍ အကဲခတ် နေသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟု ဂါးရက်က လှမ်းမေးသည်။

“ခင်ဗျား ဝတ်စားထားပုံက ဂျာဂူအာ ကားနဲ့ မလိုက်သလို ဖြစ်နေလို့”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြန်ပြောပြီး သူ၏ ခြောက်ပေမျှရှည်သော အရပ်ကို ငုံ့၍ အမိုးနိမ့်နိမ့် ကားတွင်းသို့ ဝင်ထိုင်သည်။

“ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်။ ဒီကားပိုင်ရှင်က ကျွန်တော် မဟုတ်ဘူး ဟစ်ကီ”

ဂါးရက်က မော်တော်ကားကို လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းတွင် ကပ်၍ ရပ်ထားရာမှ ခွာထွက်လိုက်သည်။ ဝိုက်ပါခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ဝိုက်ပါ နှစ်ခုသည် ကားရှေ့မှန်ပေါ်တွင် တလှုပ်လှုပ် ရွေ့လျားလျက် ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း ချက်ချင်းလိုလိုပင် နှင်းမှုန်များသည် ကားရှေ့လေကာ မှန်အောက်ခြေတွင် အစုလိုက် အပြုံလိုက်ဖြစ်လာသည်။

“ဝိုက်ပါတွေကလည်း အလကားပဲ အသုံးမကျဘူး”

“အပူပေးလိုက်ရင်ကော”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြောသည်။

“အပူပေးစက်ကလည်း ပျက်နေတယ်”

ဂါးရက်က သူ့ဘေးမှ မှန်တံခါးကို ချလိုက်ပြီး အပြင်သို့ ခေါင်းပြု ကာ တံတွေးထွေးလိုက်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

“ခင်ဗျား ရှေ့က အံထဲမှာ ဘရန်ဒီ ရှိတယ်။ သောက်ချင်ရင် ယူသောက်”

လောဖို့ဒ်က အံဖုံးကို ဖွင့်ကြည့်သည်။ စာရွက်စာတမ်းများပေါ်၌ တင်ထားသည့် ဘရန်ဒီဓာတ်ဘူးကိုယူ၍ အံဖုံးကိုဖွင့်ကာ ပါးစပ်တွင် တေ့၍ အကြာကြီး မော့သောက်နေသည်။

“အခုမှပဲ ကောင်းသွားတယ်”

ဟု လောဖို့ဒ်က ရေရွတ်သည်။ သူ့ရင်ထဲတွင် နွေးထွေးလာနေသည် ကို သတိထားမိသည်။

“ခင်ဗျားကော မမော့တော့ဘူးလား”

“တော်ပြီ ကျွန်တော့်မှာ အစာအိမ်ရောဂါရှိတယ်”

လောဖို့ဒ်က နောက်တစ်ချိ ထပ်မော့ပြန်သည်။

“ဟစ်ကီက ဘယ်မှာလဲ”

ဟု မေးသည်။

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ နာရီပိုင်းလောက်ကမှ ခင်ဗျားကို သွားကြိုဖို့ ဖုန်းဆက်တာပဲ။ ရယ်စရာမကောင်းဘူးလား”

“ဘာပြုလို့လဲ”

“ကျွန်တော်ဟာ သူ့လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တစ်ယောက်ပဲ။ ကျွန်တော်က ငွေကြေးကိစ္စနဲ့ စာရင်းဇယားကိုင်ပေးရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ကျွန်တော့်ကို မယုံဘူး။ ဆိုလိုတာက လူချင်းခင်လာတာကြာပြီပဲ။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ယုံကြည်သင့်တာပေါ့”

“ဟစ်ကီက ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံဘူး။ အဲဒါ သူ့အကျင့်ပဲ”

အလင်းရောင်သည် ကောင်းကင်ယံမှ ဆုတ်ခွာသွားပြီး အမှောင်ထုသည် မည်းနက်လာသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လာနေကြသော မော်တော်ကား မီးရောင်များသည် လေကာမှန်ပေါ်သို့ မကြာခဏ ကျလာနေကြသည်။

“သတိထား . . .”

ရုတ်တရက် ဂါးရက်ထံမှ အော်သံ ထွက်လာသည်။ မော်တော်ကားကို ယူဝီစီယားနား လမ်းပေါ်မှ ဘေးတစ်ဖက်သို့ချိုးကာ ဒီလာဝဲရားရိပ်သာ လမ်းတွင်းသို့ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ကွေ့ဝင်သည်။ ဗြဲန်းခနဲ လုပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်၍ လောဖို့ဒ် သူ့ကိုယ်သူ မထိန်းနိုင်။ သူ့ဘေးမှတံခါးနှင့် တအားဆောင့်မိသည်။

“အနက်ရောင် မာစီဒီးကားတစ်စီး ကျွန်တော့်နောက်က နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်လာနေတယ်”

ဟု ဂါးရက်က ကားကို ပြန်ထိန်းနေရာမှ လှမ်းပြောသည်။ သူသည် နောက်ကြည့်မှန်ထဲသို့ ဂရုတစိုက်ကြည့်နေသည်။

“ကျွန်တော့်ကို ဘရန်ဒီဇာတ်ဘူး လှမ်းလိုက်စမ်းပါ”

“ခင်ဗျား အစာအိမ်မှာ အနာရှိနေတယ်ဆို”

“ခေါက်ထားစမ်းပါ”

ဂါးရက်က ဘရန်ဒီဇာတ်ဘူးကိုဆွဲယူပြီး ကပျာကယာမော့သောက်သည်။ ထို့နောက် လက်ခုံဖြင့် ပါးစပ်ကို သုတ်လေသည်။

လမ်းပေါ်တွင် ကားအသွားအလာ ကျဲလာသည်။ ဂါးရက်က သူ့ကားကို အရှိန်ပြန်တင်ကာ ပင်ဆယ်ဗေးနီးယားလမ်းဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းသည်။

“မာစီဒီးကားတော့ ကျွန်တော့်ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားပြီထင်တယ်”

“တကယ်လို့ ကားသုံးစီး နောက်ယောင်ခံလိုက်နေရင်ကော”

ဂါးရက်က မကျေနပ်သော မျက်နှာထားဖြင့် လောဖို့ဒ်အား လှမ်းကြည့်သည်။

“သတင်းစာ ဆရာဆိုတဲ့ ကောင်တွေက တကယ်မရှိတဲ့ဟာတွေကို ရှာကြံပြီး ပြောတတ်တယ်”

“တစ်ခါတလေ တကယ်ရှိနေတယ်”

ဟုပြောကာ လောဖို့ဒ်က ပြုံးသည်။

“အခု ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သွားကြမှာလဲ”

“ဂျော့တောင်းမြို့ထဲက လုံခြုံတဲ့ အိမ်တစ်အိမ်ကို သွားမှာ၊ စီအိုင်အေရဲ့အိမ်”

“ပြီးတော့ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

“ခင်ဗျား ဟစ်ကီရဲ့ တယ်လီဖုန်းအခေါ်ကို စောင့်ရမယ်”

* * *

သူတို့မော်တော်ကားသည် ဝစ္စကိုဆင် ရိပ်သာလမ်းသို့ ရောက်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဂျော့တောင်းမြို့လယ်သို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ လမ်းများပေါ်တွင် ကောလိပ်ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ ခရစ္စမတ်ဈေးဝယ်များဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။

“တနင်္လာညကျရင် တော်တော်စည်မယ့် လကွဏာရှိတယ်”

ဟု လောဖို့ဒ်က မှတ်ချက်ချသည်။ ဒမ်ဘာတွန်လမ်း တစ်လျှောက်သည် လမ်းဆားမီးတိုင်များမှ မီးရောင်များဖြင့် ထိန်ထိန်လင်းလျက် ရှိ၏။

ဆီးနှင်းများ ကပ်နေသည့်အိမ်မှန်ပြတင်းပေါက်များသည် ခရစ္စမတ် ရောင်စုံ မီးလုံးများဖြင့် လင်းလက်လှပနေကြသည်။ လမ်းမ အလယ်ခန့် အရောက် တွင် ဂါးရက်သည် နှစ်ထပ်အိမ်တစ်လုံးဆီသို့ ဦးတည်နေသော လမ်းထဲသို့ ဖျတ်ခနဲ ချိုးဝင်လိုက်သည်။

“ဒီနေ့ တာဝန်မှူးက လာရီဒပ်တန်”

ဟု ဂါးရက်က ရှင်းပြသည်။

“သူက လူမည်း၊ လူကောင်က ထွားထွားရယ်၊ သူက ခင်ဗျားကို ပြစရာရှိတာ ပြလိမ့်မယ်။ ဟစ်ကီဆီက တယ်လီဖုန်းမလာခင် နားဦးပေါ့”

“လာကြိုတာ ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ”

ဂါးရက်က ခေါင်းညိတ်သည်။ ကားကို ပြန်ကွေ့ကာ လာလမ်း အတိုင်း ပြန်ထွက်ပြီး မြောက်ဘက်သို့ဦးတည်၍ သွားသည်။

* * *

လာရီဒပ်တန်သည် သန်မာထွားကျိုင်းသော လူတစ်ယောက်ဖြစ် သည်။ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ်ရာ ကောင်းသည်။ လမ်းလျှောက်သည့်အခါ ထော့နင်း ထော့နင်း လျှောက်သည်။ သူက လောဖို့ဒ်အား တထိန်ထိန် တောက်လောင်နေသော ဆောင်းမီးဖိုကြီးတစ်ခုရှိသည့် ဧည့်ခန်းထဲသို့ လိုက်ပို့ပေးသည်။ “ကျွန်တော့်အတွက် အပေါ်ထပ် စာကြည့်ခန်းထဲမှာ တစ်ဖို ရှိတယ်”

ဟု ဒပ်တန်က ပြောသည်။

“ခင်ဗျား ဆာနေပြီလား”

“မဆာသေးပါဘူး၊ ကျွန်တော် ရထားပေါ်မှာ နည်းနည်းပါးပါး စားလာသေးတယ်”

“ခင်ဗျား ရေငတ်ရင်တော့ အပေါ်ထပ် စာကြည့်ခန်းထဲမှာ ဘားရှိ တယ်။ အိပ်ခန်းက ခင်ဗျားရဲ့ဘယ်ဘက်အပေါ်ထပ် လှေကားထိပ်မှာ ရှိတယ်။ တစ်ခုခုလိုချင်ရင် အော်လိုက်”

လောဖို့ဒ်သည် အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်၍ သူ့လက်ဆွဲအိတ်ကို ဗီရိုချိတ် တွင် ချိတ်လိုက်သည်။ တစ်ခန်းလုံးတွင် အသံဖမ်းစက်များတပ်ဆင်ထား

သည်ကို သူ သိသည်။

စာကြည့်ခန်းသည် ကျယ်ဝန်းသည်၊ ဆားပြတင်းပေါက်သည် လမ်းမဘက် မျက်နှာပြုထားသည်။ လောဖိုးဒ်သည် ဘားရှေ့၌ရပ်ကာ ရေခဲထည့်ထားသည့် ဖန်ခွက်ထဲသို့ ဗောဒ်ခါအရက် ငှဲ့ထည့်လိုက်သည်။ တစ်ကျိုက်နှစ်ကျိုက် သောက်အပြီးတွင် ဆောင်းမီးဖိုထဲမှ မီးတောက်များကို ငေးကြည့်နေသည်။ ဟစ်ကီ၏အကြောင်းကို တွေးမိသည်။ ပြီးတော့ ၁၉၆၈ ခုနှစ် နွေရာသီအတွင်းက လောနိုင်ငံ၌ ကြုံခဲ့ရသည်အဖြစ်များ။

လောဖိုးဒ်သည် တစ်ချိန်က ရိုက်တာသတင်းထောက်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က ဟစ်ကီသည် 'ကက်ပိတယ် အဲယားထရန်စပိုလေကြောင်း ကုမ္ပဏီ' တွင် လေယာဉ်မှူး၊ စက်နှစ်လုံးတပ် ဆက်စံနာအမျိုးအစား လေယာဉ်တစ်စီးဖြင့် စစ်ဆေးဒုက္ခသည်များအား သယ်ယူပို့ဆောင်နေရသည်။ တကယ်တော့ နှစ်ဦးစလုံးသည် စီအိုင်အေအတွက် တိတ်တဆိတ် ကျိတ်၍ အလုပ်လုပ်နေကြသူများ ဖြစ်၏။ တစ်ဖက်မှလည်း လောနိုင်ငံမှ ဘိန်းများကို ထိုင်းနိုင်ငံတွင်းသို့ ခိုးသွင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ကြသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဘိန်းကုန်သည်များက ဘိန်းမည်းကို မော်ဖင်းအဖြစ် အသွင်ပြောင်းကာ စစ္စလီကျွန်းသို့သင်္ဘောဖြင့် တင်ပို့သည်။ စစ္စလီသို့ရောက်သွားသော မော်ဖင်းသည် ဘိန်းဖြူအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းရောက်ရှိသွားသည်။

လောနိုင်ငံမှ ဘိန်းစိမ်းများတင်ပို့နေခြင်းသည် လောလူမျိုးများအတွက် ခေတ်မီလက်နက်ဖြစ်သော အေကေ-၄၇ ရိုင်ဖယ်သေနတ်များ ဝယ်ယူရန် ဖြစ်၏။ ဤမှောင်ခိုလုပ်ငန်းသည် လောလူမျိုးစုများအား လက်နက်တပ်ဆင်ပေးပြီး စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးကာ မဲခေါင်မြစ်တစ်လျှောက် တောင်အရပ်ဆီသို့ ချီတက်လာနေကြသည့် ဗီယက်နမ်တပ်များအား တိုက်ခိုက်ပိတ်ဆို့ရန် ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ ဤမှောင်ခိုလုပ်ငန်းသည် ရည်မှန်းသလောက် ထိရောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်မရှိသော လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်၏။ သစ်တောကြီးများအတွင်း၌ နေထိုင်လျက်ရှိကြသော လောလူမျိုးစုများအား သူတို့နေထိုင်ရာ ရွာများကို စွန့်ခွာပြီး ထွက်သွားအောင်လုပ်ရသည်မှာ လွယ်ကူသည့်အလုပ်မဟုတ်။ မည်မျှလောက် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းစေကာမူ မရသည်က များ၏။

မြောက် ဗိယက်နမ်များအား ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ရာ၌လည်း မျှော်မှန်းထားသလောက် တွင်ကျယ်ခြင်းမရှိ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ လောဖို့ဒ်နှင့် ဟစ်ကီတို့ကတော့ စီအိုင်အေမှ ပေးသည့် အမိန့်များအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာကာ ဘိန်း မှောင်ခိုလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ကြသည်။

လောနိုင်ငံအတွင်းမှ ဘိန်းများကို ပြည်ပသို့ထုတ်၍ ပြည်ပမှ လက်နက်များကို လောနိုင်ငံတွင်းသို့ သွင်းပေးခဲ့ကြသည်။ သူတို့အနေဖြင့် နယ်မြေအတွင်းရှိ စစ်ခေါင်းဆောင်များအား လာဘ်ထိုးသည်။ လူမျိုးစုအား လက်နက်တပ်ဆင်ပေးသည်။

ထိုအချိန်က လောနိုင်ငံ၏ မြို့တော်ဗီယင်ရှင်းသည် သူလျှို့များ၊ လက်နက်အရောင်းအဝယ်သမားများနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးရောင်းချသည့် လမ်းလျှောက်ဈေးသည်များ ခြေချင်းလိမ်နေသည့် မြို့ဖြစ်သည်။

ပုဂ္ဂလိက ကလပ်များတွင် စကော့ဝီစကီ၊ ဗော့ဒ်ခါအရက်၊ အမေရိကန် စီးကရက်မျိုးစုံနှင့် ထူးထူးဆန်းဆန်းဝတ်ဆင်ထားသည့် ထိုင်းကချေသည်များ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလျက် ရှိသည်။ လောနိုင်ငံ၏ မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုလုပ်ငန်းသည် စိတ်ကူးယဉ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်နှင့် တူနေသည်။

သို့သော်လည်း စိတ်ကူးယဉ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ဟု မဆိုသာသည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ တစ်နံနက်တွင် အခိုးအငွေ့များ ထူထပ်သည့် သစ်တောကြီးအတွင်းသို့ ဟိုးရဟတ်ယာဉ်ကြီးတစ်စီး မီးလောင်ပြီး ပျက်ကျသည်။

လောဖို့ဒ်၏ ပခုံးတစ်ဖက် အဆစ်လွဲသွားပြီး ညာဘက်လက်တွင် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ လည်ပင်းကျိုးသွားသည့် ရဟတ်ယာဉ်မှူးသည် မီးတောက်မီးလျှံများကြားတွင် ဖုတ်သွင်းသင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ခံရသည်။ ရဟတ်ယာဉ်မှူးအား ဝိုင်းရံတောက်လောင်နေသည့် မီးတောက်များသည် လောဖို့ဒ်၏ ခြေထောက်များကို လှမ်း၍ ဟပ်လျက်ရှိ၏။

လောလူမျိုးစုများကတော့ မီးတဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေသည့် ရဟတ်ယာဉ်ကို ဘေးပတ်ပတ်လည်မှဝိုင်းရံ၍ ရပ်ကာ ပြုံးဖြဲဖြဲမျက်နှာများဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ မီးထောင်ချောက်ထဲ ပိတ်မိနေကြသည့် အမေရိကန်တို့၏

အဖြစ်ကို မတုန်မလှုပ် ကြည့်နေကြသည်။

လက်နှစ်ဖက်စလုံး မီးလောင်ခြင်းခံထားရသည့် ဟစ်ကီသည် လောလူမျိုးစုများကြားမှ အတင်းတိုးငှေ့ထွက်ကာ လောဖိုးဒ်အား ရဟတ်ယာဉ်အပျက်ကြားမှ ဆွဲထုတ်ခဲ့သည်။ သူဆွဲထုတ်အပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် ရဟတ်ယာဉ်ကြီးဆီမှ ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲသံကြီး ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

လောဖိုးဒ်သည် ဗောဒ်ခါကို တစ်ငုံမျှ သောက်လိုက်သည်။ သူ့ဘဝ၏ ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်အပိုင်းအစများကို သူမေ့၍မရ။ အထူးသဖြင့် လောနိုင်ငံ၌ ကြုံခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်များသည် မနေ့ တစ်နေ့ကမှ ဖြစ်ခဲ့သလို ခံစားနေရသည်။

သူသည် အိတ်ကပ်ထဲမှ အက်စ်ပရင်ဆေးဘူးကိုထုတ်ကာ ဆေးသုံးပြားယူ၍ ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဗောဒ်ခါနှင့်မျှောချလိုက်သည်။ အရက်နှင့်အကိုက်အခဲပျောက်ဆေးရောသောက်ခြင်းသည် သူ့တွင် စွဲကပ်နေသည့် အဆစ်အမြစ်များ၊ နာကျင်ကိုက်ခဲမှုအတွက် အထိရောက်ဆုံးသော ဖြေဆေးတစ်ခု မဟုတ်ပါလား။

ယင်းဝေဒနာသည် သူ့လည်ကုပ်မှအစပြုကာ သူ၏ဘယ်ဘက်လက်မှသည် ဘယ်ဘက်လက်ကောက်ဝတ်အထိ ပျံ့နှံ့သွားလေ့ရှိ၏။ နာကျင်မှုဝေဒနာသည် တင်းမာသော အခြေအနေများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့်အခါ တိုင်းလိုလို ပေါ်လာတတ်၏။

အကယ်၍ လက်နှိပ်စက်တွင် အချိန်များစွာ အကုန်ခံပြီး လုပ်သည့်အခါများတွင်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ခံစားရ၏။ သူ့ဆရာဝန်ကတော့ ခွဲစိတ်ကုသမှုကို ရှောင်ကာ တစ်သက်တာပတ်လုံး နာကျင်မှုဝေဒနာဖြင့် နေသွားရန် သူ့အား အကြံပေးထားသည်။

အိမ်ထဲတွင် တစ်ယောက်တည်းအထီးကျန်ဖြစ်နေသော လောဖိုးဒ်သည် သူ့ကိုယ်သူ မေးခွန်းထုတ်မိသည်။ သူ ဘာကိုစောင့်နေတာလဲ။ အခု သူ့အသက် ငါးဆယ်ရှိနေပြီ။ အခုအချိန်အထိတော့ဖြင့် သူ့ဘဝသည် ဘာနှင့်မှ အဆက်အစပ်မရှိသည့်ဘဝတစ်ခု ဖြစ်နေဆဲ။

ဘဝ၏ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာများနှင့် လွမ်းမောစရာကောင်းသည့်

ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စများသည် အတိတ်တွင် အမြစ်တွယ်လျက် ကျန်ခဲ့ပြီ။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ကိစ္စမှာလည်း သူ ဥပေက္ခာပြုထားသည့်အရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သူ့အား သာယာပျော်ရွှင်မှုကို ပေးခဲ့သည့် သတင်းစာအလုပ်သည် ပင်လျှင် သူ့အတွက် ပျောက်ဆုံးသွားသည့်အရာတစ်ခုလို ဖြစ်သွားခဲ့ရပြီ။

အမှန်တော့ သူ့စိတ်သည် သူ၏အမြွှာညီ သေဆုံးသွားကတည်းက ပြောင်းလဲသွားခဲ့ရ၏။ အမြဲတစေ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေခဲ့သော စိတ်သည် တည်ငြိမ်နက်ရှိုင်းလာသည်။ သေခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သည့်စိတ်လည်း မရှိတော့။

သူသည် နောက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။ ဘား၏အထက်ဘက်၌ ချိတ်ထားသည့် မှန်ထဲတွင် သူ့ရုပ်ကို ပြန်မြင်ရသည်။ မီးခိုးရောင်မျက်လုံး အစုံသည် မျက်လုံးအိမ်အတွင်းသို့ ချိုင့်ဝင်နေသည့်နှယ် ရှိသည်။ ပါးရိုးများ အနေအထားနှင့် မျက်နှာခွင်ကျပုံသည် အထက်တန်းလွှာ လူတစ်ဦးပုံစံမျိုး ပေါက်လျက်ရှိသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူ့မျက်စိထဲမှာတော့ လူစိမ်းတစ်ယောက်၏ မျက်နှာနှင့် တူလျက်ရှိ၏။

စူးစူးရှရှမြည်လာသည့် တယ်လီဖုန်းသံကြောင့် ဆတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

“တွမ်လောဖို့ဒ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

“ဟစ်ကီ ပြောနေတယ်။ ခင်ဗျား အပေါ်ထပ်မှာလား”

“စာကြည့်ခန်းထဲမှာ”

“မီးတွေအားလုံး ပိတ်လိုက်၊ ပြတင်းပေါက်ဘက်ကို လျှောက်သွား၊ လမ်းပေါ်ကိုကြည့်”

“ဘာကို ကြည့်ရမှာလဲ”

“အနက်ရောင် မာစီဒီးကား၊ စက်မသတ်ဘဲ ရပ်ထားလိမ့်မယ်”

“ခဏကိုင်ထားဦး”

ဆီးနှင်းများသည် စောစောကထက် တိုး၍ ကျလာဟန်ရှိသည်။ လမ်းမီးတိုင်များအောက်တွင် ဆီးနှင်းခဲများ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေသည်။ လမ်းဘေးပလက်ဖောင်းများပေါ်တွင်လည်း ဆီးနှင်းခဲများ အစုလိုက်အပုံလိုက်။

အိမ်အဝင် ကားလမ်းပေါ်၌ ရပ်ထားသည့်ကားများ။

လမ်းမပေါ်တွင် လူသူမရှိ။ တိတ်ဆိတ်ခြောက်သွေ့နေသည်။ သူသည် ကားဆီသို့ပြန်လျှောက်လာပြီး တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

“ဘာမှမရှိဘူး၊ ခရစ္စမတ်ကတ်ပြားထဲက ရှုခင်းအတိုင်းပဲ”

“ဟိုအကောင် ဂါးနက် တစ်ခုခုတော့ လုပ်နေပြီ ထင်တယ်”

ဟုပြောသည်။ ဟစ်ကီ၏ သက်ပြင်းချသံကိုပါ ကြားလိုက်ရသည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျား စတတ်ခံစားသောက်ဆိုင်ကိုလာပြီး ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့၊ ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း အရောက်လာ။ ခင်ဗျားနာမည်နဲ့ စားပွဲရှိမယ်”

“ဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်း ဟုတ်လား”

“လျှာမရှည်ပါနဲ့။ ခင်ဗျား ဆယ်မိနစ်နဲ့ရောက်အောင် လျှောက်နိုင်တဲ့ ခရီးပါဗျာ”

* * *

လာရီဒပ်တန်သည် အိမ်ရှေ့တံခါးဝမှ စောင့်ကြိုနေသည်။ လောဖို့ဒ်၏ လက်ထဲ ရော်ဘာရှူးဖိနပ်တစ်ရန် ဆီးပေးသည်။ အပေါ်ဝတ်ကုတ်အင်္ကျီ ဝတ်ရာ၌ ဝင်၍ကူညီသည်။ ထို့နောက် သော့တစ်ချောင်းနှင့် ကတ်ပြားလေး တစ်ခု ပေးသည်။

“အိမ်ရှေ့တံခါးသော့နဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကတ်ပြား”

“ကျွန်တော် သိပ်ကြာမယ် မထင်ပါဘူး”

“ရပါတယ် ပြီးတဲ့အချိန်ပေါ့”

“ကျေးဇူးပဲ”

လောဖို့ဒ်သည် လမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းပေါ် ရောက်သွားသည်။ သူသည် တစ်ခဏမျှ ရပ်ကာ လက်အိတ်များ စွပ်သည်။ သူ့လည်စည်းပဝါကို အကျအနပြင်၍ ပတ်သည်။ ဆီးနှင်းခဲများကို မြင်နေရသည့်အခါ မိန်းပြည်နယ် အရှေ့ပိုင်းဒေသတွင်းမှ သူ့ဇာတိရွာနှင့် သူ့ကလေးဘဝကို ပြန်၍ မြင်ယောင်လာသည်။

ဝစ္စကိုဆင်ရိပ်သာလမ်းဘက်သို့ လျှောက်လာသည့်အခါတွင်မူ
 သူညီနှင့် ဆီးနှင်းခဲများပေါ် လျှောက်စီး၍ ကစားခဲ့ရသည်များကိုလည်းကောင်း၊
 ဆီးနှင်းခဲများကိုလုံး၍ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပစ်ပေါက်ကစားခဲ့ကြ
 သူများကိုလည်းကောင်း သတိရသည်။ ပြီးတော့ ပါးအိုနီနီနှင့် ချောမောလှပ
 သည့် မိန်းကလေးများနှင့် သန့်စင်လတ်ဆတ်သော ဆေးနံ့။

[၂]

စတတ်ခ်စားသောက်ဆိုင်ထဲတွင် လူတွေဖြင့် ပြည့်ကျပ်နေသည်။ ညစာမစားမီ နာရီပိုင်းမျှ အဖျော်ယမကာသောက်၍ အပန်းဖြေနေကြသည့် ဝါရှင်တန်မြို့တော်သားများပေတည်း။ တနင်္လာနေ့ည ဘောလုံးပွဲအစီအစဉ် ကလည်း ပရိသတ်အား ဆွဲဆောင်မှုရှိနေသည်။ ဂျက်အသင်းနှင့် ခြင်္သေ့ အသင်းတို့၏ ဘောလုံးပွဲသည် ဘားကောင်တာ အထက်ဘက်ရှိ ရုပ်မြင် သံကြားပေါ်၌ လှုပ်ရှားလျက်ရှိ၏။

စားသောက်ဆိုင်ခန်းမသည် ကျယ်ဝန်းပြန့်ပြူးလှ၏။ ခန်းမ၏ အဖြူရောင်ကြမ်းပြင်နှင့် အစိမ်းရောင်မျက်နှာကြက်ကြားတွင် စကား ပြောသံများ၊ အော်ဟစ်ရယ်မောသံများနှင့် ပုလင်းသံဖန်ခွက်သံများသည် သောသောညံ့ကာ ပဲ့တင်ထပ်လျက်ရှိသည်။

စားသောက်ခန်းမကြီး၏နောက်ဘက် ချောင်ကျကျ ထောင့် တစ်ထောင့်ရှိ စားပွဲ၌နေရာယူထားသော လောဖိုးဒ်သည် ဒုတိယအကြိမ် ဗောဒ်ခါဖန်ခွက် လာပို့သည့် စားပွဲထိုးမလေးအား ကျေးဇူးတင်စကား လှမ်းပြောသည်။ ဤစားသောက်ဆိုင်၏ စားပွဲထိုးမလေးများသည်

ကျော့တောင်းတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသူများ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ ပညာသင် စရိတ်အတွက် အချိန်ပိုင်းဖြင့် လာရောက်အလုပ်လုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဖောက်သည်များပြည့်ကျပ်နေသည့် စားပွဲများကြားရှိ အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသော လမ်းတစ်လျှောက်တွင် သယ်ယူလာသည့် အရက်လင်ပန်းနှင့် စားသောက်စရာ လင်ပန်းများကို မတိုက်မိမခိုက်မိအောင် ရှောင်၍တိမ်း၍ လျင်မြန်သွက်လက်စွာ သယ်ဆောင်သွားနေကြသည်။ လောဖို့ဒ်သည် သူတို့၏ သွက်လက်ဖျတ်လတ်မှုနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများကို ကြည့်ကာ စိတ်ထဲမှကျိတ်၍ အံ့ဩချီးမွမ်းနေမိ၏။

ဟစ်ကီကတော့ ထုံးစံအတိုင်း နောက်ကျသည်။ ဤအတွက် လောဖို့ဒ်ကတော့ သိပ်ပြီး ရေးကြီးခွင်ကျယ်မလုပ်။ အချိန်မှန်ခြင်း၊ တိကျခြင်း တို့သည် ဟစ်ကီလိုက်နာရမည့်အကျင့်စရိုက်များမဟုတ်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ဘက်က ဟစ်ကီ၏အကျင့်ကို ခွင့်လွှတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ ထောင့်တွင် တပ်ထားသည့် အလျားခပ်ရှည်ရှည်မှန်ကြီးထဲတွင် အာရပ်လူမျိုးမျက်နှာ ပေါက်နှင့် လူတစ်ယောက်၏ ရုပ်လွှာထင်ဟပ်နေသည်ကို လောဖို့ဒ် သတိပြု မိလိုက်၏။ ထိုလူသည် ဘားကောင်တာ၌ ရပ်ကာ ရုပ်မြင်သံကြားမှန်ပြင် ပေါ်မှ ဘောလုံးပွဲကို အငမ်းမရ ကြည့်လျက် ရှိသည်။ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ဤဘောလုံးပွဲပေါ်၌ တည်မှီနေသည့်ပုံစံမျိုး ဖြစ်၏။

ရုတ်တရက် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံ ကြောင့် လောဖို့ဒ် အာရုံပြောင်းသွားသည်။ ကပ်လျက်ရှိသော စားပွဲ၌ ထိုင်နေ သည့် ရုပ်ချောချော၊ ဆံပင်နက်နက် မိန်းမရွယ်တစ်ဦး၏ ရယ်သံဖြစ်၏။

မိန်းမရွယ်သည် ဖက်ရှင်ကျကျ ဝတ်စားထားသဖြင့် ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိနေသည်။ သူနှင့်တစ်စားပွဲတည်း ထိုင်နေသူမှာ လူချောတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ပြုမူပုံမှာ မိန်းမဆန်လွန်းသည်။ သူတို့စားပွဲပေါ်တွင် ဈေးကြီးပေးထားရဟန်တူသော ၃၅-မမ ကင်မရာ တစ်လုံးတင်လျက်.....။

အမျိုးသမီးသည် သူ့ဆံပင်ကို တစ်ချက်မျှသပ်၍ သိမ်းလိုက်ပြီး စီး ကရက်တစ်လိပ် မီးညှိ၍ဖွာကာ လောဖို့ဒ်အား တည့်တည့်မတ်မတ် စိုက် ကြည့်နေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက် အချိန်အတန်ကြာမျှ မျက်လုံးချင်း

ဆိုင်မိကြသည်။ အမျိုးသမီးက ရှေးဦးစွာ သူ့အကြည့်ကို လွဲဖယ်သွားသည်။ စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသည့်ကင်မရာအတွက် သူ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက် တစ်ခုဖြစ်သွားခဲ့ရသည်ကိုမူ သူသိနိုင်သည့် အခြေအနေမရှိ။

စောစောကတော့ သူသည် မိန်းမရွယ်၏စံပြမယ်နှင့်တူသော အလှကို သတိမထားမိ။ မိန်းမရွယ်က မိမိအား ဘာကြောင့် သူ့အပေါ် စိတ်ဝင်စားလာအောင် လုပ်ရသလဲဟူသော မေးခွန်းကိုလည်း မမေးမိ။ ပြီးတော့ အဖိုးတန်ကင်မရာသည် ဘာကြောင့် အိတ်၏အပြင်သို့ရောက်ကာ မှန်ဘီလူးအဖုံး ပွင့်နေရသနည်းဟူသော မေးခွန်း၏အဖြေကိုလည်း မရှာမိ။

ဟစ်ကီသည် တဝိုဝိုတိုက်ခတ်နေသောလေနှင့် တဖွဲဖွဲကျဆင်းနေသော နှင်းမှုန်များကြားမှဖြတ်၍ စတတ်ခံစားသောက်ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ သူ့လက်တစ်ဖက်သည် မိကျောင်းရေဖြင့် ချုပ်ထားသော လက်ဆွဲသေတ္တာလေးကို ဆွဲထားသည်။ ဆိုင်ထဲရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အားနေသော လက်ဖြင့် ခေါင်းမှဦးထုပ်ကိုချုတ်၍ ကုတ်အင်္ကျီပေါ်၌ တွယ်ကပ်နေကြသော နှင်းမှုန်ခဲများကို ဦးထုပ်အနားဖြင့် ခါချသည်။

တွမ်လောဖိုးဒ်က ဟစ်ကီအားကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ ဟစ်ကီ၏ ကိုယ်ပေါ်မှ အနွေးထည်အင်္ကျီရှည်ကြီးကို မြင်သောအခါ ဝါနာဘရားသားရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ ရိုက်ကူးခဲ့သည့် ရုပ်ရှင်ကားဟောင်းတစ်ကားထဲမှ ဇာတ်ဆောင်တစ်ဦးကို သတိရမိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လောဖိုးဒ်ကို မြင်သောအခါ ဟစ်ကီသည် စားပွဲများကြားရှိ ကျပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းသော လမ်းအတိုင်းတိုးဝှေ့ဖြတ်သန်းလာသည်။ ဟစ်ကီ၏ ဆံပင်များသည် ဖြူရောင်သမ်းနေပြီ သို့သော်လည်း သူ၏ခွေးဘီလူးနှုတ်သီးနှင့်တူသော နှာခေါင်းနှင့် သွေးရောင်သမ်းနေသော အသားအရေတို့ကြောင့် လူငယ်တစ်ယောက်ပုံ ပေါက်နေသည်။ ထို့ပြင်လည်း အသက် လေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ်တွင်းအရွယ်သက်လတ်ပိုင်း လူများ ကြုံရတတ်သည့် ဗိုက်ပူခြင်းမျိုးလည်း မရှိသေး။

ရဲဘော်ရဲဘက်နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်လက် တစ်ယောက်

ဆွဲ၍ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ပွေ့ဖက်၍ နှုတ်ဆက်ကြသည်။

“ကိုယ့်လူက ဟိုတုန်းကလိုပဲ ပုံစံပြောင်းမသွားဘူး”

ဟု ဟစ်ကီက တရင်းတနှီး ပြောသည်။

“ခင်ဗျားလည်း ဟိုတုန်းကလိုပါပဲ”

ဟု လောဖိုးဒ်က ပြန်ပြောကာ ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်လိုက်သည်။

ဟစ်ကီက လက်ဆွဲသေတ္တာကို ကုလားထိုင်လွတ်တစ်လုံးပေါ် လှမ်းတင်သည်။ အပေါ်အကျိုအနွေးထည်ကို ချွတ်၍ ချိတ်လိုက်ပြီး ထိုင်သည်။ ဆေးပြင်းလိပ်ဘူးကို ထုတ်၍ လောဖိုးဒ်အား တစ်လိပ် လှမ်းပေးသည်။

“တော်ပြီ ကျေးဇူးပဲ၊ ကျွန်တော် ဆေးလိပ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်”

ဟစ်ကီ ဆေးပြင်းလိပ်ကို မီးညှိသည်။ သူ့အပေါ်နှုတ်ခမ်းပေါ်၌ သီးနေသော ချွေးများကို လက်ခုံဖြင့် သုတ်လိုက်သည်။ လောဖိုးဒ်၏ အရက်ဖန်ခွက်ကို ဆွဲယူပြီး တစ်ကျိုက်တည်းနှင့် ကုန်အောင် မော့လိုက်သည်။

ဟစ်ကီ စကားပြောပုံသည် အချိုးမပြောင်း၊ ဟိုတုန်းကလိုပင် သွက်သွက်လက်လက် ရှိသည်။ သူ၏ မျက်လုံးများကတော့ အငြိမ်မနေ၊ အနီးအနားရှိ စားပွဲများဆီသို့ မကြာခဏ ဝေ့ကြည့်လေ့ရှိသည်။ သူ့လက်ချောင်းထိပ်ဖျားသည် စားပွဲကို တဒေါက်ဒေါက်ခေါက်လျက် ရှိသည်။ သူ့အနားမှ ဖြတ်သွားသော စားပွဲထိုးမကလေး၏ လက်ကို လှမ်းဆွဲပြီး မေးသည်။

“မင်း တာဝန်ကျတာ ဒီစားပွဲလား”

မိန်းကလေးက ခေါင်းညိတ်သည်။

“ရော . . . ဟောဒီမှာ ကြိုတင်ငွေ ဆယ်ဒေါ်လာ”

“ဘာအတွက်ပေးတဲ့ ကြိုတင်ငွေလဲ”

“တို့အတွက် လုပ်စရာရှိတာ မြန်မြန်ဆန်ဆန် လုပ်ပေးဖို့ ဗောဒီခါ မာတီနီအရက် နှစ်ခွက်ထပ်ပေး”

“တခြားဘာမှာဦးမလဲ”

ဟစ်ကီက မြည်းစရာ အစားအစာများ မှာသည်။

“ပြီးတော့ အမှတ်စာရင်းယူနိုင်ရင် ယူခဲ”

ဟု ပြောသည်။

“ဘာအမှတ်စာရင်းလဲ”

“ဘောလုံးပွဲလေ”

“အခုပဲ ပြန်လာခဲ့မယ်”

စားပွဲထိုးမကလေး ထွက်သွားသည့်အခါ ဟစ်ကီက လောဖို့ဒ်အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။ လက်ထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်တိုကို ခွက်ထဲသို့ ထိုးချေလိုက်ပြီး . . .

“ကလောဒီရာကော နေကောင်းလား”

ဟု မေးသည်။

“ကောင်းပါတယ်”

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ကော အဆင်ပြေကြရဲ့လား”

“မပြေလှပါဘူး”

“ဘာဖြစ်ကြတာလဲ”

လောဖို့ဒ်က ပခုံးတွန့်သည်။

“ရိုးသွားတဲ့သဘောပေါ့၊ ဘယ်သူ့အပြစ်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်ကြာ လာလို့ပါ”

“အရာရာတိုင်းကို တစ်သက်လုံး တည်မြဲနေလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့် လို့ကတော့ ဘယ်ရမလဲ။ ဘယ်ဟာမှ မတည်မြဲဘူး။ အချိန်တန်ရင် ပျက် သွားတာပဲ”

ဟစ်ကီ၏ ပြောင်စပ်စပ်မျက်နှာထားပေါ်တွင် အပြုံးရိပ် သမ်းလာ သည်။

“ခင်ဗျားနဲ့ ပြန်တွေ့ရတာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ရုပ်မြင်သံကြားမှာ ခင်ဗျားကို မြင်ရပေမယ့် လူချင်းတွေ့ရတာနဲ့ ဘယ်တူမှာလဲ။ ခင်ဗျားကတော့ အခုထက်ထိ တကယ့် ကောင်းဘွိုင်တစ်ယောက်ပဲ”

“ကျွန်တော့်ရဲ့ ကောင်းဘွိုင်နေ့ရက်တွေ ကုန်သွားတာ ကြာပါပြီ”

“သွားစမ်းပါ၊ ခင်ဗျား အခုထက်ထိ သန်တုန်းမြန်တုန်းပါ”

စားပွဲထိုး အမျိုးသမီးက အရက်နှင့် အမြည်းများ လာချပေးသည်။

“ဂျက်အသင်းက ခုနစ်မှတ် သုံးမှတ်နဲ့ ရှေ့က ပြေးနေတယ်”

ဟု ပြောသည်။

ဟစ်ကီသည် စပ်ဖြူဖြူမျက်နှာထားဖြင့် သူ့အိတ်ကပ်ထဲမှ ငွေစက္ကူ

တစ်ထပ်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး ဒေါ်လာနှစ်ဆယ်တန် ငွေစက္ကူတစ်ရွက်ကိုယူ
သည်။ စားပွဲထိုးအမျိုးသမီး၏ ခါးစည်းအိတ်ကပ်တွင်းသို့ ထည့်ပေးသည်။

“ဒါက ဘာအတွက်လဲ”

“ခရစ္စမတ်လက်ဆောင်”

စားပွဲထိုးမလေးမျက်နှာသည် ပြုံးနေသော်လည်း အံ့အားသင့်ခြင်း
ကို ဖုံးကွယ်၍မရ။

“အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ပြောပြောဆိုဆိုပင် စားပွဲထိုးမလေးသည် သူတို့အနားမှ သုတ်သီး
သုတ်ပျာ ထွက်သွားသည်။ ဟစ်ကီက သူ့အရက်ဖန်ခွက်ကို မြှောက်လိုက်
သည်။

“ကျွန်တော် ဘောလုံးပွဲလောင်းထားတယ်။ ဂျက်ဘက်က အလေးပေး
ထားတာ။ အခုတိုင်းဆို ဟန်နေပြီ”

နှစ်ဦးသား အရက်ဖန်ခွက်ချင်း ထိလိုက်ကြပြီး ပြိုင်တူ မော့လိုက်
ကြသည်။

“ခင်ဗျား အခုဘာလုပ်နေလဲ”

ဟု လောဖို့ဒ်က မေးသည်။

“ဟိုဟာလုပ်လိုက် ဒီဟာလုပ်လိုက်ပဲ”

“မာစီဒီးကား အနက်က ဘာလဲ”

“စတီးဂါးရက်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှုတစ်ခုပေါ့၊ ဒီလူက လူကောင်းပါ၊
ဒါပေမဲ့ သူ့ကို မထိန်းပေးလို့ မဖြစ်ဘူး”

“ခင်ဗျားရဲ့ ဂျာဂူအာကားကတော့ အတော့်ကို ကောင်းတာပဲ”

“အေဂျင်စီကတော့ ကျွန်တော့်အပေါ် ကောင်းပါတယ်”

ဟုပြောကာ ဟစ်ကီက ပခုံးတွန့်သည်။

“ရိုးရိုးသားသားသမားတွေနဲ့ ဆက်ဆံရတဲ့အခါရယ်၊ ကောင်မ
တွေနောက် လိုက်တဲ့အခါရယ်၊ အဲဒီအခါကျမှ အဲဒီကားကို ကျွန်တော်
သုံးတာ”

ဟစ်ကီက ဗောဒ်ခါကို နောက်ထပ် တစ်ကျိုက်မော့သည်။

“ဗောဒ်ခါကို မာတီနီနဲ့ စပ်ပုံကဖြင့် အံ့မခန်းပဲ။ တော်တော့်ကို

တော်တဲ့ကောင်တွေပဲ”

ဟု မှတ်ချက်ချသည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံသည် အခန်းထဲရှိ စားပွဲများ ဆီသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် လောဖိုဒ်ဘက်သို့ မျက်နှာကို ပြန်လှည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားညီ သတင်းကြားရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး။ သူ့သေတာ ကို စောင့်ကြည့်နေရတဲ့အလုပ်ဟာ အတော့်ကို ဆိုးတာပဲ”

“ကျွန်တော် သူ့အနားက တစ်ဖဝါးမခွာ ပြုစုခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုက သိပ်ပြီး မနီးစပ်ကြဘူး။ သူ့နေမကောင်းဘူးလို့ ကြားတော့ အရင်က ဝတ္တရားပျက်ခဲ့သမျှ ပြန်ဖြည့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက် တယ်။ သူ ကျွန်တော့်လက်ကို ကိုင်ပြီး အသက်ထွက်သွားတာ”

“ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့တာဟာ ကောင်းမှုတစ်ခု လုပ်ခဲ့ရသလိုပါပဲ”

“ဂျက်ဟာ အလွန်တော်တဲ့ သီချင်းရေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူက သူ့နည်းသူ့ဟန်နဲ့ သူ့ကောင်းတယ်ထင်တာ လုပ်တဲ့လူစား။ ကျွန်တော် သူ့ကို ကူညီနိုင်လောက်ပါလျက်နဲ့ လူချင်းက အဆက်ပြတ်နေတော့ မကူညီ ဖြစ်ခဲ့ဘူး”

“ခင်ဗျားအနေနဲ့ ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား အပြစ်တင်နေလို့ ဘယ်ဖြစ် ပါ့မလဲ”

ဟု ဟစ်ကီက ပြောသည်။ ဆေးပြင်းလိပ် အသစ်တစ်လိပ် မီးထပ်ညှိ ပြီး ဖွာသည်။

“ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယမယား ဒေါ်တီကို မှတ်မိတယ်မဟုတ် လား။ အရပ်မြင့်မြင့် ဆံပင်နီနီ တင်ကြီးကြီးနဲ့လေ”

“ဝိုးတိုးဝါးတား ဖြစ်နေတယ်”

“ဘာဗျ ဝိုးတိုးဝါးတား ဖြစ်နေတယ် ဟုတ်လား။ တော်စမ်းပါ။ ဒါမျိုး တွေ လာလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဒေါ်တီက ဆီးနှိုက်လွှတ်တော်အပြင် စကြို ဝရန်တာမှာ လမ်းလျှောက်လေ့ရှိတယ်။ သူ လမ်းလျှောက်ပြီဆိုရင် တစ်မျိုး သားလုံးရဲ့ လုပ်ငန်းတွေရပ်သွားတာပဲ။ အဲဒါ ခင်ဗျားသိခဲ့သားနဲ့ ဖြီးလုံး တွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ခါးသေးသေး ရင်ကြီးကြီး တင်ကြီးကြီး ဒါဆိုရင် ခင်ဗျား မှတ်မိရောပေါ့”

“အင်း . . . အင်း ရေးတေးတေးတော့ ပြန်ပြီး မှတ်မိလာသလိုလိုပဲ”

“သွားစမ်းပါ ဒါမျိုးတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ တစ်ညမှာ သူနဲ့ ကျွန်တော် အိပ်ရာထဲလဲနေတော့ ဒေါ့တီက ပြောတယ်။ ရှင့်သူငယ်ချင်း တွမ်လောဖို့ဒ်က ရုပ်ရှင်မင်းသား ဂရီဂိုရီပက်နဲ့ သိပ်တူတာပဲ။ သိပ်ကို ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်လို့ ကျွန်မကတော့ ထင်တာပဲတဲ့။ ခင်ဗျား အဲသလောက်ကို စွဲတဲ့လူ”

“ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ထက် ခြေမြန်လက်မြန်ရှိပါတယ်ဗျာ”

“ဟိုး . . . လောနိုင်ငံက တောထဲမှာတောင် မျက်လုံးနက်နက်နဲ့ လာအိုမတွေက ခင်ဗျားနား ကပ်ချင်နေကြတာ ကျွန်တော် မှတ်မိပါတယ်”

“ဒါကတော့ဗျာ ကျွန်တော်တို့က ဆွစ္စဖရန်ငွေနဲ့ ဘိန်းတွေသယ်ပြီး ကောင်းကင်က ဆင်းဆင်းလာတဲ့ လူဖြူတွေဖြစ်နေလို့ သူတို့ စိတ်ဝင်စားကြတာပေါ့။ အဲဒီတုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ကလည်း အသက်ငယ်ကြသေးတာကိုး”

“အင်း . . .”

ဟု ဟစ်ကီက သက်ပြင်းရှည်ကြီး ချသည်။

“အဲဒီတုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ငယ်ကြသေးတာပဲ။ ဒါနဲ့လေ ခင်ဗျား အလက်စ်နစ်ကယ်ကို မှတ်မိသေးလား”

“ကြားဖူးတယ်၊ မတွေ့ဖူးခဲ့ဘူး”

“အလက်စ်က တကယ်တော်တဲ့ ထောက်လှမ်းရေးသမားတစ်ယောက်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူက မိန်းမ တော်တော်လိုက်တဲ့ကောင်ဗျာ။ မိန်းမ နောက်တကောက်ကောက်လိုက်ရင်း အသတ်ခံရတာ”

“အသတ်ခံရတာလား”

ဟု လောဖို့ဒ်က မယုံကြည်နိုင်သည့် လေသံဖြင့် မေးသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ အသတ်ခံရတာပေါ့၊ အဲဒီအချိန်က အလက်စ်ဟာ လန်ဒန်မှာ တာဝန်ကျနေတယ်။ ရှစ်ဆယ့်ရှစ်ရက် ခရစ္စမတ်အချိန်ပေါ့။ သူက နယူးယောက်မြို့က ဒက်ချ်စံပြမယ်တစ်ယောက်အပေါ် တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်နေတယ်။ ကောင်မကလည်း တော်တော်နိပ်တယ်။ တစ်ရက်မှာ ကောင်မက အလက်စ်ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး ဒီည သူ့ဆီ လာအိပ်ပါလို့ ပြောတယ်”

ဟစ်ကီက စကားကိုဖြတ်ကာ အရက်ကို တစ်ငုံသောက်လိုက်သည်။

“ဖြစ်တာက ခရစ္စမတ်ပွဲ မတိုင်မီကလေးပဲ။ အဲဒီတော့ အလက်စ်က လည်း အဲဒီနေ့ နေ့ခင်းပိုင်းမှာ လေယာဉ်လက်မှတ်ရအောင် ဝယ်တယ်။ ပင်အမ်လေယာဉ်နဲ့ နယူးယောက်ကို လိုက်လာတယ်။ စကော့တလန် နိုင်ငံပေါ်ရောက်တော့ လေယာဉ်ပေါက်ကွဲသွားတယ်။ အကြမ်းဖက်သမား တွေ ထည့်လွှတ်တဲ့ ဗုံးဒဏ်ခံရတာပဲ”

တွမ်လော့ဖို့ဒ်က ထိတ်လန့်အံ့ဩသွားသည့် မျက်နှာထားဖြင့် စုတ် သတ်ကာ ခေါင်းတယမ်းယမ်းလုပ်နေသည်။

ဟစ်ကီလက်ထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်ကို ထိုးချေလိုက်ပြီး လော့ဖို့ဒ်၏ မျက်နှာကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် စားပွဲပေါ်လက် ထောက်ကာ လော့ဖို့ဒ်ဘက်သို့ ကိုယ်ကို ကိုင်းလိုက်သည်။

“ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်က ခင်ဗျားကို ခိုင်းစရာတစ်ခု ရှိနေတယ်”

ဟု နှစ်ကိုယ်ကြား လေသံဖြင့် ပြောသည်။

လော့ဖို့ဒ်၏ ရင်ထဲတွင် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

“ဘာခိုင်းမှာတဲ့လဲ”

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ တစ်ချိန်က မူးယစ်ဆေးဝါး အရောင်း အဝယ်လုပ်ခဲ့ကြတဲ့ လူချင်းမို့ ပြောတော့ပြောရတော့မှာပဲ။ ခင်ဗျားဘက် ကတော့ သတိထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သိပ်ပြီး အကွေ့အကောက်များတယ်။ သူ့လက်ထောက် မင်ဖရက်ဒီဆိုတဲ့ လူ ကလည်း သူ့လိုပဲ ဘာမှမထူးဘူး”

“ခင်ဗျား စောစောကပြောတော့ အေဂျင်စီက ခင်ဗျားအပေါ် သိပ် ကောင်းတယ်ဆို”

“ငွေကြေးကိစ္စမှာတော့ ကောင်းတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့လူစုရဲ့ လုပ်ပုံကိုပုံတွေက မရိုးသားကြဘူး။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ပေးထားတဲ့ တာဝန်တစ်ခုမှာ . . .”

ဟစ်ကီ၏ အသံ ပျောက်သွားသည်။

“တာဝန်တစ်ခုမှာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး”

ဟစ်ကီသည် အရက်ကို တစ်ကျိုက်မျှ မော့လိုက်ပြီး သံလွင်သီး

တစ်လုံးကို ပါးစပ်ထဲထည့်၍ ဝါးနေသည်။

“အလက်စ်ရဲ့အဖြစ်ကတော့ တကယ်ဆိုတာပဲဗျ။ သူလေယာဉ်ပျံနဲ့ လိုက်လာတဲ့ကိစ္စကို အမှန်အတိုင်းမသိအောင် ကျွန်တော်က မဟုတ်က ဟုတ်က လုံကြုတ်ဇာတ်ခင်းပြီး ဖုံးဖိပေးခဲ့ရသေးတယ်။ သူသေချိန်မှာ အိမ်ထောင်နဲ့”

“အဲဒီညက ဒပ်ချစ်ပြမယ် ဘယ်သူနဲ့ အိပ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သိချင်လိုက်တာ”

“ဘာထူးမှာမို့လဲ”

“ထူးတာ တစ်ခုရှိတယ်”

“အား . . . ဟို . . . ဟို . . . အလက်စ် အတွက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး”
ဟစ်ကီက ထိုင်ရာမှ ထရပ်ကာ သူ့လက်ဆွဲသေတ္တာကို လက်ညှိုးထိုး ပြသည်။

“အဲဒါကိုတော့ ကြည့်မထားလို့ မဖြစ်ဘူး သူငယ်ချင်းရေ။ ဂရုစိုက် ပြီး ကြည့်ထားပေးပါ။ ကျွန်တော် သေးသွားပေါက်လိုက်ဦးမယ်။ အရက်နဲ့ အမြည်း နောက်ထပ် မှာထားဦးဗျာ”

လူများကျပ်တောက်နေသည့် စားပွဲများကြားမှ တိုးဝှေ့ထွက်သွား သော ဟစ်ကီသည် အိမ်သာခန်းသို့ သွားရာ စင်္ကြံလမ်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ လောမိုဒ်သည် စားပွဲထိုးမိန်းကလေးအား ခေါ်၍ အရက်နှင့် အမြည်းများ ထပ်မှာသည်။ ဘားကောင်တာဆီသို့ လျှောက်သွား သော စားပွဲထိုးမိန်းကလေးအား ငေးကြည့်နေသည်။

ရုပ်မြင်သံကြားပေါ်မှ ဘောလုံးပွဲသည် မပြီးသေး။ စောစောက ဘား ရှေ့တွင် ရပ်၍ ဘောလုံးပွဲကို စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေသူကိုမူ မမြင်ရတော့။ ထိုအာရပ်သည် ဘယ်အချိန်က ထွက်သွားမှန်း သူမသိလိုက်။ သူ့စားပွဲ အနီးရှိ စားပွဲ၌ ထိုင်နေသော ဆံပင်နက်နက်နှင့် စံပြမယ်သည် ဓာတ်ပုံဆရာ နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ စောစောက စားပွဲပေါ်၌ တင်ထားသည့် ကင်မရာသည် အိတ်ထဲပြန်ရောက်သွားပြီ။

သူသည် ဟစ်ကီ၏ဆေးလိပ်ထုပ်ထဲမှ ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး အချိန်အနည်းငယ်ကြာမျှ စဉ်းစားချိန်ဆနေသည်။

ထို့နောက် မီးညှို့ပြီး အားရပါးရဖွာသည်။ ရေတပ်ငိုလ်ချုပ်က သူ့အား ဘာခိုင်းမှာပါလိမ့်။ ဟစ်ကီက ပြောရန် ကြံစည်နေသည်မှာ ဘာအကြောင်း ပါလိမ့်။

စားပွဲထိုးမိန်းကလေးသည် သူ့စားပွဲဆီသို့ ခက်ခက်ခဲခဲပြန်လျှောက် လာနေသည်။ သူ့အနားရောက်သည့်အခါ လင်ပန်းထဲမှ အရက်ဖန်ခွက် များနှင့် အမြည်းပန်းကန်ကို စားပွဲပေါ်ချပေးသည်။ ပြီးတော့ ပြုံးသည်။

“ရှင့် မိတ်ဆွေကို ပြောလိုက်ပါ။ ဂျက်ဘောလုံးအသင်းက နိုင်သွား တယ်”

စားပွဲထိုးမိန်းကလေးသည် နောက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သူ့လက် ထဲမှာ လင်ပန်းသည် လွတ်ကျသွားသည်။ ထို့နောက် အလန့်တကြား အော် လိုက်သည်။

စကြိုလမ်းပေါ်တွင် ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေသော လူတစ်ယောက်။ ဓား နှင့် အလှီးခံထားရသည့် လည်ပင်းမှ သွေးများ ပန်းထွက်နေသည်။ တခြားလူ မဟုတ်၊ ဟစ်ကီ၊ ဟစ်ကီသည် သူ့လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သွေးများ ယိုစီးကျနေ သော လည်ပင်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူ့အဝတ်များသည် သွေးများဖြင့် ရွဲရွဲစိုလျက်ရှိသည်။ သူ့နောက်ဘက်ရှိ ဖြူဖွေးသော ကြမ်းပြင် တစ်လျှောက် တွင်လည်း နီရဲသော သွေးစများကို မြင်နေရ၏။

စားပွဲထိုးမိန်းကလေး၏ ကျယ်လောင်စူးရှသော အော်သံနောက်မှ အခြားလူများ၏ အလန့်တကြားအော်သံများ လိုက်ပါလာသည်။ အားလုံး ရုတ်ရုတ်သဲသဲဖြစ်ကုန်သည်။ ကုလားထိုင်များ ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံ လဲကျ သံများ၊ ကြမ်းပေါ်သို့ ဖန်ခွက်များ ကျကွဲသည့်အသံများ၊ ဘားတွင် စုပြုံ နေကြသည့် လူအားလုံး အပြင်သို့ ပြေးထွက်ကြသည်။ ကျန်လူများသည် အခန်းထဲတွင် ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးလွှားနေကြသည်။

ဟစ်ကီသည် ဒယိမ်းဒယိုင်ဖြင့် ရှေ့သို့ ခြေနှစ်လှမ်းမျှ လှမ်းပြီး အနီးရှိ စားပွဲတစ်လုံးပေါ်သို့ မှောက်လျက် လဲကျသွားသည်။ သူ့ဆီမှ သွေးစက်များ သည် ထိတ်လန့်တကြားဖြစ်နေသည့် ဖောက်သည်များကို စင်သည်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်တာလဲ”

“လူတစ်ယောက် ဓားထိုးခံရလို့”

ဟူသော မေးသံ ဖြေသံများ၊ ပြီးတော့ မိန်းမတစ်ယောက် ဘုရားတံသံ နှင့် ငိုရှိုက်သံ။

ကမ္ဘာပျက်သည့်နှယ် လူအများ ကစဉ့်ကလျားဖြစ်ကာ ဆူညံရှုပ်ထွေး နေချိန်တွင် မိန်းမချောစံပြမယ်နှင့် ဓာတ်ပုံဆရာတို့သည် အေးအေးဆေးဆေးပင် ဆိုင်တံခါးဝသို့ လျှောက်သွားသည်ကို လောဖို့ဒ် မြင်လိုက်ရသည်။ လူအများအပြိုင်အလဲလဲ ဖြစ်နေကြသည်။ အချင်းချင်း တိုးမိ တိုက်မိကြသည်။ ဘားကောင်တာ စားပွဲထိုးသည် ကောင်တာပေါ်တက်ရပ်ကာ လူအများအား အော်ဟစ်ဟန်တားသည်။ သို့သော်လည်း သူ့အသံကို မည်သူမှ မကြား။

တွမ်လောဖို့ဒ်သည် ဟစ်ကီ၏လက်ဆွဲသေတ္တာကို ကောက်ယူကာ သွေးများ အိုင်ထွန်းနေသည့် စားပွဲဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။ မှောက်လျက် လဲကျနေသည့် ဟစ်ကီအား ငုံ့ကြည့်သည်။

ဟစ်ကီ၏ ပါးတစ်ဖက်သည် စားပွဲပေါ်တွင် အပ်နေသည်။ မျက်လုံးအစုံသည် ပွင့်လျက်။ လည်ပင်းရှိ ဓားဒဏ်ရာအပေါက်မှ ကြက်သွေးရောင် သွေးများ ထွက်ကျလာနေဆဲ။ နှုတ်ခမ်းများသည် တင်းကျပ်စွာ စေ့နေကြသည်။ လောဖို့ဒ်သည် အရှင်လတ်လတ် ဓားနှင့်အမွမ်းခံထားရသည့် ငါးတစ်ကောင်ကို ပြေး၍မြင်ယောင်မိသည်။ လောဖို့ဒ်က ဟစ်ကီ၏ မျက်လုံးများကို ပိတ်ပေးနေခိုက်တွင် ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသူများသည် လှုပ်ရှားခြင်းလည်းမရှိ၊ စကားလည်း မပြောကြ။

[၃]

လက်ဆွဲသေတ္တာကိုဆွဲ၍ ထွက်လာသော လောဖိုဒ်သည် တဖွဲဖွဲကျ နေသော ဆီးနှင်းအောက်တွင် ခေါင်းကို ငုံ့၍ လျှောက်လာသည်။ အင်မ် လမ်းအရောက်တွင် ဝစ္စကိုဆင်လမ်းမကို ဖြတ်သည်။ မိမိရှေ့မှောက်၌ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် သေဆုံးသွားရခြင်းကို မြင်လာရသည့်အတွက် သူ့စိတ် သည် များစွာလှုပ်ရှားလျက် ရှိသည်။ ဟစ်ကီ၏ အလောင်းသည် သူ့မျက်စိ ထဲမှ ယခုအချိန်ထိ မထွက်။

အကယ်၍ မိမိတို့အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် ကျဆုံးသွားပါက သေသူ၏ သယ်ယူနိုင်သော ပစ္စည်းများကို ယူ၍ အလောင်းနားမှ ချက်ချင်းခွာသွား ရမည်။ အချင်းဖြစ်ပွားသည့်နေရာတွင် တရစ်ဝဲဝဲလုပ်မနေရ။ အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာသွားရမည်။ မျက်မြင်သက်သေ မဖြစ်စေရ။ တတ်နိုင်သမျှ တာဝန်ကျ အရာရှိထံ အမြန်သွား၍ သတင်းပို့ရမည်။ ဤကား မိမိတို့ ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များ တင်းကျပ်စွာ လိုက်နာရသည့် စည်းကမ်းများ ဖြစ်၏။

ဖြစ်သွားပုံမှာ မြန်ဆန်လွန်းလှသည်။ အလွန်အလွန် မြန်ဆန်လွန်း

လှ၏။ သူ့အနေဖြင့် ဟစ်ကီအား သူမြင်တွေ့လိုက်ရသည့် အာရပ် အကြောင်း ပြောပြလိုက်မိလျှင် ကောင်းလေစွဟု တောင့်တမိသည်။ အဆင့် မြင့်မြင့် လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးထားသော လူသတ်သမားတစ်ယောက်အဖို့ သူ သတ်မည့်လူ၏ နောက်သို့ စက္ကန်ပိုင်းကလေးမျှ ကပ်ခွင့်ရလျှင် ကိစ္စပြတ် နိုင်သည်။ အခုလည်း ဟစ်ကီ၏လည်ပင်းကို နောက်မှနေ၍ ဖျတ်ခနဲ သိမ်းဖက်လိုက်ပြီး လည်ချောင်းကို မုတ်ဆိတ်ရိတ်စားဖြင့် တစ်ချက်တည်း ဆွဲထားခြင်း ဖြစ်၏။ အမှန်တော့ တစ်ချက်တည်းနှင့် သွေးကြော ပြတ်သွား ခြင်းပေတည်း။

သူ့အနေဖြင့် ဘာမဟုတ်သည့် ဘောလုံးပွဲပြကွက်တွင် စိတ်ဝင်တစား ကြည့်နေသော အာရပ်၏အကြောင်းကို ဟစ်ကီအား ပြောပြထားသင့်၏။ အမှန်တော့ ဆိုင်ထဲ၌ လူသတ်သမားရောက်နေသည်ကို သတိပေးဖို့ အချိန် ကောင်းကောင်းရခဲ့၏။ သို့ပါလျက်နှင့် မိမိဘက်မှ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ဖြစ်ကာ ပျက်ကွက်ခဲ့ရ၏။ ဤအတွက် သူစိတ်မကောင်းဖြစ်နေရ၏။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ရဲကား ဥဩသံများ ကြားရသည်။ အခုအချိန်ကျမှ တော့ ဟစ်ကီအတွက် ဘာမှလုပ်ပေး၍ မရနိုင်တော့။ မြို့တော်ရဲအဖွဲ့ လူသတ်မှုဆိုင်ရာ မှုခင်းဌာနသည် ဤအမှုကို ယာယီ တာဝန်ယူလိမ့်မည်။ ထို့နောက်တော့ စီအိုင်အေအဖွဲ့က ဟစ်ကီအလောင်းကို တောင်းမည်။ ဟစ်ကီကျန်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများကို သူတို့လက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးရန် တောင်းခံ မည်။ ဟစ်ကီအား အေဂျင်စီက ရွေးချယ်တာဝန်ပေးခဲ့သည့်ကိစ္စမှာ အဖွဲ့ဝင် များ မသိနိုင်သော အရာမဟုတ်၊ အားလုံးက သိကြသည်။ သို့သော်လည်း မသိသလိုပင် လျစ်လျူရှုကြလိမ့်မည်။ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ဟစ်ကီ သေသွားခြင်းကို သတိမထားမိသလိုလို မသိသလိုလို လုပ်နေလိမ့်မည်။ ဘာကြောင့် ထိုကဲ့သို့လုပ်ရသနည်း။ ဟစ်ကီတွင် အပြစ်ရှိ၍လား မဟုတ်။ မအေဂျင်စီ၏လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဖြစ်၏။ ယခုအချိန်ထိလည်း ဤထုံးတမ်း စဉ်လာအတိုင်း ကျင့်သုံးဆဲဖြစ်၏။

အေးမြသော လေကြောင့် လောဖို့ဒ် တစ်ကိုယ်လုံးတုန်နေသည်။ သူ့ဆံပင်များမှာ နှင်းရည်များဖြင့် စိုရွှဲနေသည်။ ဆီးနှင်းခဲများကြားပေါ် ခက်ခက်ခဲခဲ လျှောက်သွားနေရသည့်ကြားမှပင် ဟစ်ကီ ဘောလုံးပွဲလောင်း

ကြေး အနိုင်ရသည့်ကိစ္စကို သတိရသည်။ ဟစ်ကီသည် သူ့အနိုင်ရထားသော လောင်းကြေးကို ဘယ်တော့မှသွား၍ယူတော့မည် မဟုတ်။

သူသည် ဟစ်ကီမသေမီကလေးက အခြေအနေကို အသေးစိတ်ချ၍ စဉ်းစားသည်။ ဆွဲဆောင်မှုကြီးလှသော စံပြမယ်မိန်းမချောအကြောင်း တွေးမိသည်။ ထိုအမျိုးသမီး ထိုင်ခဲ့သော စားပွဲသည် ဟစ်ကီဒဏ်ရာနှင့် ပြန်လာသည်ကို ကောင်းစွာ မြင်နိုင်သောနေရာဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် အမျိုးသမီးသည် ဟစ်ကီ လာရာဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ထိုင်နေသည်ဖြစ်ရာ သွေးသံတရဲရဲနှင့် ထွက်လာသော ဟစ်ကီကို သူမမြင်ဘဲနေမည်မဟုတ်။ သို့ဆိုလျှင် သူ့ဘာကြောင့် မအော်ဘဲနေရသနည်း။ မအော်ဘဲနေသည့်တိုင်အောင် သူ့ဆီမှ မြင်ကွင်းအပေါ် တုံ့ပြန်မှုတစ်ခုခုတော့ ပြဖို့ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း လုံးဝမပြ။ အမျိုးသမီးသည် သူ့ပစ္စည်းများကို အေးအေးဆေးဆေး ကောက်သိမ်းကာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ထွက်သွားခဲ့၏။ ဘာကြောင့်နည်း။ ဤလူသတ်မှုတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ပါဝင်ပတ်သက်နေလေသလား။

တွေးရင်းတွေးရင်းနှင့်ပင် သူ့ရင်ထဲ၌ ဒေါသအရှိန်တက်လာသည်။ လက်သည်တရားခံကိုသာ ခြေရာခံမည်ဆိုပါက ဘယ်လိုဘေးအန္တရာယ်နှင့်ပင် ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ ဤအကြွေးကို ပေးဆပ်မည်ဟူသော စိတ်သည် ဂျော့တောင်းမြို့၏ ဆီးနှင်းခဲများပေါ် လျှောက်သွားနေသည့် ထိုတဒဂ် အချိန်ကလေးတွင် ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိလေသည်။

မီးရောင်အောက်၌ သူမြင်နေရသော လောဖို့ဒ်၏ မျက်နှာသည် နာရီပိုင်းမျှဖြင့် များစွာအိုစာကျသွားသည်ဟု လာရီဒပ်တန်က တွေးသည်။ ဤသတင်းစာဆရာ၏ ချောမောသောမျက်နှာသည် ရှုံ့မဲ့နေသည်။ အရောင်အဆင်းကလည်း ဖြူဖပ်ဖြူရော်၊ ဒပ်တန်သည် လောဖို့ဒ်၏ ကုတ်အင်္ကျီကို ကူညီပြီး ချွတ်ပေးသည်။ မျက်နှာသုတ်ပဝါတစ်ထည် ယူပေးသည်။

တွမ်သည် စိုစွတ်နေသော ဆံပင်ကို ခြောက်သွေ့သွားအောင် မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် သုတ်သည်။ ရော်ဘာဖိနပ်များနှင့် ခြေအိတ်များကို ချွတ်သည်။ လှေကားထိပ်၌ ထိုင်ချလိုက်ကာ အေးစက်နေသော ခြေချောင်းကလေး

များကို သွေးပူလာအောင် လက်ဖြင့် ပွတ်ပေးသည်။

“လန်ဂလေးမှာ ဒီညတာဝန်မှူး ဘယ်သူလဲ” ဟု ဒပ်တန်အား လှမ်းမေးသည်။

“အဲဗားရက်စတယ်လင်”

“သူ့ဆီဖုန်းဆက်ပါ။ ဂျန်ဟစ်ကီတစ်ယောက်တော့ ကျသွားပြီလို့ သတင်းပို့လိုက်ပါ။ လည်ပင်းကို ဓားနဲ့အလှီးခံရတာ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်ကပဲ သေသွားပြီလို့ ပြောလိုက်ပါ”

လူထွားကြီးဒပ်တန်သည် ကြက်သေသေလျက် ရှိသည်။ အချိန်အတော်ကြာမျှ စကားမပြောနိုင်ဖြစ်နေသည်။

“ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် စတယ်လင်ကို ပြောသင့်တယ် ထင်တယ်”

လောဖို့ဒ်က မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ဒပ်တန်ဆီသို့ ပစ်ပေးလိုက်ပြီး ထရပ်သည်။

“ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ လုပ်ပါ။ စတီးဂါးရက်ကို အသိပေးလိုက်ဖို့လည်း စတယ်လင်ကို ပြောပါ။ ပြီးရင် ကျွန်တော်ခြေအိတ်အခြောက်နဲ့ ကော်ဖီပူပူလေးရချင်တယ်။ ဒီမယ် ဒပ်တန် ကျွန်တော် ဒီသေတ္တာကို ဖွင့်ကြည့်ရလိမ့်ဦးမယ်”

သူသည် လက်ဆွဲအိတ်ကိုယူ၍ စာကြည့်ခန်းထဲသို့ဝင်သည်။ ဆောင်းမီးဖိုရှေ့၌ ခေတ္တမျှရပ်၍ မီးလှုံသည်။ မီးဖိုထဲမှ မီးတောက်များကို ငေးကြည့်နေသည်။ သူ့နားထဲတွင် ဟစ်ကီ၏စကားပြောသံကို ကြားနေရသည်။

“ရဟတ်ယာဉ်ပျက်ကျတုန်းက ခင်ဗျားကို မီးပုံထဲက ကျွန်တော် ဆွဲထုတ်ပြီး အသက်ကယ်ခဲ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားအလှည့်ကျတော့ သူတို့က ကျွန်တော့်ကို သတ်နိုင်အောင် လွှတ်ပေးထားတယ်”

အခန်းကျယ်ကြီးကိုဖြတ်၍ တစ်ဖက်သို့လျှောက်သွားပြီး လက်ထဲမှ လက်ဆွဲအိတ်ကို စားပွဲပေါ်ချသည့်အခိုက်တွင် သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် မျက်ရည်များဖြင့် ပြည့်နေသည်။

ဒပ်တန်သည် ရေခဲခွဲသည့် စို့တစ်ချောင်းနှင့် တူတစ်ချောင်း ကိုင်ကာ အခန်းထဲဝင်လာသည်။

“စတယ်လင်က ခင်ဗျားနဲ့ သိပ်ပြီး စကားပြောချင်နေတယ်”

ဟုပြောသည်။

“ပြီးမှပဲ ပြောမယ်၊ အခု ဒီသေတ္တာကို ဖွင့်ကြရအောင်”

“ကောင်းပြီလေ သေတ္တာကို မြဲမြဲကိုင်ထား”

ဟု ဒပ်တန်က ပြောသည်။ သူသည် စိုးချွန်ကို သော့ပေါက်တွင် ထိုးထားပြီး ဖင်ပိုင်းကို တူနှင့်နှစ်ချက်သုံးချက်မျှ ထုသည်။ သေတ္တာသည် ဖျတ်ခနဲ ပွင့်သွားသည်။

“ကဲ . . . တွေ့လား၊ ဘယ်လောက်လွယ်လဲ ပွင့်သွားပြီ”

“ကျေးဇူးပဲ ခင်ဗျား ဒီနားမှာပဲနေဦး”

“ကျွန်တော် စတယ်လင်ဆီ ဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက်ဦးမယ်”

ဒပ်တန် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားသည်။ လောဖိုးဒ်သည် သေတ္တာကို ဖွင့်ကာ အတွင်းမှ ပစ္စည်းများကိုကြည့်သည်။ သားရေအိတ်နှင့် ထည့်ထားသည့် ပွိုင့် ၄ မောင်းပြန်ပစ္စတိုတစ်လက်၊ ဆေးပြင်းလိပ်တစ်ဘူး၊ အစိမ်းရောင် ဖိုင်ကာဗာတစ်ချပ်၊ ဗွီဒီယိုကက်ဆက်တစ်လုံးနှင့် အော်ဒီယိုကက်ဆက်တစ်လုံး။

လောဖိုးဒ်သည် ဟစ်ကီ၏ ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိသည်။ တစ်ရှိုက်နှစ်ရှိုက်မျှ အားရပါးရဖွားပြီး ကွယ်လွန်သွားပြီမှာ ကြာပြီဖြစ်သော စီအိုင်အေညွှန်ကြားရေးမှူး ဘစ်လ်ကေစီ အထိမ်းအမှတ်ပုံဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည့်ဆေးလိပ်ခွက်ထဲသို့ ချထားသည်။

အစိမ်းရောင် ဖိုင်ကာဗာထဲ၌ စာရွက်တစ်ရွက် ညှပ်ထားသည်။ အေလီ ဂျီးယင့်စ်သုတေသန လုပ်ငန်းဌာနမှ ၁၆-၁၂- ၉၁ ရက်နေ့စွဲဖြင့် လိုအပ်ချက်များကို တစ်ချက်ချင်းစီ ရေးသားတင်ပြထားသည့် စာရွက်ဖြစ်၏

* * *

တင်ပြသူ-

လီဆာဂက်စဲလာ။ အနောက်ဂျာမနီသူ

နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နံပါတ်

အင်န်အာရ်- ဂျီ ၆၈၅၂၀၆၃

အကြောင်းအရာ

တင်ပြသူက ဟိန်းနရစ်ချ်ဒိုင်ယက်တားမူးလားအား စောင့်ကြည့်ရန် မေတ္တာရပ်ခံသည်။ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံသား တင်ပြသူက မူးလားသည် ဝေ့စ်လေဒင်မြို့ရှိ တော့ဖ်အေဂျီ၏ စက်မှုဆိုင်ရာ လျှို့ဝှက် နမူနာပုံစံများကို တိတ်တဆိတ်ရယူရန် ထောက်လှမ်းနေသည်ဟု သံသယရှိနေသည်။ မူးလားသည် တော့ဖ် ညွှန်ကြားရေးမှူးများ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ တင်ပြသူက မူးလားသည် တော့ဖ်၏ပုံစံများကို အမေရိကန်ကုမ္ပဏီများအား ရောင်းချနေသည်ဟု ယုံကြည်နေသည်။

မူးလားသည် ၂၀-၁၂-၉၁ ရက် ၂:၁၅ နာရီတွင် လစ်သန်ဆာလေကြောင်းကုမ္ပဏီ လေယာဉ်ခရီးစဉ်အမှတ် ၂၅၆ ဖြင့် ဒါးလက်စ်နိုင်ငံတကာ လေယာဉ်ကွင်းသို့ ဆိုက်ရောက်လိမ့်မည်။ တင်ပြသူက မူးလား မကြာသေးမီက ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ပူးတွဲတင်ပြသည်။

သုံးသပ်ချက်များ

အလုပ်ကို လက်ခံသည်။ ငွေကို အနောက်ဂျာမနီ နိုင်ငံသုံးမတ်ငွေနှင့် ပေးရမည်။

လောဖို့ဒ်သည် လက်ဆွဲသေတ္တာမှ အဖြူအမည်းဓာတ်ပုံ တစ်ပုံတွေ့သည်။ မူးလားသည် မေးရိုးကားကား၊ မျက်လုံးအကြည့် မာကျောကျော၊ ပါးနှစ်ဖက်တွင် ထင်ရှားသောအရေးအကြောင်းများ ပါရှိသည်။

လောဖို့ဒ်သည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို အားရပါးရဖွာကာ ကုလားထိုင်တွင်မှီ၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ဟိန်းနရစ်ချ်မူးလားဆိုတာ ဘယ်သူလဲ။ လီဆာဂတ်စ်လာဆိုတာကကော၊ ပြီးတော့ တော့ဖ်အေဂျင်စီဆိုတာ ဘာလဲ။

ဒပ်တန် ကော်ဖီမတ်ခွက်တစ်ခွက်နှင့် သိုးမွေးခြေအိတ်တစ်စုံကိုယူကာ အခန်းတွင်းသို့ဝင်လာသည်။

“ဟောဒီမှာ ဘရန်ဒီနဲ့စပ်ထားတဲ့ ကော်ဖီ၊ သတိထားသောက်ပူတယ်”
လောဖို့ဒ်က ခြေအိတ်များကို လှမ်းယူပြီး မေးသည်။

“ဒီအော်ဒီယိုကက်ဆက်ဖွင့်ကြည့်နိုင်တဲ့စက်ရှိသလား”
“ရှိတယ်”

အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်ရန် ဟန်ပြင်နေသော ဒပ်တန်က-
“ခင်ဗျားနဲ့ ဟစ်ကီဟာ တော်တော်ရင်းနှီးပုံရတယ်”

ဟုပြောသည်။

“ကျွန်တော့်အသက်ကို သူကယ်ဖူးတယ်”

ဒပ်တန်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွား
သည်။

လောဖို့ဒ်သည် ခြေအိတ်များကို စွပ်ရင်းမှ ဟိန်းနရစ်ချ်မူးလား၏
ဓာတ်ပုံကို စေ့စေ့စပ်စပ်ထပ်ကြည့်သည်။ သူ့စိတ်ထဲတွင် မဝေခွဲနိုင်သည့်
ခံစားမှုတစ်ခု ဝင်လာသည်။ ဤမျက်နှာကို ယခင်က တစ်နေရာတွင် မြင်ဖူး
ခဲ့သည် ထင်၏။ အကယ်၍ မြင်ဖူးခဲ့ပါက ဘယ်မှာလဲ၊ ဘယ်တုန်းကလဲ။

ဘရန်ဒီစပ်ထားသော ကော်ဖီကြောင့် သူ့တစ်ကိုယ်လုံးနွေးထွေးလာ
သည်။ သူသည် ဟစ်ကီ၏ဆေးပြင်းလိပ်တစ်လိပ်ကို နောက်ထပ်မီးညှိ၍
ဖွာပြန်သည်။ သေချာသည့်အချက်တစ်ချက်ကိုတော့ သူ စဉ်းစားနေမိသည်။
တခြားမဟုတ်။ ဤမူးလား၏ အသက်အရွယ်သည် ကြီးနေပြီ။ သူ့ အသက်
အရွယ် ဂျာမန်တစ်ယောက်သည် ဟစ်တလာ အတက်နှင့်အကျကို မိခဲ့သူ
ဖြစ်ရမည်။ သို့ဆိုလျှင် မူးလားသည် တစ်ချိန်က ဟစ်တလာ၏ နာဇီပါတီဝင်
တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသလား။ ထိုမေးခွန်းသည် အဓိကကျသော မေးခွန်း
ဖြစ်၏။

နောက်တစ်ဦးမှာ လီဆာဂက်စ်လာ ဖြစ်သည်။ အနောက်ဂျာမနီတွင်
ပုဂ္ဂလိက စုံထောက်ဌာနတွေ အများကြီးရှိသည်။ သို့ပါလျက်နှင့် ဖရောထိန်း
ဂက်စ်လာက မူးလားအား ခြေရာကောက်ဖို့အတွက် ဘာကြောင့် ဟစ်ကီ၏
ကုမ္ပဏီကိုလာ၍ ငှားရသနည်း။ ဂျာမန်ဘက်က အခြေအနေသည် ဤကိစ္စ၌
စီအိုင်အေလည်း ဆက်စပ်နေသည်ဟု ညွှန်ပြလျက်ရှိသည်ဟု ယူဆလာ
မိသည်။

လောဖို့ဒ်၏ ခေါင်းထဲသို့ အတွေးတစ်ခု ဝင်လာသည်။ လီဆာဂက်စ် လာသည် စီအိုင်အေ ကိုယ်စားလှယ်မှန်းသိ၍ ဆက်သွယ်လာခြင်းလား။ စက်မှုဆိုင်ရာ နမူနာပုံစံများ ခိုးထုတ်နေသည်ဟူသော အကြောင်းပြချက် သည် နောက်ကွယ်မှ ကိစ္စတစ်ခုကို ဖုံးကွယ်ထားလို၍ တမင်သက်သက် ထိုးကျွေးထားသည့်ကျားလား။

ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံပြီး စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်လိုက်သည့်အခါ တစ်စုံတစ်ရာကို လျှို့ဝှက်ထားချင်၍ ဖန်တီးပေးထားသည့် ဇာတ်လမ်း တစ်ခုနှင့် တူနေသည်။ ဤဖြစ်ရပ်သည် 'စီအိုင်အေ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားရေး ဗျူရို' ၌ မြစ်ဖျားခံသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာ အရိပ်လက္ခဏာများ ရှိနေသည်။ ဤ လုပ်ရပ်သည် ဟစ်ကီအသတ်ခံရခြင်းနှင့်လည်း ဆက်စပ်နေလိမ့်မည်မှာ သံသယဖြစ်စရာမလို။ ဟစ်ကီ မသေခင်ကလေးတွင် ဟစ်ကီက သူ့အား နောက်ထပ်ပေးမည့်တာဝန်အကြောင်း အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောသွားခဲ့၏။ စီအိုင်အေသည် ဤအလုပ်တွင် ရိုးသားတည့်မတ်စွာလုပ်နေသည့် သဘော မရှိဟု ထင်၏။

ဒပ်တန်သည် အသေးစား ဆိုနီရက်ကော်ဒါတစ်လုံး ဆွဲယူလာပြီး စားပွဲပေါ်ချပေးသည်။ လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆေးပြင်းလိပ်မီးခိုးများကို ယမ်းခါ ပြီး ကက်ဆက်ခွေကို စက်ထဲထည့်သည်။

“ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းပဲ နားထောင်ချင်သလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျားလည်း နေလို့ရပါတယ်”

ဒပ်တန်က ခလုတ်များကို နှိပ်သည်။ အထဲမှ ဟစ်ကီ၏ အသံ ထွက် လာသည်။

“အခုဟာ ဆိုက်ဝမ်း၊ ဟိုတက်ဆိုက် မသုံးရသေးဘူး။ ကျွန်တော် မတ်စ်ရိပ်သာလမ်းပေါ် ရောက်နေတယ်။ ကားတွေက သိပ်များနေ တယ်။ ကျွန်တော် ပါကစ္စတန်သံရုံးကား နောက်ကို လိုက်နေတယ်။ အဲဒီဘေးပုံ ဗွီဒီယိုကက်ဆက်ခွေထဲမှာ ပါတယ်။ မူးလားဟာ ပါကစ္စတန် သံအရာရှိတစ်ယောက်နဲ့အတူ ကားထဲမှာ ရှိနေတယ်” ရုတ်တရက်အသံတိုးသွားလိုက်၊ ကျယ်သွားလိုက် ဖြစ်ဖြစ်လာသည်။ ဘေးမှအသံတွေ ဝင်လာသည်။ ဟစ်ကီ၏ အသံသည် မသဲမကွဲ။ လောဖို့ဒ်

သည် ဆေးပြင်းလိပ်ကို အားပါးတရဖွာသည်။ ကော်ဖီကို ငုံ့သည်။ သူ့လည်ကုပ်မှ နာနေကျဆေးဒါသည် ပေါ်လာနေသလို ခံစားရသည်။ ဆောင်းမီးဖိုထဲမှ ပေါက်ကွဲသံများ ရံဖန်ရံခါ ပေါ်လာနေသည်။ လူနှစ်ယောက်သည် အခြားဘာသံကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်။ တိတ်ခွေထဲမှ မညီမညာ ထွက်လာနေသော အသံများကိုသာ အာရုံစိုက်နေကြသည်။

မိနစ်ပေါင်းများစွာ ကုန်လွန်သွားသည်။ ကက်ဆက်ခွေထဲမှ ရုတ်တရက် . . .

“မဲရစ်ချီ”

ဟူသော စကားတစ်လုံး ပီသစွာ ထွက်လာသည်။ လောဖို့ဒ်က အခွေကို ပြန်ရစ်လိုက်၊ ပြန်ဖွင့်လိုက်လုပ်သည်။ ထိုစကားလုံးကို အကြိမ်ပေါင်းတစ်ဒါဇင်ခန့် ထပ်တလဲလဲ ကြားရသည်။ ကက်ဆက်မှအသံကို နားစွင့်နေသူနှစ်ဦး၏ စိတ်တွင် ဟစ်ကီ၏ ဝိညာဉ် အခန်းထဲရောက်နေသည့်နှယ် ခံစားနေကြရသည်။

တဂျစ်ဂျစ်မြည်နေသော အသံသည် ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားသည်။

“ဆင်ထရီ”

ဟူသော စကားတစ်လုံး ကျယ်လောင်စွာ ထွက်လာပြီး တဂျစ်ဂျစ်မြည်သံများ ကြားရပြန်သည်။ လောဖို့ဒ်သည် အခွေကို ရစ်လိုက် ဖွင့်လိုက် ထပ်လုပ်ပြန်သည်။ သူ ကြားရသော စကားလုံးသည် ‘ဆင်ထရီ’ သေချာသည်။ ထို့နောက် အချိန်အတော်ကြာမျှ မသဲမကွဲဖြစ်နေသည့်အသံများ။ နောက်ဆုံးတွင် . . .

“ကဒါဖီ”

ဟူသော စကားတစ်လုံး ပီပီသသ ထွက်လာသည်။ နားအကြား မမှားနိုင်။ အခွေရပ်သွားသည်။ ဒပ်တန်က ကက်ဆက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

“ဂျာမန်တွေရော၊ ပါကစ္စတန်တွေရော ပြီးတော့ ‘မဲရစ်ချီ၊ ဆင်ထရီ၊ ကဒါဖီ’ တဲ့၊ ဒါတွေက အဓိပ္ပာယ်ဘာလဲ”

“အဓိပ္ပာယ်က အေဂျင်စီပေါ့၊ ခင်ဗျားခြားနားတာ သတိထားမိရဲ့လား။ ပထမကြားရတဲ့ စကားနှစ်လုံးနဲ့ ကဒါဖီဆိုတဲ့စကားလုံးကြားမှာ

ခြားနားမှုရှိနေတယ်”

“မဲရစ်ချ်နဲ့ ဆင်ထရီဆိုတဲ့ စကားနှစ်လုံးဟာ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်အထင်တော့ ကဒါဖီဆိုတဲ့ စကားလုံးပိုပြီး အသံရှည်ရှည်ကြာကြာ ထွက်နေသလိုပဲ”

တွမ်က ခေါင်းညိတ်သည်။

“ကဲ . . . ဗွီဒီယိုကက်ဆက် ဖွင့်ကြရအောင်”

ဒပ်တန်သည် ရုပ်မြင်သံကြား စက်ခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီး ဗွီဒီယိုအခွေကို အောက်စက်တွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။ ရီမုတ်ကွန်ထရိုးကို (အဝေးထိန်းစက်ခုံ)ကို လောဖို့ဒ် လက်သို့လာပေးသည်။

မှန်သားပြင်ပေါ်တွင် တစ်စက္ကန့် နှစ်စက္ကန့်မျှ အလင်းရောင်ကွက် တဖျပ်ဖျပ်ပေါ်နေသည်။ ထို့နောက် အဖြူအမည်းစာတန်းများ ပေါ်လာသည်။

နေ့စွဲ ၂၀- ၁၂- ၉၁
အကြောင်းအရာ

အချိန် ၃:၄၀ နာရီ
ဟိန်းနရစ်ချ်ဒီ မူးလား

လတ်ဖ်သန်ဆာ လေယာဉ်ဖြင့် ဖရန်ဖို့မှ ဒါးလက် လေယာဉ်ကွင်းသို့ ရောက်လာခြင်း။ လေယာဉ်သည် အချိန်ရှစ်ဆယ့်ငါးမိနစ် နောက်ကျသည်။ စာတန်းကတ်ပြား ဖျတ်ခနဲ ပျောက်သွားသည်။ မှန်သားပြင်ထက်တွင် ဆေးရောင်စုံ ဝင်လာသည်။ ကင်မရာကို ဆွဲယူလာသည့် ရိုက်ကွက်တစ်ကွက်။ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အနက်ရောင် ဝတ်စုံ၊ လည်စည်းပဝါအဖြူ ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သူ့နောက်မှ လက်ဆွဲ သေတ္တာများကို တစ်ဖက်တစ်လုံးဆွဲပြီး လိုက်လာသူတစ်ဦး။ နှစ်ဦးစလုံးသည် ကင်မရာဆီသို့လျှောက်လာနေသည်။ ရိုက်ကွင်းရိုက်ကွက်ကို လေ့လာသည့်အခါ ဟစ်ကီသည် ကားများကိုစစ်ဆေးရာ ဂိတ်ပေါက်နှင့် မနီးမဝေး နေရာတစ်နေရာ၌ ရပ်ထားသည့် ကားတစ်စီးထဲမှလှမ်း၍ ရိုက်ယူထားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု လောဖို့ဒ်က ခန့်မှန်းသည်။ မူးလားသည် အသက်ကြီးပြီဖြစ်သော်လည်း လမ်းလျှောက်ရာ၌ တောင့်တောင့်မတ်မတ်နှင့် ဖျတ်လတ်သွက်လက်ဆဲ . . .။

ဂိတ်ပေါက်နှင့် မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာတွင် အနက်ရောင်မော်တော် ကားကြီးတစ်စီး၊ အလွန်ခမ်းနားတောက်ပသည့် ကားကြီးဖြစ်၏။ ကား နောက်ဖုံးကို အသင့်ဖွင့်ထားသည်။ ယူနီဖောင်းဝတ် ဒရိုင်ဘာသည် ကား နောက်ခန်း တံခါးအနီးမှရပ်ကာ ပစ္စည်းများတင်အပြီးကို စောင့်နေသည်။ မူးလားသည် ကားထဲဝင်ထိုင်သည်။ ဒရိုင်ဘာက သူ့ဦးထုပ်ထိပ်ကို အသာ အယာထိ၍ အရိုအသေပေးပြီး ကားရှေ့ခန်းထဲ ဝင်ထိုင်သည်။ ယာဉ်ထိန်းရဲ တစ်ယောက်သည် အခြားကားများကို လက်တစ်ဖက်ပြု၍ တားထားပြီး အနက်ရောင်ကားကြီးကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်။

ကင်မရာသည် နောက်ဘက်သို့ ဆွဲယူသွားပြီး ကား၏လိုင်စင်နံပါတ် ပြားပေါ် ရောက်သွားသည်။ အနီ၊ အဖြူ၊ အပြာရောင် ပလိတ်ပြားပေါ်တွင် 'သံတမန်' ဟူသော စာတန်း။ အလယ်တွင် 'အီးမီ ၄၈၆' အောက်ခြေတွင် 'အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအစိုးရမှ ထုတ်ပေးသည်' ဟူသော စာတန်း။

ရုပ်မြင်သံကြားစက်၏ မှန်သားပြင်သည် စက္ကန့်အနည်းအငယ်မျှ မှောင်ကျသွားသည်။ ထို့နောက် အနက်ရောင်ကားကြီး ပြန်ပေါ်လာသည်။ သုံးထပ်တိုက် အဆောက်အဦ၏ အဝင်ကားလမ်းအတိုင်း ဝင်သွားသည်။ တံခါးပေါက်တွင် တပ်ထားသည့် ကြေးပြားပေါ် 'ပါကစ္စတန်အစ္စလာမ်မစ် သမ္မတနိုင်ငံသံရုံး' ဟူသော စာတန်း။

တခမ်းတနား ဝတ်စားထားသည့် အာရပ်နှင့်တူသော လူတစ်ယောက် က သံရုံးတံခါးဝမှရပ်၍ မူးလားအား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်နေသည့် မြင်ကွင်း သည် ကင်မရာရိုက်ကွင်းသို့ ဝင်လာသည်။ ထိုမြင်ကွင်းသည် ငါးစက္ကန့်ပင် မပြည့်။ လောဖို့ဒ်သည် အခွေကိုပြန်ရစ်ကာ တံခါးဝမှ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက် သူကို အသေအချာကြည့်သည်။

“ဒီနေရာကိုတော့ မှတ်ထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီအခွေကို ခင်ဗျား မိတ္တူတစ်ခွေ ကူးပေးနိုင်မလား”

“ရမယ် . . .”

ဟု ဒပ်တန်က ပြောကာ စက်ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

လောဖို့ဒ်ကတော့ သူသိထားသမျှ အချက်အလက်များကို ပြန်၍

စီကြည့်နေသည်။ ‘လီဆာဂတ်စ်လာ၊ ဟိန်းနရစ်ဒိုင်ဟက်ဘားမူးလား၊ တော့ဖ်အေ၊ ဂျီ၊ ပါကစ္စတန်သံရုံး၊ ပြီးတော့ ‘မဲရစ်ချ်’ ‘ဆင်ထရီ’ နှင့် ‘ကဒါဖီ’ ဟူသော စကားလုံးများ။

အားလုံးကိုခြုံ၍ စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ အဓိပ္ပာယ်ကို ခန့်မှန်း၍ မရ။ ဤကိစ္စတွင် စီအိုင်အေသည် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပါဝင်ပတ်သက်နေသည်ဟူသော အချက်တစ်ချက်တည်းသာ ပေါ်လွင်နေသည်။ သူ့အနေဖြင့် နောက်ထပ် စဉ်းစား၍ရသည့်အချက်မှာ နှစ်ချက်ရှိသည်။ ဤကိစ္စသည် နိုင်ငံတကာ အရေးအခင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟူသော အချက်နှင့် အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် ထိခိုက်နိုင်လောက်သည့် ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟူသော အချက်များ ဖြစ်၏။

ကော်ဖီသောက်နေရင်းမှပင် လောဖို့ဒ်သည် မူးလာ၏။ ဓာတ်ပုံကို ထပ်မံ၍ စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာပြန်သည်။ သူ့မျက်နှာကိုမြင်ဖူးသလိုလို ရှိနေသော ခံစားမှုသည် ဝင်လာပြန်၏။ တင်းမာခက်ထန်သော ဤမျက်နှာကို သူ့ဘယ်မှာ မြင်ဖူးခဲ့ပါလိမ့်၊ သတင်းစာထဲမှာလား၊ ရုပ်မြင်သံကြားမှာလား။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက ဟစ်တလာ ကြီးစိုးသည့် ရိုက်ခဲအင်ပါယာခေါ် နာဇီဂျာမနီခေတ်က သူသည် စက်မှုဝန်ကြီး အဲလ်ဘတ်စမီးရားနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခန်းလုပ်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုစဉ်က တွေ့ဖူးခဲ့လေသလား၊ မူးလားနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိသည့်အကြောင်းအရာ အချက်အလက်များကို သူလုံးဝ မမှတ်မိ။

ဒပ်တန်သည် စက္ကူအိတ်ကြီးတစ်လုံးဆွဲပြီး ပြန်ရောက်လာသည်။

“ကက်ဆက်ခွေနဲ့ ဗွီဒီယိုအခွေမိတ္တူတွေ”

ဟု လှမ်းပြောသည်။

“ကျေးဇူးပဲ”

“စိတ်ကူးလို့ရပြီလား”

ဟု ဒပ်တန်က မေးသည်။

“တစ်ချက်နှစ်ချက်လောက်တော့ ရပြီ၊ ခင်ဗျား စတယ်လင်နဲ့ ဆက်သွယ်လို့ရရင် ဆက်သွယ်ကြည့်ပါဦး”

ဒပ်တန်သည် တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ယူသည်။ လျှို့ဝှက်နံပါတ်

ကို နှိပ်သည်။ လောဖိုးဒ်က ကက်ဆက်ခွေနှင့် ဗွီဒီယိုခွေကို ဟစ်ကီ၏ လက်ဆွဲသေတ္တာထဲ ပြန်ထည့်နေသည်။

“စတယ်လင် . . . ရပြီ”

ဟု ဒပ်တန်ကပြောကာ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို လောဖိုးဒ်အား လှမ်းပေး သည်။

“ချက်ချင်းမဆက်နိုင်တဲ့အတွက် ခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟု လောဖိုးဒ်က ပြောသည်။

“ဒါပေမဲ့ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စက . . .”

“တောင်းပန်နေစရာ မလိုပါဘူး”

ဟု စတယ်လင်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ သတိရှိမှု၊ တာဝန်သိမှုနဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေအတွက် ကျွန်တော် တို့က ကျေးဇူးသိပ်တင်နေပါတယ်”

ဟု စတယ်လင်က အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောသည်။

“ဟစ်ကီကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော်တို့လက်ထဲ လွှဲပေးဖို့က သိပ်အရေးကြီးနေပါတယ်”

* * *

ဗာဂျီးနီးယားပြည်နယ် လန်ဂလေမြို့ရှိ စီအိုင်အေ ဌာနချုပ် စည်းဝေး ခန်းမသည် တတိယထပ်တွင် ရှိသည်။ အဲဖရက်စတယ်လင်သည် ထိုအခန်း ထဲရှိ စားပွဲရှည်ကြီးတစ်လုံးတွင် ထိုင်လျက်ရှိ၏။ သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင်နေသူမှာ လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးဌာန၏ ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး အဲလ်ဘတ်မင်ဖရက်ဒီလာ ဖြစ်သည်။ မင်ဖရက်ဒီလာသည် နားကြပ်များကို တပ်၍ ပြောသမျှ စကားများကို နားထောင်လျက်ရှိ၏။ စတယ်လင်သည် လောဖိုးဒ်အား ချီးကျူးစကားများကို ဆက်ပြောနေသည်။ သူ့စကား အဆုံးတွင် လောဖိုးဒ်က . . .

“ခင်ဗျားတို့ စတီးဂါးရက်ဆီ အကြောင်းကြားပြီးပြီလား”

ဟု မေးသည်။

“ခင်ဗျားဆီက ဖုန်းဆက်ဆက်ချင်း အကြောင်းကြားခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော်

တို့ဆီ အလောင်းမရောက်ခင်ကတည်းက သူ့ကိုယ်တိုင် ရဲဆီသွားပြီး ဟစ်ကီအလောင်း မှန်ကန်ကြောင်း သက်သေခံပြီးပြီ”

“အခု ဟစ်ကီ ဘယ်မှာလဲ”

“မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးပြီ၊ ဆွေမျိုးညတိ မရှိဘူးဆိုတာ သိနေတော့ ကျွန်တော် တို့က . . .”

“နေပါဦး”

ဟု လောဖို့ဒ်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“ခင်ဗျား အခုပြောနေတဲ့သဘောက လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီလောက် အတွင်းမှာ မီးသင်္ဂြိုဟ် ပြီးသွားပြီလို့ ဆိုချင်တာလား အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ၊ ဟစ်ကီဆိုတာ လုံးဝမရှိခဲ့ဘူး၊ ဟစ်ကီဟာ သေလည်းမသေဘူး၊ ရှင်လည်း မရှင်ဘူး၊ ဟစ်ကီဆိုတာ ရှိကိုမရှိခဲ့ဘူး၊ သူတို့ကို အသုံးချတယ်၊ ပြီးတော့ စွန့်ပယ်လိုက်တယ်၊ ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ပြောမယ့်စကားဟာ ဒါပဲ မဟုတ်လား”

စတယ်လင်၏ မျက်မှန်နောက်မှ မျက်လုံးအစုံသည် ဝင်းဝင်းတောက် လာသည်။ ပါးနှစ်ဖက်တွင် ကြက်သွေးရောင်သမ်းလာသည်။ မင်ဖရက်ဒီက သူ့အား အေးအေးဆေးဆေးနေရန် အမူအရာဖြင့် ပြသည်။ စတယ်လင်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး တရင်းတနှီးလေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ဘယ်လောက်အထိ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်၊ ကျွန်တော်ကလည်း . . .”

“ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိတာလဲ”

ဟု လောဖို့ဒ်က ဒေါသတကြီးဖြင့် ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“ခင်ဗျားဟာ တာဝန်မှူးပဲ၊ ခင်ဗျားအဖို့တော့ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ကွန်ပျူတာထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့နာမည်ပဲ၊ လူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ ဟစ်ကီအတွက် ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက်အထိ ခံစား နေရတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိမှာလဲ”

ဒပ်တန်က စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် နားထောင်လျက် ရှိသည်။ လောဖို့ဒ် အနေဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ထိန်းကာ အေးအေးဆေးဆေး ပြောနိုင်ပါစေဟု ကျိတ်၍ ဆုတောင်းသည်။ စတယ်လင်လို နည်းပညာရှင်တစ်ဦးအား

ရန်ပြုရန် အားထုတ်ခြင်းသည် မကောင်းမှန်း သူ သိသည်။

“သိပ်နောက်ကျသွားပြီ”

ဟု စတယ်လင်က ချောမော့သော လေသံဖြင့် ပြောသည်။

“ခင်ဗျားလည်း ပင်ပန်းနေရောပေါ့၊ ဟစ်ကီရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ပေးခဲ့ပါ၊ ပြီးရင် နားပါ။ မနက်ဖြန်ကျတော့ ခင်ဗျားဆီ ကားလွှတ်လိုက်မယ်”

သူသည် စကားကိုဖြတ်၍ ခဏမျှ ရပ်နေသည်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို သိစေချင်တာ တစ်ခုရှိတယ်၊ အခု ဟစ်ကီ အသတ်ခံရတဲ့ကိစ္စမှာ အေဂျင်စီနဲ့ လုံးဝမပတ်သက်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ဟာ . . .”

“ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို အထက်စီးလေသံနဲ့ ဆရာ လာလုပ်မနေနဲ့”

ဟု လောဖိုဒ်က ဒေါသတကြီး အော်ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်ကို မစော်ကားပါနဲ့၊ ဒါ အေဂျင်စီဗျ၊ ဟစ်ကီဟာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း”

မင်ဖရက်ဒီက သူ့နှုတ်ခမ်းတွင် လက်ညှိုးကပ်ပြီး စတယ်လင်အား တိတ်တိတ်နေရန် အချက်ပြသည်။

“လီဆာဂတ်စ်လာတဲ့၊ ဟိန်းနရစ်မူးလားတဲ့၊ ဒီနာမည်တွေက ဘာလဲ”

ဟု လောဖိုဒ်က သရော်သံဖြင့် မေးသည်။

“အနောက်ဂျာမနီကတော့ဖ်အေ၊ ဂျီဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ကုမ္ပဏီကိုတော့ ခင်ဗျား ကြားဖူးမယ်ထင်ပါတယ်။ ပါကစ္စတန်ဆိုတာကော၊ ကဒါဖီဆိုတာ ကော အဲဒါတွေဟာ ဘာတွေလဲ၊ ခင်ဗျားက အခုထက်ထိ အေဂျင်စီနဲ့ မပတ်သက်ပါဘူးလို့ ပြောနေသေးသလား၊ ဟား . . . တကယ်လို့ အဲဒီ အတိုင်းပဲ ပြောချင်နေသေးတယ်ဆိုရင် ပို့စ်မဂ္ဂဇင်းက ကျွန်တော့် လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက် အက်ဒီကရိန်းမားဆီ ဖုန်းဆက်ရလိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စကို စာဖတ် ပရိသတ်က ဆုံးဖြတ်ကြပစေပေါ့၊ ဒါကတော့ ခင်ဗျားသဘောပဲ”

မင်ဖရက်ဒီက လက်တစ်ဖက်ဖြင့် တယ်လီဖုန်းခွက်ကို လှမ်းကိုင် သည်။

“ဆက်လေ သူ့ဆီ ဆက်ချင်ရင် အခုဆက်ပါ”

စတယ်လင်၏လေသံသည် ပြောင်းသွားသည်။ ချက်ချင်းပင် အေးစက်
မာကျောလာသည်။

“ဟစ်ကီရဲ့နောက်ဆုံးတာဝန်ဟာ နိုင်ငံတော် ထောက်လှမ်းရေး
ဌာနက ပေးတဲ့တာဝန်၊ အဲဒီတာဝန်နဲ့အလုပ်ကို ဒီဗျူရိုက ဆက်ယူပါလို့
မေတ္တာရပ်ခံတယ်၊ အဲဒါကို ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်က သဘောတူလက်ခံခဲ့တယ်”

“ဒီလိုသိရရင် တော်သေးတာပေါ့”

ဟု လောဖိုးဒ်က တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာဖြင့် ပြောသည်။

“ကျွန်တော် ခင်ဗျားနဲ့တွေ့ဖို့ရှိလို့သာ လာရတာ၊ ကျွန်တော် သိပ်
ဆာနေပြီ၊ ဒီည အချိန်အများကြီး ကုန်ရဦးမယ့် အခြေအနေက ရှိနေတယ်။
ကျွန်တော့်အတွက် ပစ်ဇာ(အိတ်လီအစာ)ရယ်၊ အသားညှပ် ပေါင်မုန့်ရယ်၊
ကော်ဖီများများရယ်မှာပေး၊ ပြီးတော့ အသံအင်ဂျင်နီယာတွေ ခေါ်ထားပါ၊
ကျွန်တော် ဗွီဒီယိုတိတ်ခွေနဲ့အော်ဒီယို ကက်ဆက်ခွေယူလာတယ်၊ ကျွမ်းကျင်
တဲ့လူတွေရဲ့အကူအညီကို ရဖို့လိုနေတယ်”

လောဖိုးဒ်က ဒပ်တန်အား လှမ်းကြည့်သည်။

“ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ကားနဲ့လိုက်ပို့ပေးနိုင်မလား”

“ကျွန်တော် ဒီကိစ္စထဲ မပါချင်ဘူး”

“ဒါဆိုလည်း ရတယ်၊ ပြဿနာမရှိပါဘူး”

* * *

တတိယထပ် စည်းဝေးခန်းမထဲတွင် မင်ဖရက်ဒီသည် စတယ်လင်
အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး စကားတစ်ခွန်း လှမ်းပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဗိုလ်ချုပ်ကို အသိပေးလိုက်ရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်
လိမ့်မယ် ထင်တယ်”

[၄]

မျက်နှာကြက် မီးလုံးများဆီမှ ခပ်မှိန်မှိန်အလင်းရောင်များသည် စည်းဝေးခန်းမထဲ၌ ဖြာဆင်းလျက် ရှိသည်။ စောစောကဖြစ်ခဲ့သော ကတောက်ကဆက်စွကြောင့် အခြေအနေသည် တင်းမာဆဲ။ အားလုံး စကားမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။ စားပွဲပေါ်တွင် စားကြွင်းစားကျန် များရှိနေသည့် ပန်းကန်များသည် ပြန့်ကျဲလျက် ရှိသည်။ ကော်ဖီနဲ့သည် ဆေးပြင်းလိပ်နဲ့နှင့် ရောကာအခန်းထဲတွင် လွင့်မျောနေသည်။

အဲလ်ဘတ်မင်ဖရက်ဒီသည် ဆေးပြင်းလိပ်တစ်ကိုက် ကိုက်ဝါး နေသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် စားပွဲပေါ်မှ ပစ်ဇာပန်းကန်ပြားဆီသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ အဲဗားရက်စတယ်လင်ကတော့ သူ့မျက်မှန်ကို အဝတ်တစ်စဖြင့် ပွတ်တိုက်နေသည်။

လောဖိုးဒ်သည် ပြတင်းပေါက်၌ရပ်ကာ စီအိုင်အေဌာနချုပ်ကို ဝိုင်းရံ နေသည့် ဆီးနှင်းခဲများ ကပ်ငြိနေသော ထင်းရှူးပင်များဆီသို့ တွေဝေငေး မောနေသည်။ ဤအဆောက်အဦထဲတွင် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းနှင့် ဆက်စပ်ယှက်နွယ်နေသည့် ရှာဖွေမှုများ၊ စုဆောင်းမှုများနှင့် လေ့လာ

ဆန်းစစ်မှုများရှိနေသည်။ ဓာတ်ပုံခန်းများ၊ ဓာတ်ခွဲခန်းများ၊ ဂြိုဟ်တု ဆိုင်ရာများ၊ စကားပွဲဆန်းစစ်ရာဌာနများ၊ ဆက်သွယ်ရေးဌာနများနှင့် ကွန်ပျူတာစခန်းများသည် အမြဲတစေ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသည်။ အီလက်ထရွန်နစ်ပစ္စည်းကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားသည့် ဤဌာနများတွင် အဆင့်မြင့် ကျွမ်းကျင်ပညာရှင် အမျိုးသား အမျိုးသမီးခန့်ထား၍ တာဝန် ပေးထားခြင်း ဖြစ်၏။

လောလောဆယ်တွင် ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာ ပညာရှင်အချို့သည် ဟစ်ကီ ထားခဲ့သည့်ဗွီဒီယိုနှင့် အော်ဒီယိုကက်ဆက်ခွေများကို လေ့လာ နေကြသည်။ မူးလား၏ဓာတ်ပုံကို ဝေ့စ်ဘေဒင်မြို့ရှိ အနောက်ဂျာမနီ ပြည်ထောင်စု ရဲဌာန၏အကြီးအကဲဖြစ်သော ရဲမှူးဟန်းစ်လီမန်းထံပို့၍ မူးလား၏ လက်ရှိအခြေအနေနှင့် နောက်ကြောင်းရာဇဝင်များကို စုံစမ်းပေးရန် ပို့ထားပြီးပြီ။ လီဆာဂတ်စ်လာနှင့် ပတ်သက်၍လည်း သူ၏နိုင်ငံကူး လက်မှတ်နံပါတ်ကို ပေးပို့ကာ သူ့အကြောင်းကိုသာမက တော့ဖ်အေ၊ ဂျီကုမ္ပဏီ၏အကြောင်းကို စုံစမ်းပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံထားပြီးပြီ။

ပါကစ္စတန်သံရုံးတံခါးဝမှ မူးလားအား ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်နေသော အာရပ်လူမျိုးနှင့်တူသည့် လူ၏ဓာတ်ပုံကို ပုံကြီးချဲ့ကာ အစွဲရေးနိုင်ငံ တယ်လ်အေဗစ်မြို့တော်ရှိ မော့ဆက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့နှင့် ဘရပ်ဆဲလ် မြို့ရှိ နိုင်ငံတကာ ရဲကွန်ပျူတာဌာနများသို့ ပေးပို့ကာ လိုအပ်သည့် စုံစမ်း ရှာဖွေမှုများကို ပြုလုပ်ပေးရန်လည်း အကြောင်းကြားခဲ့ပြီးပြီ။ အော်ဒီယို တိပ်ခွေကိုမူ အဆင့်မြင့်ကျွမ်းကျင်သော အင်ဂျင်နီယာများလက်သို့အပ်ကာ ချို့ယွင်းမှုများကို စစ်ဆေးပြုပြင်ခိုင်းထားပြီး။

တံခါးအဖွင့်အပိတ် အချက်ပြကိရိယာမှ မြည်သံတစ်ချက် ထွက်လာ သည်။ စတယ်လင်က အစည်းအဝေးခန်းမ တံခါးဖွင့်သည့်ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ယူနီဖောင်းဝတ် လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးသည် အနီရောင် ဖိုင်ကာဗာသုံးခုကိုထားသည့် အရှေ့တိုင်းသူ မျက်နှာပေါက်နှင့် အမျိုးသမီး အား ခေါ်လာသည်။

“အခုပဲ ရတယ်”

ဟု အမျိုးသမီးကပြောကာ ဖိုင်သုံးခုစလုံးကို မင်ဖရက်ဒီထံ လှမ်းပေးသည်။

မင်ဖရက်ဒီက မိုင်တစ်ခုကို လောဖိုင်ဘက်သို့လက်ဖြန့်တွန်းပို့လိုက် ပြီး တစ်ခုကို စတယ်လင်အား လှမ်းပေးသည်။ သူတို့သည် မိုင်တွဲအတွင်း မှ စာရွက်များကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် ဖတ်နေကြသည်။

၂၃-၁၂-၉၁ရက် မေတ္တာရပ်ခံချက်အရ မင်ဖရက်ဒီထံ ပြန်ကြားချက်။ ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန် ၀၈:၄၅ နာရီ၊ ဝေ့စ် ဘောဒင်၊ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံမှ ကြိုးမဲ့ကြေးနန်းဖြင့် ပေးပို့ သည်။

အကြောင်းအရာ။ ။ ဟိန်းနရစ်ချ်ဒိုင်ယက်ဘာမူးလား

ယင်း၏အသေးစိတ် ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တရားရေးဌာန အထူးဌာနစိတ်ရှိ အကျဉ်းချုပ်မှာ အောက်ပါအတိုင်း။

အိပ်ချ်၊ ဒီ၊ မူးလား။ ၂၄-၁၀-၁၀ တွင် ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘရီ မာဟောဗင်မြို့၌မွေး။ ပြည်ထောင်စု သမ္မတ ဂျာမနီနိုင်ငံသား နိုင်ငံကူး လက်မှတ် နံပါတ်အင်န်အာရ်- အေ ၃၃၉၉၆၂၈။ ၆-၃-၈၈ နေ့ဖြင့် ဖရန်ဖို့ထ်မြို့၌ ထုတ်ပေး။ ၅-၃-၉၂ နေ့အထိ တရားဝင်သည်။

မူးလားသည် ဘာလင်မြို့ အမှတ် ၁၉ ဖရန်ဒရစ်လမ်းရှိ 'အက်စ်၊ တီ၊ အက်စ်'ခေါ် 'အာကာသ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးစနစ်များ အဖွဲ့'တွင် ဒုညွှန်မှူး၊ သူသည် ဒုံးကျည်သိပ္ပံပညာရှင်၊ ဗွီဝမ်းဗွီတူး ဒုံးပျံများ တီထွင်ခဲ့သည့်အုပ်စုထဲမှ အသက်ရှင်လျက် ကျန်နေသူ။ ထိုအုပ်စုတွင် ရဒေါ့ဖ်၊ ဘရမ်နား၊ ဒိုင်းဟဲလ်နှင့် ဗွန်ဘရာအွန်တို့ ပါဝင်ခဲ့သည်။

၃/၄၃ ခုတွင် အက်စ်၊ အက်စ်အဖွဲ့ အကြီးအကဲ ဟိန်းနရစ်ချ် ဟင်းမလား၏ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိဖြစ်။ နေ့ဒ်ဟောဆင်မြို့ရှိ ဗွီတူးဒုံးကျည်ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံတွင် ကျွန်လုပ်သားစခန်းဖွင့်ရန် တာဝန်ပေး။ မူးလားသည် ဗွီတူးဒုံးကျည်ထုတ်လုပ်စက်ရုံအနီးတွင် 'ဒိုရာ' အကျဉ်းစခန်းဖွင့်။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုများကြောင့် အကျဉ်းသား ထောင်ပေါင်းများစွာသေ။

၁၉၄၅ ခု မတ်လတွင် ဗွန်ဘရာဇွန်က သိပ္ပံပညာရှင်များ လက်နက်ချရေး ညှိနှိုင်းပြီး အမေရိကန် အမှတ်ခုနစ်တပ်သို့ လက်နက်ချခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု အာကာသအစီအစဉ် တွင် ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ရသည်။ ဤနည်းဖြင့် စစ်ရာဇဝတ် ကောင်အဖြစ် ခုံရုံးတင်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်။ 'ပေပါကလစ်' ဟု လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသည့် စစ်ဆင်ရေးတွင် မူးလားသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံရပြီး မြူးနစ်မြို့သို့ ပြန် ရောက်သည်။ အက်စ်တီအက်စ်ခေါ် ဒုံးကျည်ထုတ်လုပ်ရေးအုပ်စု နှင့် ဆက်သွယ်သည်။ အုပ်စုခေါင်းဆောင်မှာ ဒေါက်တာဖရစ်ဇ် ကလိုင်ဇာ ဖြစ်သည်။ အလွှဲကပ်ဘရမ်းနားနှင့် ဝေါလ်တာဒိုင်းဟဲလ် တို့လည်း အက်စ်တီအက်စ်နှင့် ပူးပေါင်းပါဝင်လာသည်။ နောက်ခံ ဖြစ်ရပ် အသေးစိတ်သိရှိပါက အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တရားရေး ဌာန၊ အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဌာနစိတ်မှ ရောဘတ်စတိုင်းနှင့် ဆက်သွယ်ဆွေးနွေးပါ။

(တစ် အဆုံး)

အပိုင်း(၂)

လီဆာဂက်စ်လာမှာ ဂျာမန်မများ မှည့်ရိုးမှည့်စဉ် မှည့်လေ့ မှည့်ထရှိသော နာမည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုနာမည်နှင့် နိုင်ငံကူးလက်မှတ် အင်န်-အာ-ဂျီ ၆၈၅၂၀၆၃ ကိုင်ဆောင်ထားသော အမျိုးသမီးနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်တမ်း တစ်စုံတစ်ရာမရှိ။ နိုင်ငံကူး လက်မှတ်အတုဟု သံသယ ဖြစ်သည်။

(နှစ် အဆုံး)

အပိုင်း(၃)

တော့ဖ်ဝတ်ခ်ဂက်စ်ချပ်စ်-အသေးစား စက်ကိရိယာ တန်ဆာ

ပလာပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သည့် ကုမ္ပဏီဝေစစ်ဘေးဒင်မြို့၌ တည်ရှိ
သည်။ အက်စ်တီအက်စ် သို့မဟုတ် ဟိန်းနရစ်ချ်မူးလားတို့နှင့်
အဆက်အသွယ်ရှိသည်ကို မတွေ့ရ။

လိုအပ်လျှင် ကူညီရန်အသင့်ရှိသည်။

အခန်းတွင်းရှိ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကို တံခါးဖွင့် ပိတ် အချက်ပြ
ကိရိယာအသံက ဖြိုဖျက်ပစ်လိုက်သည်။ ငွေရောင်ဆံပင်ပိုင်ရှင် အမျိုးသမီး
ကြီးတစ်ယောက်သည် လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းနှင့်အတူ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာ
သည်။ သူ့လက်တွင် ဖိုင်တစ်ခု ကိုင်ထားသည်။ သူသည် စားပွဲ၌ ထိုင်နေ
ကြသူများက သူ့အပေါ် အာရုံစူးစိုက်လာစေရန် တစ်ခဏမျှ ရပ်စောင့်
နေသည်။ ထို့နောက် . . .

“ကျွန်မ ဒီစာရွက်ကိုဖတ်ပြလိုက်ရင် ပြဿနာဟာ လွယ်သွားလိမ့်
မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

ဟု စကားစသည်။

မင်ဖရက်ဒီက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

အမျိုးသမီးကြီးက ဖိုင်ထဲမှစာရွက်ကို အသံခပ်ကျယ်ကျယ်အော်၍
ဖတ်ပြသည်။ ‘မဲရစ်ချ်’ ဟူသော စကားလုံးကို ရွေးထုတ်ကြည့်ရာ ထိုစကား
လုံး၏အသံထွက်လာသည်။ ‘မဲရစ်ဂျင်း’ ဟူသော အသံထွက်နှင့် များစွာ
နီးစပ်နေသည်။ စာလုံးပေါင်းလျှင် ‘အင်မ်-အေ-အာရ်-အေ-ဂျီ-အိုင်-
အင်န်-ဂျီ’ ဖြစ်သည်။ ‘မဲရစ်ဂျင်း’ ဟူသောစကားလုံးသည် အဏုမြူ
လက်နက်ကိရိယာများ ထုတ်လုပ်ရာ၌ အသုံးပြု၍ အခြားဓာတ်သတ္တု
များနှင့် အလွယ်တကူ ရောနှောပေါင်းစပ်နိုင်သော ဓာတ်သတ္တုတစ်မျိုး
ဖြစ်သည်။

‘ဆင်ထရီ’ ဟူသော စကားလုံးမှာ ‘ဆင့်ထရီဖျူ’ ဖြစ်၍ စာလုံးပေါင်း
မှာ ‘စီ-အီး-အင်န်-တီ- အာရ်-အိုင်-အက်မ်-ယူ-ဂျီ-အီး’ ဖြစ်သည်။ ယင်း
စကားလုံးသည် ယူရေနီယမ်ဓာတ်သတ္တုထဲမှ ပလူတိုနီယမ်အိုင်ဆို တုပ်ဓာတ်
သတ္တုကို ခွဲထုတ်ပေးသည့် အဆင့်မြင့်နည်းပညာတစ်ရပ်ကို ရည်ညွှန်းခြင်း
ဖြစ်သည်။ ‘ကဒါဖီ’ ဟူသောစကားလုံးသည် ‘ကဒါဖီ’ ပင် ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးကြီးသည် စားပွဲ၌ရှိနေကြသူများအား တစ်ချက် လှမ်း
ကြည့်သည်။

“ကဒါဖီ ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ ကျွန်မတို့အားလုံး သိကြလိမ့်မယ်
လို့ ထင်ပါတယ်”

ဟု ပြောသည်။

[၅]

အထူးတပ်ရင်းများမှ လက်ရွေးစင်တပ်သားများသာ ဆောင်းရသည့် ခရမ်းရောင်ဘဲရေး သံပရာခွံ ဦးထုပ်များဆောင်းထားသော စစ်သား နှစ်ယောက်သည် ဂျာမာတံခါးပေါက်မှနေ၍ မြို့ဟောင်းအတွင်းသို့ ဝင်သွားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒါဒိုဟာရဲလ်နောက်မှကပ်၍ လိုက်လာကြ သည်။ စစ်သားများသည် ရိုင်ဖယ်သေနတ်များကို အသင့်အနေထားပြင်၍ ကိုင်လာကြသည်။ သူတို့၏လက်ညှိုးများကို သေနတ်မောင်းခလုတ်များ တွင် မှေးတင်ထားကြသည်။

မျက်လုံးများသည် တရုတ်ကတ်တံခါးတပ်ထားသည့် ပြတင်းပေါက် များနှင့် ခေါင်မိုးများကို အလစ်မပေးကြ။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး၏သက်တော်စောင့် တပ်သားများသည် ဝက်ပါကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးပြီး အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည့် လမ်းကြိုလမ်းကြားများအတွင်း၌ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် သွားလာ နေကြရသည်ကို စိတ်တိုလျက် ရှိကြသည်။

သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်းသုံးထောင်မျှရှိခဲ့ပြီဖြစ်သော ဂျေရုဆလင် မြို့တော်သည် ယနေ့အချိန်ထိ ငြိမ်းချမ်းမှု၏ အနှစ်သာရကို မခံစားရသေးပေ။

ဤကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤမြေလောက် ဆင်းရဲဒုက္ခခံစားရသည့်မြေ ရှိအံ့မထင်။ ဤမြေလောက် သွေးအကျများခဲ့သည့် မြေသည်လည်း ရှိအံ့မထင်။ တကယ်တော့ ဤနေရာသည် အမှန်တကယ်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်များထက် ရှေးအစဉ်အဆက် ပြောဆိုမှတ်သားလာခဲ့သည့် ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ဖြစ်ရပ်များက ပိုမို၍အရေးပါအရာရောက်နေသော နေရာတစ်နေရာ ဖြစ်ချေသည်။

ဤနေရာတွင် ဆော်လ်မုန်ဘုရင်သည် ပထမဆုံးသော ဘုရားကျောင်းကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ဤနေရာတွင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် သေရာမှတစ်ဖန် ပြန်လည်ရှင်သန်နိုးထလာခဲ့သည်။ ဤနေရာမှာပင် တမန်တော် မိုဟာမက်သည် မြင်းပျံကြီးစီး၍ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ကြွမြန်းတော်မူခဲ့၏။

ဤနေရာမှာပင် မြင့်မြတ်တော်မူသော တမန်တော် ဂျာရီမီယာနှင့် အိုင်ဇာတ်အီယာတို့၏ အတွေးအခေါ်များသည် ကမ္ဘာတစ်ခြမ်း၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုများကို ပြောင်းလဲပစ်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရင်ဒေးဗစ်၏ မြို့တော်ဟောင်းသည် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်မြို့ဆွယ်ရာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်သော ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦး၏ မျက်နှာသာပေးမှုနှင့် တူလှ၏။ ပေးရသည့် တန်ဖိုးကလည်း သွေးနှင့်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖို့ ခရစ်ယာန်သမ္မာကျမ်းစာ၏ အဆိုအမိန့် အဖြစ်အပျက်များ ဝိုင်းရံထားသည့် ဤအရပ် ဤဒေသတွင် နေထိုင်ရသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်ထဲတွင် နှစ်စိတ်သုံးစိတ်ဖြစ်နေပြီး အမျိုးမျိုးသောအမြင်အကြားများနှင့် ကြုံနေရသည့် 'စကီဇီဖရဲနီးယား စိတ်ရောဂါသည် တစ်ယောက်' နှင့် တူနေသည်။ ညို့ယူဖမ်းစားမှုများ အပေါ်တွင် မိန်းမောသာယာခြင်းလည်း ဖြစ်၏။ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းလည်း ဖြစ်ရ၏။

သူ့အနေဖြင့် ဤမြို့၏ ထုထည်ကြီးမားလှသော မြို့ရိုးကြီးများအတွင်း၌ နေထိုင်ရင်း အနိုင်နှင့်အရှုံး၏ အရသာကို ခံစားခဲ့ရဖူးပြီးအချိန်မှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ် မေလ။ မြို့တော်ဟောင်းအား ဂျော်ဒန်များက ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေချိန် ဖြစ်သည်။ သူသည် ဂျော်ဒန်များ၏ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ခြင်း ခံနေရသည့် ဂျူး ရပ်ကွက်များအတွင်း ဤသတင်းပို့တာဝန်ကို ယူခဲ့ရသည်။ ကျရောက်ပေါက်ကွဲနေသည့် အမြောက်ဆန်များ၊ စိန်ပြောင်းကျည်များနှင့် သေနတ်

ကျည်ဆန်အမျိုးမျိုးကြားမှ အပြေးအလွှားဖြတ်သန်း၍ ကတုတ်ကျင်း တစ်ကျင်းမှ တစ်ကျင်းသို့၊ မြေအောက်ခန်းတစ်ခန်းမှ တစ်ခန်းသို့၊ စခန်း တစ်ခုမှတစ်ခုသို့ လျင်မြန်စွာ ကူးသန်းသွားလာ၍ သတင်းပို့ရခြင်းဖြစ်၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့်ထိုတာဝန်ကိုသာမက ကျည်ဆန်များ၊ သောက်ရေဘူးများ နှင့် မော်ဖင်းထိုးဆေးပုလင်းများ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးခဲ့ရသည်အထိ တာဝန် ယူခဲ့ရသည်။

ထိုစဉ်က သူသည် ဟာဂါနာတပ်မှူးအား သူ့အသက် ဆယ့်ငါးနှစ် ရှိပြီဟု ပြောခဲ့သည်။ အမှန်တော့ ဒါဒိုသည် သူ့မွေးနေ့ကို မှတ်မိသည် မဟုတ်။ သူ့မိဘနှစ်ပါးကိုပင် ကောင်းစွာမှတ်မိတော့သည် မဟုတ်။ သူ သည် ဂျာမန်စကားကို ကောင်းစွာပြောတတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုဘာသာ စကားကို မည်သူထံမှ သင်ယူခဲ့မှန်းမသိ။ ဒါဒိုဟာရဲလ်သည် ဟစ်တလာ၏ ငရဲခန်းမှ ကံကြီးလွန်း၍ အသက်ရှင်ကျန်ခဲ့သည့် ကလေးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါလော။

၁၉၄၅ ခုနှစ် မတ်လတွင် ဗြိတိသျှအမှတ်နှစ် တပ်မဟာမှ တပ်များ သည် ဘာဂျင်- ဘယ်လ်ဆင် သေမင်းစခန်းကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှ လူငယ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်သည် အကျဉ်းစခန်းအတွင်းရှိ လူသေကောင် များဖြင့် ပြည့်နေသော ကတုတ်ကျင်းထဲ၌ ထိုင်နေသည့် ကလေးတစ်ယောက် ကို တွေ့သည်။ ကလေးမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ဝဲများ ပေါက်နေသည်။ အရိုးပေါ် အရေတင်ကာ ကမ္မဋ္ဌာန်းရုပ် ပေါက်နေသည်။ သူ့ပုံပန်းသည် မြောနေ သလိုလို နှစ်နေသလိုလို။

ဒါဒိုအား ဒုက္ခသည်စခန်းတစ်ခုသို့ပို့၍ ဆေးဝါးကုသပေးသည်။ နာလန်ထလာသည့်အခါ ဆိုက်ပရပ်စ်ကျွန်းပေါ်ရှိ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းသို့ ပို့သည်။ နောက်ဆယ့်လေးလအကြာတွင် ဒါဒိုသည် ပါလက်စတိုင်းသို့ တရားမဝင်သောနည်းဖြင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ သူစီးလာသော လှေငယ် သည် မြောက်ပါလက်စတိုင်း၏ မောဇာပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့ကလေး၏ မြောက်ဘက် ကျောက်ဆောင်လိုဏ်ဂူလေးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ဆိုက်ကပ် သည်။ သူတို့လာခဲ့သည့် ခရီးလမ်းခုလတ်၌ သေဆုံးခဲ့သော ခရီးသည် တစ်ဦး၏ အမည်ကို ယူထားသော ဒါဒိုသည် သန္ဓေတည်စဖြစ်သော ဂျူး

ကာကွယ်ရေးတပ်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။ တပ်ထဲရောက်သည့်အခါ ဂျေရုဆလင် ရှေ့တန်းစစ်မျက်နှာ၌ တာဝန်ကျခဲ့သည်။ လပေါင်းများစွာ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးသည့်နောက်တွင်မူ မြို့ကိုသိမ်းပိုက်ထားသော ကလေကချေလက်နက်ကိုင်များသည် ဂျူးနယ်မြေကို စွန့်လွှတ်သွားကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂျူးနယ်မြေသည် အောင်ပွဲရဂျော်ဒန်တပ်များ လက်ထဲသို့ရောက်လာခဲ့လေသည်။

မီးခိုးများ တလူလူလွင့်တက်နေသည့် မြို့ပျက်ကြီးအတွင်းမှ ဆုတ်ခွာထွက်ပြေးသွားကြသည့် ရန်သူများနောက်သို့ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်သွားခဲ့ရသည့်အဖြစ်ကို သူမမေ့နိုင်သေး။ ထိုနေ့က မိုးကောင်းကင်သည် ပြာလဲ့လဲ့၊ နွေဥတု၏ သာယာကြည်လင်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်သည်။ သို့တစေလည်း သူတို့လူစုသည် ရာသီဥတု၏သာယာမှုကို သတိမထားနိုင်ကြ။ အရှုံးနှင့်ရင်ဆိုင်ပြီး ထွက်ပြေးသွားကြရသော ရန်သူများနောက်သို့လိုက်၍ တိုက်ခိုက်နေကြ၏။ အသက်အားဖြင့် ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးသော ဒါဒိုသည် ပတ်ဝန်းကျင်၏ သာယာမှုနှင့် သူလုပ်နေရသည့် အလုပ်တို့၏ မအပ်စပ်မှုကို ဆင်ခြင်မိကာ အံ့သြခြင်း ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

နောက်ပိုင်း နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်မျှ ကာလအတွင်း သူသည် အစွဲရေးလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များ၏ အမြင့်ဆုံးသောနေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ထိုနေရာသို့မရောက်ခင် သူသည် စစ်ပွဲကြီးငါးပွဲနှင့်ရင်ဆိုင်ကာ များပြားလှသောတိုက်ပွဲများကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း အသက်မသေလွတ်မြောက်လာခဲ့ရ၏။

တခမ်းတနား ဆောက်လုပ်ထားသည့် စိန့်ဂျမ်းစ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရှေ့မှ ဖြတ်လာခိုက်တွင် မိုးပေါက်များကျလာသည်ကို ဒါဒို သတိထားမိသည်။ သူသည် အယူအဆ အလွန်ပြင်းထန်သော ဂျူးဘာသာရေးဂိုဏ်းပရိဝုဏ်အတွင်းသို့ လျှောက်ဝင်လာခဲ့သည်။ အနက်ရောင် ကုတ်အင်္ကျီများ ဝတ်၍ အနက်ရောင်ဦးထုပ်ကြီးများ ဆောင်းထားသည့် မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ကြီးများနှင့် လူတစ်စုသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနှင့် စစ်သားနှစ်ယောက်အား သတိကြီးစွာထား၍ ကြည့်နေကြသည်။

ဒါဒိုသည် ဘာသာရေးတွင် အယူအဆပြင်းထန်သည့် 'ဇီယာလော့'

များအား အထင်အမြင်သေးသူဖြစ်သည်။ စိတ်ထဲက ကျိတ်၍ ရှုတ်ချနေသူ လည်းဖြစ်သည်။ ဤလူစုထဲမှ အချို့သည် အရှေ့ဥရောပဘက်မှ ရောက်လာကြသော ဂျူးများဖြစ်သည်။ သူတို့ထဲတွင် ဟစ်တလာ၏ နာဇီအကျဉ်းစခန်းများမှ မသေဘဲ လွတ်မြောက်လာသူများပါဝင်သည်။ ဤလူစုသည် အစွရေးနိုင်ငံကိုလည်း အသိအမှတ်မပြု။ သူတို့၏သားသမီးများအား အစွရေးတပ်မတော်တွင် အမှုထမ်းခွင့်လည်း မပေး။ သူတို့သည် ဥပုသ်နေ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်သူများအား ကျောက်ခဲများနဲ့ ပေါက်ခြင်း၊ သူတို့ ရသင့်ရထိုက်သည်ထက် နိုင်ငံရေးအာဏာကိုပို၍ ရယူလိုခြင်း စသော အကျင့်ရှိကြသည်။ သူတို့သည် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ဘာသာရေးထိပ်တန်းတင်သည့် အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်သို့ အသွင်ကူးပြောင်းလိုသူများ ဖြစ်လေသည်။

သူတို့သည် 'တမန်တော် အီလီဂျာ' ပေါ်လာပြီး သူတို့အား ကောင်းကင်ဘုံသို့ ပို့ပေးသည့်အချိန်ကာလအထိ သူတို့၏ 'ဘုရားသခင် ယာဝီ' က သူတို့အား ကာကွယ်၍ ပြုစုပျိုးထောင်ပေးသွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သူများ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်ရောက်ခါမှ သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်များက အစွရေးနိုင်ငံအား အသိအမှတ်ပြုလိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်နေကြသူများဖြစ်သည်။

ဒါဒိုသည် ဇီယာလော့များနှင့်အတူ အနောက်ဘက်မြို့ရိုးရှေ့ရှိ လူအများ စုရုံးရာကွက်လပ်ကြီးဆီသို့ လိုက်သွားသည်။ ဇီယာလော့များက 'ဒုတိယဘုရားကျောင်း' ဟု အမည်ပေးထားသည့် ကျောင်းတော်သည် မီးရောင်စုံ ထွန်းညှိပူဇော်ထားသဖြင့် ထိန်ထိန်လင်းလျက် ရှိသည်။ စစ်သားများသည် ဘုရားကျောင်းစင်မြင့်၏ အမြင့်ပိုင်း၌ လှည့်လည်သွားလာကာ အောက်ဘက်မှ ကိုယ်များကို ယိမ်းထိုးပြီး ဓမ္မတေးများကို သံပြိုင်သီဆို၍ ဝတ်ပြုနေသူများအား စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးလျက် ရှိသည်။

ကွက်လပ်ကြီး၏ နောက်ဘက်တွင် ရပ်နေသော ဒါဒိုသည် ဇီယာလော့များအား စိတ်ထဲတွင် ကျိတ်၍ကျိန်ဆဲနေသည်။ ဤလူစုသည် ဘာကြောင့် သူတို့၏ ယုံကြည်မှုအပေါ်တွင် ဤမျှလောက် အခိုင်အမာ ဖြစ်နေကြရပါသနည်း။ သူတို့၏ တမန်တော်အီလီဂျာပေါ်လာပြီးပြီကို သူတို့မသိကြဘူးလား။ သူတို့၏ တမန်တော်သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်အတွင်းက ပေါ်ပေါက်သွားသည်ကို သူတို့ သတိထားမိကြပုံမရ။

သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော တမန်တော်ကြီးသည် ယူနီဖောင်း အနက် ရောင်ကိုဝတ်ကာ သူ့ကိုယ်သူ အိုက်ခံမန်းဟု ခေါ်၍ ယာဝီဘုရားသခင်၏ သားသမီးများအား ငရဲပြည်သွားရာတံခါးပေါက်များဆီသို့ ပို့ပေးခဲ့ပြီး မဟုတ်ပါလား။ ထိုစဉ်က ငရဲပြည်သွားရာ တံခါးဝများ၏ အပေါ်ဘက်၌ ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် . . .

“အလုပ်က သင့်အား လွတ်မြောက်စေလိမ့်မည် . . .”

ဟူသော စာတန်းကြီးများ ရေးထိုးပေးထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။ တကယ်တော့ ထိုစကားလုံးများသည် ဒါဒို၏ ရင်ထဲအသည်းထဲ၌ ဘယ်တော့မှ ဖျောက်ဖျက်၍ မရအောင် စွဲငြိကျန်ရစ်ခဲ့သည့် စကားလုံးများဖြစ်၏။

မိုလ်ချုပ်ကြီးသည် ခန္ဓာကိုယ်များကို စည်းချက်ကျကျယိမ်းထိုးပြီး ဝတ်ပြုနေကြသော ဇီယာလော့များကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသည်။ သူ့စိတ်သည် ဤနေရာမှ မိုင်ပေါင်း ၂,၅၀၀ အကွာရှိ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ၏ အရှေ့မြောက်ပိုင်းဆီသို့ ပျံလွင့်သွားသည်။ ယူရေနီယမ် ဓာတ်သတ္တုထဲမှ ပလူတိုနီယမ်အိုင်ဆိုတုပ် ဓာတ်သတ္တုခွဲထုတ်နေသည့် စက်လည်ပတ်သံကို နားထဲတွင် စည်းချက်ကျကျ ကြားယောင်နေသည်။ မူဆလင်ဗုံးသည် ဆီးဖိုကြီးပေါ် ရောက်နေပြီထင်၏။

သူ့အတွေးသည် လစ်ပျားနိုင်ငံဆီသို့ ရောက်သွားပြန်သည်။ တစ်ချိန်သောအခါက ဂျူးများအား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်စွာ သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည့် လူသတ်သမားများသည် ယခုအခါ လစ်ပျား သဲကန္တာရအတွင်း၌ ရောက်ရှိကာ ကဒါဖီအတွက် ဗွီ-ဖိုက်ဒုံးပျံများ တည်ဆောက်ပေးနေကြသည်။ ရိုင်းမြစ်ပေါ်မှ လူများသည် ယနေ့အချိန်ထိ ‘နောက်ဆုံး အဖြေများ’ ကို အိပ်မက် မက်ကောင်းတုန်းပင် ရှိနေသေးသည်။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံလုပ် ဗုံးသည် နာဇီလုပ် ဒုံးကျည်များထိပ်၌ ရပ်ကာ ဘာသာရေး အယူသီးသမား ဇီယာလော့များနှင့် သူတို့ အမြတ်တနိုးပြုနေသည့် မြို့ရိုးကြီးကို လမ်းဆုံးကိုရောက်အောင် ပို့ပေးလိမ့်မည်ဟု သူထင်မိသည်။

တွေးရင်းတွေးရင်းနှင့် ဒါဒိုသည် ဒေါသအရှိန်တက်ကာ တစ်မျက်နှာလုံး နီရဲလာသည်။ ဘယ်လောက်ပဲ တန်ဖိုး ပေးရပေးရ၊ ဘယ်လောက်ပဲ စွန့်ရ စွန့်ရ၊ ဤမြေကြီးပေါ်ကို အဏုမြူဗုံး မကျအောင် ကာကွယ်မည်ဟု

တွေးသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် ဇွန်လအတွင်းက နေ့တစ်နေ့ကို သတိရသည်။
ထိုနေ့က သူသည် စိန့်စတီဖင်တံခါးကို ဖျက်ဆီးကာ ဤမြင့်မြတ်သော
နေရာကို ပြန်လည် သိမ်းပိုက်နိုင်ရန် တိုက်ပွဲကို ဦးဆောင်ခဲ့ရ၏။ ထို့နောက်
သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ကျောက်တုံးကြီးများနှင့်ထိကာ ဒဏ္ဍာရီဆန်လွန်းလှသော
ဘုရားသခင်အား ကန်တော့သည်။ တီးတိုးလေသံဖြင့် ဆုတောင်းသမှု ပြုခဲ့
သည်။

ယခုတစ်ဖန် ဤနေရာသို့ သူ တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့ရပြန်ပြီ။ သူ
ရောက်လာခြင်းမှာ လုံလောက်သော အကြောင်းရှိ၏။ ဇီယာလော့များ၏
ဘဝသည် ဤနေရာ၌ အခိုင်အမာ ရှင်သန်တည်တံ့ခြင်းရှိမရှိ သေချာအောင်
လာ၍ကြည့်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တကယ်တော့ သူသည် ဤလူစုလုပ်သမျှ
ယုံကြည်သမျှ အရာရာတိုင်းကို ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်သည်။ အထင်အမြင်သေး
သည်။

သို့သော်လည်း ဤလူစု၏ ဘဝတည်ရှိရေးနှင့် ခိုင်မြဲရေးသည် သူ့
အတွက် အလွန်အရေးပါအရာရောက်သည့် အချက်တစ်ချက် ဖြစ်နေပြန်၏။
ထို့ကြောင့်လည်း သူသည် ဤလူစုအား အကာအကွယ်ပေးရပေလိမ့်မည်။
ဤလူစုကလည်း သူတို့၏ တမန်တော် အီလီဂျာ ဆိုက်ရောက်လာချိန်အထိ
စောင့်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည် သူ၏အစိမ်းရောင် သားမွေးအင်္ကျီကော်လာကို
ဆွဲဆန့်ပြီး လည်ပင်းကို လုံအောင်ဖုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ့နောက်မှ
ကပ်လိုက်နေသည့် အစောင့်စစ်သားနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အာရပ်များ
ရပ်ကွက်ဆီသို့ လျှောက်သွားသည်။

* * *

ခါလီဒီစားသောက်ဆိုင်သည် ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်း
အမွေဆက်ခံလာခဲ့သော မိသားစု စားသောက်ဆိုင်ဖြစ်သည်။ ဆိုင်တွင်
အဝင်အထွက်ပြုနေသည့် ဖောက်သည်များတွင် ဂျူးရော အာရပ်ပါလူမျိုး
နှစ်မျိုးစလုံး အညီအမျှနီးပါးလောက် ရှိသည်။ လူမျိုးချင်း မတည့်ကြသည့်
ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ နှုတ်မှ ဖွင့်မပြောကြသော်လည်း နားလည်မှုတစ်ခုက

တော့ တည်ရှိနေသည်။ မြို့တော်ဟောင်းအတွင်းရှိ မူဆလင်ရပ်ကွက်အား အနှောင့်အယှက်ပေးနေသော နိုင်ငံရေးနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေသည့် သဘောထားကွဲလွဲမှုကို ခါလစ်၏ ဆိုင်ထဲရောက်သည့်အခါ မေ့ထားရမည် ဟူသော သဘောတူညီမှုမျိုး ဖြစ်၏။

ခါလီဒီ၏ စားသောက်ဆိုင်သည် အစားအသောက်များ ကောင်းသည် ဟု ကျော်ကြားသော ဆိုင်ဖြစ်သည်။ အသားစင်းကောကြော်နှင့် ပေါင်မုန့် သည် အထင်ရှားဆုံးသော အစားအစာတစ်မျိုးဖြစ်၏။ ဆိုင်ကလည်း သန့်ရှင်းသည်။ နွေးနွေးထွေးထွေး ရှိသည်။ ဆိုင်တွင်းရှိ စားပွဲများ၌ ခင်းထားသည့် စားပွဲခင်းများသည် အမြဲတစေ ဖြူဖွေးသန့်ပြန်နေသည်။

ဧကန်ဘာဂျာသည် ဆိုင်၏ နောက်ဘက်ကျကျတစ်နေရာရှိ စားပွဲ တစ်လုံးတွင် နံရံကိုကျောပေးပြီး ထိုင်နေသည်။ 'ဂျေရုဆလင်ပို့စ်သတင်း စာ' ကို ဖတ်နေသဖြင့် သူ၏မှန်နှစ်ထပ်မျက်မှန်သည် သူ့နှာခေါင်းပေါ် လျှောကျလျက် ရှိသည်။

ဘာဂျာ၏အသက်သည် ငါးဆယ့်ငါးနှစ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ သို့သော် လည်း သူ၏ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်ခန္ဓာကိုယ်၊ တွေဝေမှိုင်းထိုင်းသော မျက်လုံးများ၊ အိတွဲကျနေသည့် ပါးနှစ်ဖက်နှင့် ဖြူဖွေးသောဆံပင်များသည် ဆယ်နှစ်မျှ ပို၍ အသက်ကြီးသည်ဟု ထင်ရသည်။ သူသည် တူရကီနိုင်ငံ၏ အနောက် တောင်ဘက်ရှိ ဒိုဒီကင်နီကျွန်းစုများထဲမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းဖြစ်သော 'ရတ်စ်' ကျွန်းသား ပညာတော်သင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ အရှေ့တိုင်း ဘာသာအယူဝါဒ များနှင့် ဘာသာစကားသင် ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်၏။ နှုတ်ဆိတ်ခြင်းနှင့် စိတ်ရှည်ခြင်းသည် သူ၏ လက်တွေ့ကျင့်စဉ်များ ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်လည်း ဘာဂျာသည် မော့ဆက်အမည်ရှိ အစွဲရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့၏ အကြီး အကဲလည်း ဖြစ်၏။ သူ့အနေဖြင့် ဤရာထူးကို ယူထားခဲ့သည်မှာ ဆယ်နှစ်ပင် ရှိခဲ့ပြီ။

သူသည် ဖန်ခွက်ထဲသို့ ဝိုင်ထပ်၍ထည့်ကာ အမြည်းတစ်ပွဲထပ်မှာ ပြန်သည်။ သူ့စိတ်ထဲ၌ မတင်မကျဖြစ်နေသည့် အရာတစ်ခုကြောင့် အစား ကို ပို၍ စားနေမိသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဟာရဲလ်နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးလိုက်ရ သည့်အတွက် သူ့တွင် များစွာမှပင် သောကပိုလာခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

တကယ်တော့ သူသည် ဒါဒိုဟာရဲလ်နှင့် လက်တွဲ၍ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးသော ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆက်ဆံရေးသည် ယခုအချိန်ထိ တစ်ယောက်ပေါ်တစ်ယောက် မယုံကြည်မှုအပေါ် အခြေခံထားဆဲ ဖြစ်၏။ သူသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒါဒိုဟာရဲလ်နှင့်ပတ်သက်၍ ထူးခြားသောဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို ပြန်၍ သတိရနေမိ၏။

၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထဲက ဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒါဒိုဟာရဲလ်သည် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ဒေသ၏ တောင်ပိုင်းတွင် စစ်ဆင်ရေးတာဝန်ကို ယူထားသည်။ ထိုစဉ်က ဆီးရီးယား တီ-၇၂ တင့်ကားရှစ်ရာသည် ဘီနော့ယာကွတ်တံတားနှင့် သုံးကီလိုမီတာအကွာအထိ တက်လာကြသည်။ ထိုတံတားသည် မြောက်ပါလက်စတိုင်းသို့ဝင်ရာ တံခါးပေါက်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဒါဒို၏သား ဒင်နီသည် အကျန်အကြွင်း အစွရေး တင့်ကားဆယ့်နှစ်စီးအနက် တစ်စီးတွင် တာဝန်ကျသည့် တပ်သားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက တင့်ကားများအား နောက်သို့မဆုတ်ဘဲ အသေခံ၍ ခုခံတိုက်ခိုက်ရမည်ဟု အမိန့်ပေးသည်။ ထိုတိုက်ပွဲတွင် သူ့သားဒင်နီသည် အခြားသောတပ်သားများနှင့်အတူ တိုက်ပွဲကျခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဒင်နီတို့၏ တင့်ကားများသည် ရန်သူဆီးရီးယားတပ်များကို ထိုးဖောက် တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂိုလန်ကုန်းပြင်မြင့်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့၏။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒါဒိုဟာရဲလ်သည် သူ့သားကို အသက်မကချစ်သူဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူပေးထားသောအမိန့်ကို သူ့သားအပေါ် ချစ်သောဇောဖြင့် ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်း ပြင်ဆင်ခြင်း မပြုခဲ့။

ဒင်နီ သေဆုံးသွားသည့်နောက်တွင် ဒါဒို၏ဇနီးသည် အေဗီတဲလ်သည် အကြီးအကျယ် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲခြင်း ဖြစ်ရသည်။ သူသည် ဇီယာလော့များထံသွား၍ တရားရှာသည်။ သို့သော်လည်း ဒါဒိုကတော့ နောက်ကြောင်းကို ပြန်၍မကြည့်။ လျှို့ဝှက်စစ်ဆင်ရေးများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြုလုပ်ကာ သူ့တာဝန်များကို မရပ်မနားဆောင်ရွက်လျက်ပင် ရှိသည်။

ဝိုင်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း သောက်နေသော ဘာဂျာသည် အစွရေး

တပ်မတော် မွေးဖွားလာခဲ့ပြီး နောက်စစ်ဦးစီးအဖွဲ့ ပေါ်ထွန်းလာသည့် ၁၉၈၃ ခုနှစ်မှစ၍ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဒါဒိုဟာရဲလ်၏ သြဇာအာဏာတက်လာပုံများကို စေ့စေ့စပ်စပ်ပြန်၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစားနေမိသည်။

ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို ဟင်းနှင့်တို့၍ စားနေခိုက်တွင် တံခါးပေါက်မှ ဝင်လာသော ဒါဒိုကို လှမ်းမြင်သည်။ ဒါဒို ရွှေရောင်ဆံပင်တွင် အဖြူပင်များ ကွက်တိကွက်ကျား ဝင်နေသည်။ တုတ်ခိုင်တောင့်တင်းသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့် နက်ပြာရောင် မျက်လုံးအစုံသည် နိုးကြားတက်ကြွခြင်းနှင့် စူးရှထက်မြက်ခြင်းများကို ဖော်ပြနေကြသည်။

ဒါဒိုသည် ဘာဂျာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဝင်ထိုင်ကာ ကော့ညက်အရက် မှာသည်။

“ကျွန်တော် နောက်ကျသွားတယ် ယာနပ်ရှ်”

ဟု ဒါဒိုက ဘာဂျာ၏ ရင်းနှီးသူများ ခေါ်သည့်နာမည်ကိုခေါ်၍ ပြောသည်။

“ကျွန်တော့် မိန်းမ အေဗီတဲလ်ကို ဝင်ကြည့်နေရလို့ပါ”

“သူကော ဘယ်လိုနေသေးလဲ၊ နေကောင်းရဲ့လား”

“သူကတော့ သား ဒင်နီနဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် ဆုတောင်းပေးနေတာပဲ”

“ခင်ဗျားပါ သူနဲ့အတူတူ ဘုရားကျောင်းကို သွားသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်”

“ကျွန်တော် သွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ဘုရားသခင် ယာဝီက ဗီယင်နာမှာ ဝေါလ်ဟိန်းနဲ့ လက်ဖက်ရည် သောက်နေတယ်”

စားပွဲထိုးသည် ဟင်နက်ဆီ အရက်တစ်လုံးကို ယူလာပြီး စားပွဲပေါ်ချပေးသည်။ ဒါဒိုက ဖန်ခွက်ထဲသို့ ငှဲ့ထည့်ကာ မော့လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ပြောတော့ အီရီကာဆီက သတင်းရတယ်ဆို”

“ဗွီ-ဖိုက် ဒုံးကျည်တစ်လုံးကို ဒေါက်တာ အလွိုက်စ်ဘရမ်းနားက ကြီးကြပ်ပြီး ပစ်လွှတ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းမှန်ကန်ကြောင်း အီရီကာက အတည်ပြုချက် ထပ်ပေးတယ်။ သတင်းကို ကျွန်တော်တို့က သတင်းစာတိုက်တွေ လက်ထဲရောက်သွားအောင် လုပ်လိုက်ပြီ”

“ပစ်မယ့် နေရာကကော”

ဘာဂျာက ခေါင်းယမ်းသည်။

“ကဒါဖီနဲ့ ကလိုင်ဇာနစ်ယောက်တည်းပဲသိတယ်၊ လစ်ဗျားထောက် လှမ်းရေးအဖွဲ့ အကြီးအကဲလည်း သိကောင်း သိမယ်။ ဂျာမန်ဒုံးကျည် သိပုံပညာရှင်တွေတောင်မှ လွတ်တင်မယ့်နေရာကို မသိကြဘူး၊ လွတ် မယ့်ညကျမှ ‘ထရီပိုလီ မြို့က နေပြီး လေယာဉ်နဲ့ သဲကန္တာရကို ဖြတ်ပြီး ရောက်လာကြတာတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ အခုခင်ဗျားလုပ်ထားတဲ့အစီအစဉ်ကတော့ အကျိုးရှိကောင်း ရှိလာပါလိမ့်မယ်”

ဘာဂျာက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက် ဝှေ့ကြည့်ပြီး ဂျေရုဆလင် ပို့စ် သတင်းစာကို ခေါက်ကာ ဒါဒို့ဘက်သို့ တွန်းပို့သည်။ ဒါဒို့က သတင်း စာကို ကောက်ယူပြီး လှန်ကြည့်သည်။

သတင်းစာထဲညှပ်ထားသည့် အဖြူအမည်း ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ။ ဒါဒို့သည် ကော့ညက်တစ်ခွက် ထပ်ထည့်သည်။ စတတ် စားသောက်ဆိုင်ထဲရှိ စားပွဲ တစ်လုံး၌ ထိုင်နေကြသော ဟစ်ကီနှင့် လောဖိုးဒ်တို့၏ ဓာတ်ပုံကို သေချာစွာ လေ့လာသည်။

“ဟစ်ကီ အသတ်မခံရခင်ကလေးမှာ နာဒါက ရိုက်ယူထားတဲ့ပုံ”
ဟု ဘာဂျာက ရှင်းပြသည်။

“လူသတ်သမားက အဘူနာဝပ်ဖ်ဟာစီလို့ခေါ်တဲ့ လစ်ဗျားအရာရှိ တစ်ယောက်ပဲ။ မင်ဇရက်က ဟာစီရဲ့ဓာတ်ပုံကို ကျွန်တော်တို့ဆီ ပို့ပေး တယ်။ ဟစ်ကီ ကျန်ခဲ့တဲ့ပစ္စည်းတွေကို လောဖိုးဒ်က ယူသွားတယ်။ အဲဒီ ထဲမှာ ဗွီဒီယိုကက်ဆက်တစ်ခွေလည်း ပါတယ်။ ကက်ဆက်ခွေထဲမှာ ဟာစီက မူးလားကို ပါကစွတန် သံရုံးတံခါးပေါက်က ရပ်ပြီး ဆီးကြို နှုတ်ဆက်နေတဲ့ ရိုက်ကွက်တစ်ကွက်ပါတယ်၊ လောဖိုးဒ်က အဲဒီပုံကို ပုံကြီးချဲ့ ပို့ခိုင်းထားတယ်”

ဒါဒို့သည် ဓာတ်ပုံကို သူ့လက်ညှိုးဖြင့် ခေါက်နေသည်။

- “လောဖိုးဒ်က ရုပ် သိပ်မပြောင်းသွားသေးဘူး”
- “လောဖိုးဒ်နဲ့ ခင်ဗျား သိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် သတိမထားမိခဲ့ဘူး”
- “ခင်ဗျားဟာ ဘာမဆိုသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါဗျာ”
- “အဲဒီစကားဟာ မမှန်ပါဘူး ဒါဒို့ရယ်”

“မှန်ပါတယ်ဗျာ”

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက သူ့စကားသူ သဘောကျနေဟန်ဖြင့် ပြုံးသည်။ သတင်းစာကို ခေါက်ကာ ဘာဂျာအား ပြန်ပေးသည်။

“၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထဲမှာ ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်က လောဖိုဒ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဂိုလန် ကုန်းမြေမြင့်ပေါ်က တပ်စခန်းထဲ ဝင် ရောက်ခွင့်ပြုဖို့ အမိန့်ပေးခဲ့တယ်။ သူရောက်တာ အောက်တိုဘာလရှစ်ရက် ကျွန်တော်တို့တပ်တွေနဲ့ ဆီးရီးယားတပ်တွေ ကွန်နီထရာမှာ ထိပ်တိုက် တွေ့ပြီး အကြီးအကျယ် တိုက်ပွဲဖြစ်နေတဲ့ညပေါ့။ လောဖိုဒ်ဟာ အလွန် သတ္တိကောင်းတဲ့လူပဲ။ အပြင်းအထန်ပစ်ခတ်နေတဲ့ သေနတ်ကျည်ဆန်တွေ၊ မော်တာကျည်ဆန်တွေ၊ အမြောက်ဆန်တွေကြားကနေပြီး ကတုတ်တစ်ခုက တစ်ခုကို အပြေးအလွှား ကူးသွားတယ်။ တိုက်ပွဲကိုကြည့်တယ်။ သူ့အသံဖမ်း စက်ထဲမှာ တိုက်ပွဲအခြေအနေကို ပြောပြီး အသံဖမ်းထားတယ်။ စစ်ပွဲတစ်ပွဲ လုံးကို အဲသလို မှတ်တမ်းတင်တဲ့လူတစ်ယောက်ပဲ။ နှစ်ဖက်သဘောတူစစ် ရပ်စဲပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ သူနှင့် ကျွန်တော် ပြန်ဆုံမိခဲ့သေးတယ်။ ဒီလူ သတ္တိရှိတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်အားငယ်တတ်တဲ့လက္ခဏာတော့ ရှိသလိုလိုပဲ”

“ကျွန်တော် သူ့ဆောင်းပါးတွေကို သုတေသနလုပ်ပြီး ဖတ်ခဲ့ဖူးတယ်” ဟု ဘာဂျာက ပြောသည်။

“သူ့ အရေးအသားတွေက အစွဲရေးနိုင်ငံအပေါ်မှာ ထောက်ခံအားပေး တဲ့ အရိပ်အငွေ့ မတွေ့ရဘူး”

“အဲဒါကြောင့်လည်း ဒီလူဟာ သူ့အလုပ်မှာ အရည်အချင်း အပြည့်ဝဆုံး လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာတာပေါ့။ လောဖိုဒ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချ ရလောက်တဲ့အထောက်အထားတွေ အများကြီးရှိတယ်။ သတင်းနဲ့ပတ်သက် လာရင် သူဟာ ကြားနေသမားပဲ။ ဘယ်သူ့ဘက်မှ မျက်နှာမလိုက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခု လက်ရှိအခြေအနေအရကတော့ သူ့မှာ လုံလောက်တဲ့အကြောင်း တစ်ခုကရှိနေပြီ။ သူ့ရဲ့အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ အသတ်ခံရတယ်။ ဟစ်ကို အတွက် လက်စားချေဖို့ အားထုတ်မှာကတော့ သေချာနေတယ်။ အဲဒီကိစ္စ မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အကူအညီရမှ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ မကြာခင် သူ သိလာလိမ့်”

သွေးကန္တာရ
မယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာယုံပါ ယာနပ်ရှ်၊ လောဖို့ဒ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့
ဖန်ခွက်ကို ရေပြည့်အောင် ဖြည့်ပေးဖို့အတွက် ရေစက်တစ်စက် ဖြစ်လာမှာ
ပါ”

[၆]

ဟွမ်လောဖိုဒ်နှင့် လက်ထောက်ရှေ့နေချုပ် ရောဘတ်စတိန်းတို့သည် တရားရေးဌာန အဆောက်အအုံ၏ စတုတ္ထထပ်ရှိ အခန်းကလေးတစ်ခု အတွင်း၌ အလုပ်များနေကြသည်။ စတိန်းသည် အတွေ့အကြုံအလွန်များ သည့် သက်ကြီးဝါကြီး ရှေ့နေတစ်ဦးဖြစ်သည်။ တရားရေးဌာန၏ လက် အောက်ခံဌာနတစ်ခုဖြစ်သော အထူးစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးဌာန၏ တာဝန်ခံ အဖြစ် လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်မှာလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အများစုက အရေးမကြီးဟု သံတံမှတ်ထားသည့် အကြောင်းအရာနှင့် အချက်အလက်များကို လေ့လာမှတ်သားခြင်းကိုလည်း အလွန်ဝါသနာကြီး သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ဌာနတွင်းရှိ သူ၏လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များက သူ့အား ချစ်စနိုးဖြင့် “အမှိုက်ပုံးကြီး” ဟု ပြောင်နောက်၍ အမည်ပေးထားကြသည်။ အထူးသဖြင့် စတိန်းသည် ဟစ်တလာ၏ နာဇီပါတီခေတ်က ဂျူး လူမျိုးများအား ပြုတ်ပြုတ်ပြုန်းအောင် စီမံကိန်းများ ချမှတ်သတ်ဖြတ်ခဲ့ ကြသည် လူများအကြောင်းကို အချိန်ရှိသရွေ့ လေ့လာမှတ်သားနေသူ

တစ်ဦး ဖြစ်၏။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု အာကာသစီမံကိန်းလုပ်ငန်းများ ကို ဘေးလွတ်ရာနယ်မြေအဖြစ် သတ်မှတ်ကာ လာရောက်အလုပ်လုပ်နေကြသော နာဇီလူသတ်ကောင်များအား ရှာဖွေလေ့လာနေသူ ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့နှင့်ပတ်သက်၍ သူ့လေ့လာသိရှိထားရသမျှ အချက်အလက်များကို လူတစ်ဦးချင်းစီ ဖိုင်ဖွင့်၍ မှတ်တမ်းတင်ထားသူ ဖြစ်သည်။ ဤအတွက် ကြောင့်လည်း အာကာသစီမံကိန်းတွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်နေသည့် ဟိန်းဒရစ်ချ် ဒိုင်ယက်တာမူးလားသည် အမေရိကန်နိုင်ငံတွင်းမှ ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးသည်အထိ အရေးယူခံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်၏။

စတိန်းသည် ပြင်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များအား လက်ခံတွေ့ဆုံပြီး သတင်းပေးလေ့ပေးထရှိသူတစ်ဦးမဟုတ်။ သို့သော်လည်း နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များသည် လတ်တလော နာမည်ကြီးနေသည့် မာဖီးယားဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်များနှင့် ကိုလံဘီယာနိုင်ငံမှ မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခိုဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်များလို အရေးပါ အရာရောက်နေသူများလည်း မဟုတ်။

ယခုအချိန်တွင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအပေါ် စိတ်ဝင်စားသူလည်း မရှိသလောက်ဖြစ်နေပြီ။ ဤအကြောင်းများကြောင့်လည်း သူသည် နာမည်ကြီးသတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်သော တွမ်လောဖို့ဒ်က နာဇီ စစ်ရာဇဝတ်ကောင်များအကြောင်း လာရောက်စုံစမ်းသည့်အခါ စိတ်အား ထက်သန်စွာဖြင့် လိုအပ်သော အကူအညီကို ပေးနေခြင်း ဖြစ်၏။

သူတို့သည် တစ်မနက်ခင်းလုံး ဤအခန်းလေးအတွင်း၌ ထိုင်ကာ ဒုံးပျံထုတ်လုပ်မှုဆိုင်ရာ သိပ္ပံပညာရှင်များ၏ လှုပ်ရှားမှု မှတ်တမ်းတင်သတင်းရုပ်ရှင်ကား အများအပြားကို ကြည့်ရှုလေ့လာနေကြသည်။

၁၉၃၆ ခုနှစ်အတွင်းက ဂျာမနီနိုင်ငံ ပင်နီဗွန်ဒီ၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည့် ဗွီ-ဝမ်း ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံ။ ထိုစက်ရုံတွင် ဗွီ-ဝမ်းနှင့် ဗွီ-တူး ဒုံးပျံများ တိုးတက်လာပုံနှင့် ယင်းလက်နက်များ၏ စွမ်းအားထိရောက်မှု ရှိမရှိ တိုင်းတာရာ၌ ဂျူးအလုပ်သမားများနှင့် စမ်းသပ်ခဲ့ကြသဖြင့် ဂျူးအများအပြား သေဆုံးခဲ့ရသည့်အဖြစ်များကို ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားပေါ်၌ မြင်တွေ့နေကြရ၏။

စတိန်းသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ပြီ၊ သို့သော်လည်း၊ သူ့

လှုပ်ရှားမှုသည် လက်တွေ့သမားတစ်ယောက်သဖွယ် လျင်မြန်သွက်လက်ဆဲ ဖြစ်၏။ သူသည် အခန်းထဲ၌ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းသလားကာ ရုပ်ရှင် ပိတ်ကားပေါ်မှ မြင်လာသမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေသည်။

“ကဲ . . . ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ မူးလား၊ ဒိုင်းဟဲလ်၊ ရဒေါ့ဖ်၊ ဘရမ်းနား၊ ဗွန်ဘရာအွန်၊ အားလုံး လူစုံတက်စုံပဲ၊ ဒီလူတွေဟာ ကမ္ဘာ့ ပထမဆုံး ဒုံးကျည်ဖြစ်တဲ့ ဗွီ-တူး ထုတ်လုပ်ရာမှ ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက်ပြုခဲ့တဲ့ ပညာရှင်တွေပဲ၊ အဲဒီအချိန်ကတော့ ဗွီ-တူးဒုံးကျည်တွေကို ခုခံကာကွယ် နိုင်စွမ်း မရှိကြဘူး။ အလေးချိန် တစ်တန်ရှိတဲ့ဒုံးကျည်တွေဟာ လန်ဒန်မြို့နဲ့ အင်မ်စတာဒန်မြို့တွေပေါ်ကို ကျခဲ့တယ်။ နှစ်မြို့စလုံး အကြီးအကျယ် ပျက်စီးခဲ့ရတယ်”

စတိန်းသည် လမ်းသလားနေရာမှ ဖျတ်ခနဲရပ်လိုက်ပြီး လောဖို့ဒ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

“တစ်ကြိမ်မှာ ဗွန်ဘရာအွန်ဟာ သူတာဝန်ယူထားရတဲ့ လုပ်ငန်း အားလုံးကို ပင်နီဗွန်ဒီကနေပြီး နော့ဒ်ဟောဆင်ကို ပြောင်းရွှေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ပညာရှင်အားလုံးဟာ ဂျူးတစ်မျိုးလုံး အမြစ်ပြုတ်သုတ်သင် ရေးလုပ်ငန်းထဲမှာ ပါဝင်ဆောင်ရွက်နေကြပြီး မူးလားဆိုတဲ့ငန်က နော့ဒ် ဟောဆင်မြေအောက်စက်ရုံရဲ့ ဥမင်လိုဏ်ခေါင်းတွေနဲ့ကပ်ပြီး ဒိုရာစခန်း လို့အမည်ပေးထားတဲ့ ဂျူးအလုပ်သမားစခန်းတစ်ခု ဖွင့်ခဲ့တယ်။ အဲဒီဥမင် လိုဏ်ခေါင်းတွေထဲမှာ ဂျူးအလုပ်သမားပေါင်း သုံးသောင်းငါးထောင် သေခဲ့ တယ်။ နော့ဒ်ဟောဆင်စက်ရုံမှာထားတဲ့ ဂျူးအလုပ်သမားတွေထဲက တစ်ယောက်မှ အသက်ရှင်ပြီး မကျန်ရစ်ခဲ့ဘူး”

“အဲဒီမြေအောက်လျှို့ဝှက်စက်ရုံရဲ့ တည်နေရာကို အတိအကျ ပြနိုင် ပြောနိုင်တဲ့ သက်သေဆိုလို့ တစ်ယောက်မှမရှိအောင် လုပ်ပစ်တာပဲ၊ ခင်ဗျား မြင်တယ် မဟုတ်လား၊ ကြိုးပေးပြီးသတ်ထားတဲ့ ဂျူးတွေကိုမြင်လား၊ အဲဒီ ကြိုးတန်းလန်းနဲ့ လူသေကောင်တွေ အားလုံးဟာ မူးလားရဲ့ရုံးခန်းရှေ့မှာ ကျွန်တော်က အဲဒီအချက်ကို ထောက်ပြတော့ မူးလားက သူလုပ်တာ မဟုတ် ဘူးတဲ့၊ ဟင်းမလားရဲ့ အက်စ်အက်စ်လူသတ်တပ်ဖွဲ့တွေက လုပ်တာတဲ့၊ အမှန်တော့ မူးလား၊ ဘရမ်းနားနဲ့ ဗွန်ဘရာအွန်တို့လူစုဟာ အက်စ်အက်စ်

အဖွဲ့ကြီးထဲမှာ အမြင့်ဆုံးရာထူးနဲ့ အရာရှိကြီးတွေပဲ၊ ဒါကို လုံးဝထုတ်ဖော် မပြောဘဲ ဖုံးထားကြတယ်။ ဗွန်ဘရာအွန်ကိုယ်တိုင် ဟင်းမလားဆီမှာ ဂျူး ကျွန်အလုပ်သမားတွေ တိုးတိုးတောင်းခဲ့တာပဲ”

“ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်တော့ ဗွန်ဘရာအွန်ကို အမေရိကန် သတင်းစာလောက က အတော်ချီးကျူးခဲ့ကြတာပဲ၊ သူကလည်း တော်တော် သာယာခဲ့ပုံရတယ်”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြောသည်။

“သူဟာ လူတွေအစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ခဲ့တဲ့ လူသတ်ကောင်ပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကိုဝိုင်းပြီး ချီးကျူးထောမနာပြုခဲ့ကြတယ်”

ဟု စတိန်းက ပြန်ပြောသည်။

“သူ အသက် ခုနစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ထဲဝင်တော့ မသေခင် ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာပြီး သူ့အပြစ်တွေကို ဝန်ခံသွားတယ်၊ ကျွန်တော့်ရုံးခန်းထဲမှာ ပေးတဲ့ဝန်ခံချက်မို့ ကျွန်တော်က တိတ်နဲ့အသံသွင်းထားလိုက်တယ်၊ နေ့ဒီ ဟောဆင်နဲ့ ဒိုရာအကျဉ်းစခန်းတွေမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အခြေအနေတွေဟာ ပြန်ပြီး ပြောမပြချင်လောက်အောင် ဆိုးရွားပါတယ်လို့ သူက ဝန်ခံသွားတယ်”

“ဒီလူတွေ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုထဲကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဝင်ခွင့်ရ လာကြတာလဲ”

“ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး မက်တာဆင်နဲ့ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး အေဂျီဆန် တို့ ပင်တဂွန်ဌာနချုပ်က အရေးပါ အရာရောက်တဲ့လူတွေနဲ့ ဆွေးနွေးညှိ နှိုင်းပြီး ‘ပေပါကလစ်အော်ပရေးရှင်း’ လို့ခေါ်တဲ့ စီမံကိန်းတစ်ရပ် ချမှတ်ခဲ့ တယ်၊ မှတ်တမ်းတွေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲပစ်တယ်။ တချို့အချက်တွေကို လုံးဝဖျောက်ဖျက်ပစ်ကြတယ်။ ပင်တဂွန်ဌာနချုပ်က ဗျူရိုကရက် အရာရှိ တွေကလည်း ဗွန်ဘရာအွန်တို့အုပ်စုဟာ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအတွက် သိပ်ပြီး လိုအပ်နေတယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ် မဟုတ်လား။ ရေကာတာတံခါးကို လေးဆယ့်ငါး၊ လေးဆယ့်ခြောက်နဲ့ လေးဆယ့်ခုနစ်-ခုနစ်တွေမှာ ဖွင့်ပေး ခဲ့တာ၊ ဒီသဘက်ကြီးတွေက ဒီနိုင်ငံထဲဝင်ခွင့်ရခဲ့ရုံသာမကဘူး၊ သူတို့ အတွက် အကျိုးအမြတ်ထွက်တဲ့ ကန်ထရိုက်စနစ်နဲ့ငှားတဲ့စာချုပ်တွေတောင် ချုပ်ထားလိုက်သေးတယ်။ အဲဒီတော့ လူသတ်မှုကို သိပ္ပံပညာရပ်ဆိုင်ရာ

ဂုဏ်တစ်ခုအဖြစ် လက်ခံရာရောက်မသွားဘူးလား၊ ၁၉၆၉ ခုနှစ်ရောက်လို့ ‘ဆေတန်ဖိုက်’ ဒုံးပျံကို ပစ်လွှတ်ပြီးတဲ့အခါကျမှ ကျွန်တော့် ဌာနစိပ်ကို သူတို့အကြောင်းစုံ စုံစမ်းဖို့ ခွင့်ပြုခဲ့တာ”

တယ်လီဖုန်းမြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ စတိန်းက တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး နားထောင်သည်။ ထို့နောက် တွမ်လော့ဖို့ဒ်အား လှမ်းပေးသည်။

“ခင်ဗျားဆီလာတာ”

“ဘယ်သူလဲ”

“မိန်းမတစ်ယောက်ပဲ၊ စကားပြောသံက တောင်ပိုင်းပြည်နယ်လေသံပဲ”

လော့ဖို့ဒ်က ဖုန်းခွက်ကို သူ့နားတစ်ဖက်တွင် ကပ်လိုက်သည်။

“ဟိုင်း . . . မစ္စတာလော့ဖို့ဒ်၊ အခုစကားပြောနေတာ မေရီဂျိုးဖလန်နီဂင်ပါ”

လေယူလေသိမ်းသည် လော့ဖို့ဒ်၏ နားထဲတွင် ထူးဆန်းနေသည်။

“ကျွန်မက ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူးပါ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်ရဲ့ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး မင်ဖရက်ဒ်တို့က ရှင့်ကို တွေ့ချင်နေပါတယ်”

[၇]

ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ်ကလပ်ဒွီးနဲလ်၏ ခုံညားထည်ဝါလှသော အိမ်ကြီးသည် ဝါရှင်တန်မြို့တော်၏ ဆင်ခြေဖုံးဖြစ်သော မေရီလင်းနယ် ကင်းဝုဒ်ရပ်ကွက်အတွင်းရှိ တောင်ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်၌ တည်ရှိသည်။

မြေဧက အကျယ်သည် ဆယ့်ငါးဧကခန့်ကျယ်၍ ဆီးနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် မြေပြင်ပေါ်တွင် အလွန်မြင့်မားသော ထင်းရှူးပင်ကြီးများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် သစ်တောကြီးတစ်ခု ရှိသည်။

အိမ်ကြီးတွင် ခေတ်မီ အချက်ပေးစနစ်ဖြင့် စက်ကိရိယာများ တပ်ဆင်ပေးထားခြင်း၊ နှစ်ဆယ့်လေးနာရီပတ်လုံး အလှည့်ကျစနစ်ဖြင့် တာဝန်ချထားသည့် လုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့ဝင်များရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် ပြင်ပမှ လူများ အလွယ်တကူဝင်ရောက်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

လော့ဖို့ဒ်နှင့် မင်ဖရက်ဒ်တို့သည် ဝက်သစ်ချသားများဖြင့် တခမ်းတနား တည်ဆောက်ထားသည့် စာကြည့်ခန်းထဲ၌ ထိုင်၍ ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ် တယ်လီဖုန်း စကားပြောအပြီးကို စောင့်နေကြသည်။

ဒွီးနဲလ်သည် အသက်ခြောက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီ။ သို့သော်လည်း သူ့

မျက်နှာတွင် အိုမင်းရင့်ရော်နေသည့် အရေးအကြောင်းများကို မမြင်ရ၊ သူ့ မျက်လုံးအစုံသည် ကြည်လင်တောက်ပကာ နိုးကြားဖျတ်လတ်ခြင်းကို ဖော်ပြ နေကြသည်။

ယခုအချိန်ထိ အကောင်းဆုံး တင်းနစ်ကစားသမား တစ်ယောက်ဘဝ မှ လျှော့ကျမသွားအောင် ထိန်းထားနေဆဲဖြစ်၏။

သူ၏ နုနယ်ပျော့ပျောင်းလွန်းလှသော ကြွန်အင်လက္ခဏာများသည် သူ၏ ထက်မြက်သော အသိဉာဏ်ကြီးမှုကို ဖုံးကွယ်ထားကြသည်။ ဒွီးနဲလ် သည် ဘော့စတွန်ဆိပ်ကမ်းကို ဗြိတိသျှကိုလိုနီသမားများလက် မရောက် အောင် တိုက်ခိုက်ကာကွယ်ခဲ့ကြသော ဘိုးဘွားမိဘများမှ ဆင်းသက်လာ သည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သူသည် အင်နာပိုးလစ္စတက္ကသိုလ်မှဘွဲ့ ရခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတွင်းက ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာ စစ်မြေပြင်၌ ဆင်နွဲ့ခဲ့ရသည့် စစ်ပွဲကြီး တစ်ပွဲကို ဦးဆောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူသည် အခြားသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ပူးတွဲတာဝန်ယူရသည့် ဒုတိယကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ရာထူးကိုလည်း လက်ခံထားသူဖြစ်၏။ သူ့ လက်အောက်တွင် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ စနစ်တကျ ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းရေးကိုလည်း တာဝန်ယူခဲ့ရသူဖြစ်သည်။ ဘယ်တော့မှ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲ လုပ်လေ့မရှိ။

ခေါင်းဆောင်ကောင်းဟူသည် ကိုယ့်အကြောင်းကို လူသိနည်းအောင် နေရမည်ဟူသော ယုံကြည်ချက်ကို လက်ကိုင်ပြုထားသူဖြစ်သည်။ သူ့ အကြောင်းကို အမေရိကန်ပြည်သူများက သိပ်ပြီးမသိကြ . . .။

အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာပင် သူ့အကြောင်းကို ကျကျနနသိသူ မရှိသလောက် ဖြစ်သည်။ သူ တာဝန်ယူထားရသည့် လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ပြီး အစီရင်ခံရသူမှာ တစ်ဦးတည်းသာရှိသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ တခြားမဟုတ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသမ္မတ ပြစ်သည်။

စီအိုင်အေ၏ လျှို့ဝှက်ဌာနစိတ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်သည် စိတ်ပါလက်ပါဖြင့် စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲခြင်း ပြုသည်။ ထောက်လှမ်းရေး သမားများနှင့် တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးသမားများ၊ လျှို့ဝှက်၍ ထုတ်ပေး

နေရသည့် ဘဏ်ငွေထုတ်လက်မှတ်များ၊ ဟန်ပြကုမ္ပဏီများ၊ လက်နက် အရောင်းအဝယ်သမားများ၊ လူသတ်သမားများ၊ စာရွက်စာတမ်းအတုလုပ် သူများ၊ လျှို့ဝှက်ဂေဟာများ၊ လျှို့ဝှက်ဖမ်းယူသည့်စက်ကိရိယာများ၊ လျှို့ဝှက် သင်္ကေတများ၊ လက်နက်မှောင်ခိုသမားများနှင့် မူးယစ်ဆေးဝါး မှောင်ခို ရောင်းဝယ်သူများကြီးစိုးရာ အမှောင်လောကအတွင်း၌သာ သူ့ကိုယ်သူ မြှုပ်နှံ ထားသည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ အနီးအနား၌ နေရသည့်အခါတိုင်း လောဖို့ဒ်၏ စိတ်သည် အမြဲတစေ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်တတ်သည်။

ဗိုလ်ချုပ်၏ ပြာလဲ့လဲ့ မျက်လုံးအစုံသည် ခင်မင်ရင်းနှီးဟန်ကို ဖော်ပြ နေသော်လည်း လိမ္မာပါးနပ်ခြင်းနှင့် ဉာဏ်များခြင်း စသည်များရှိနေသည် ဟု သူ ထင်မိသည်။

ဗိုလ်ချုပ်သည် လက်ထဲမှ တယ်လီဖုန်းခွက်ကို ပြန်ချလိုက်ပြီး သူ၏ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

“မောက်ဒါကိုတာပြည်နယ်က အထက်လွတ်တော်အမတ်လေ” ဟု ပြောသည်။

မင်ဖရက်ဒါက ခေါင်းညိတ်ပြသော်လည်း ဘာတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြော။ ဗိုလ်ချုပ်သည် ထိုင်ရာမှ ထကာ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး ဆီးနှင်းများဖုံးအုပ်နေသည့် တောင်တန်းများဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်။

“ငါ မင့်ကိုချက်ချင်း ခေါ်မတွေ့ခဲ့ဘူး။ မင်း စတိန်းနဲ့တွေ့ပြီး နောက်ခံ အချက်အလက်တွေကို လေ့လာပြီးချိန်အထိ ငါစောင့်နေခဲ့တယ်”

ဟု ပြောသည်။

ထို့နောက် နောက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး လောဖို့ဒ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် သည်။

“ငါတို့ အခုဒီမှာလာပြီး ဆုံကြတာဟာ တခြားကိစ္စမဟုတ်ဘူး။ ဟစ်ကီ ဘာကြောင့် အသတ်ခံရသလဲဆိုတာ စဉ်းစားဆွေးနွေးဖို့ပဲ။ ဒီကိစ္စ မှာ မင်းပါဝင်နိုင်မယ့် အဓိကအခန်းကဏ္ဍဟာ ဟစ်ကိုအတွက် လက်စား ချေဖို့တစ်ခုတည်း မဖြစ်သင့်ဘူး။ ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းလုံးကို နျူကလီးယားပုံးနဲ့ မီးလောင်တိုက်သွင်းပြီး အသက်ရှင်ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာလူဦးရေရဲ့ တစ်ဝက်

ကို နေစရာ ထိုင်စရာမရှိတဲ့အဖြစ် ရောက်သွားအောင် လုပ်မယ့် အားထုတ်မှု တစ်ရပ်ကို တားဆီးပိတ်ပင်ရာမှာ ပါဝင်ကူညီဖို့ပဲ။ မင်း ဟိုတုန်းက ယူခဲ့တဲ့ တာဝန်တွေဟာ အခု ပေးမယ့်တာဝန်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်လို့ မရနိုင်လောက်အောင် ကြီးမားတယ်ဆိုတာ မင်း နားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်”

ဗိုလ်ချုပ်၏ စကားများကို ကြားသည့်အခါ လောဖို့ဒ်၏ ရင်ထဲတွင် မခံချင်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဒေါသဝင်လာသည်။ “တိုင်းချစ်ပြည်ချစ်စိတ်တွေ ကျွန်တော့်ကိုလာပြီး ဟောမနေနဲ့” ဟု ပြန်ပြောသည်။ သူ့လေသံသည် တင်းမာနေရုံမျှမက တိုတောင်းလွန်းသည်။ “ကျွန်တော် ဒီကိုလာတာဟာ ခင်ဗျားခိုင်းတာလုပ်ဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးနဲ့လွတ်လပ် သောကမ္ဘာကြီးရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခု လုံး မှောင်ကြီးကျနေတဲ့ ငရဲတွင်းကြီးထဲ ကျသွားမယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် ကတော့ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ကျွန်တော် အခု ဒီကိုရောက်လာတာဟာ ကျွန်တော့် အသက်ကို ကယ်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူတစ်ယောက်အတွက်လာတာ။ ကျွန်တော့် အတွက် အသက်စွန့်ပြီး ကယ်ခဲ့ရတဲ့လူဟာ ကျွန်တော့် မျက်စိရှေ့မှာတင် ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။ ဒီအတွက် ကျွန်တော့်မှာ အကြွေး တင်နေတယ်။ အဲဒီအကြွေးကို ကျွန်တော် ပြန်ဆပ်ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်မို့ မဆိုင်တဲ့အချက်တွေလာပြောမနေနဲ့၊ အပိုပဲ။ အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ်တွေ လည်း ဟောမနေနဲ့၊ အလကားပဲ”

ဗိုလ်ချုပ်က လောဖို့ဒ်အား အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေ၏။ ထို့နောက် ခေါင်းညိတ်သည်။ “မင်းဘယ်လောက်စိတ်ထိခိုက်နေတယ်ဆိုတာ ငါ နားလည်ပါတယ်။ မင်းရဲ့ဒေါသ နဲ့မင်းရဲ့စိတ်စေတနာကို ငါခန့်မှန်းလို့ ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့ဘက်ကလည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာပါ”

သူသည် ဆေးတံကို မီးပြန်ညှိကာ တစ်ချက်နှစ်ချက် ဖွာသည်။ ပြာလဲ့လဲ့မီးခိုးငွေ့များကို မျက်နှာကြက်ဆီသို့ မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူ့စားပွဲတွင် တင်ပါးလွှဲ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“တို့အနေနဲ့ ဟစ်ကီကို သတ်သွားတဲ့လူသတ်သမားကို ထိန်းချုပ် ကွပ်ကဲနေတဲ့ လူ ဘယ်သူဆိုတာ သိထားကြတယ်၊ သူဟာ တံခါးဝကနေပြီး

မူးလားကို ဆီးကြိုခဲ့တဲ့လူပဲ။ မော့ဆက်အဖွဲ့မှာ သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အချက် အလက်တွေ အစုံရှိတယ်။ သူ့နာမည်က အဘူဟာဆီလို့ ခေါ်တယ်။ သူဟာ လစ်ဗျား တန်ပြန်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှာ ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ယောက်ပဲ။ ဟစ်ကီကို ရှင်းပစ်တာဟာ ဟိန်းနရစ်ချ်မူးလားနဲ့ အက်စ်တီအက်စ်အဖွဲ့ ထဲက မူးလားရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေကိုဆက်ပြီး မထောက်လှမ်းနိုင်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်လိုက်တဲ့သဘောပဲလို့ တို့ကတော့ ယုံကြည်ထားတယ်”

“အက်စ်တီအက်စ်ဆိုတာက ဘာလဲ”

“အက်စ်တီအက်စ်ဆိုတာက စပေ့စ်ထရန်စပိုစစ္စတင်ပဲ။ အာကာသ သယ်ယူပို့ဆောင် နည်းပညာများ ရှာဖွေရေးကုမ္ပဏီတစ်ခုပဲ။ ၁၉၇၉ ခုနှစ် တုန်းက ဒေါက်တာ ဖရစ်ဇ်ကလိုင်ဇာဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက အနောက် ဂျာမနီနိုင်ငံမှာ စတင်တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ကုမ္ပဏီပေါ့။ ဒီကုမ္ပဏီက ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက နာဇီတွေ တီထွင်လုပ်ခဲ့တဲ့ ဗွီ-တူး ဒုံးကျည်ကို ခေတ်မီအောင်ပြန်ပြီး ဆန်းသစ်တီထွင်ခဲ့ကြတယ်။ အထူးသဖြင့်တော့ ရာသီ ဥတု တိုင်းထွားရေးနဲ့ ဆက်သွယ်ရေး ဂြိုဟ်တုတွေ လွှတ်တင်ဖို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ် ချက်နဲ့လုပ်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်”

“ဒေါက်တာ ကလိုင်ဇာဟာ သူ့ကုမ္ပဏီအတွက် အသက်ရှင်ကျန်ရစ် ခဲ့တဲ့ နာဇီသိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ ထူးချွန်လိမ္မာတဲ့ လူငယ် ရူပဗေဒပညာရှင်တွေ၊ အင်ဂျင်နီယာတွေကိုမွေးခဲ့တယ်။ ကလိုင်ဇာက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်းဝန်ခံ ထားတာရှိတယ်။ သူ့ရဲ့ အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီကို ကဒါဖီက ငွေကြေးအကူ အညီ ပေးထားပါတယ်တဲ့။ ပြီးတော့ သူတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေကို စမ်းသပ်ဖို့အတွက် လစ်ဗျား၊ ဆဟားရား သဲကန္တာရကို သုံးခွင့်ပြုထားပါတယ် တဲ့။ ဒါပေမဲ့ မကြာသေးခင်က ထောက်လှမ်းရရှိထားတဲ့ အချက်အလက်တွေ အရအက်စ်တီအက်စ်ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဟာ ဂြိုဟ်တု ထုတ်လုပ်ရေးမဟုတ်ဘူး။ ဗွီ-ဖိုက် နျူကလီးယား ဒုံးကျည်လက်နက်တွေ ထုတ်လုပ်ဖို့ပဲ”

“အနောက်ဂျာမနီ အာဏာပိုင်တွေက ဘယ်လိုသဘောထားလဲ”

“ကံကောင်းချင်တော့ အနောက်ဂျာမနီ ထွက်ကုန်ပစ္စည်းတင်ပို့ရေး ဥပဒေမှာ ဒုံးကျည်တွေ တင်ပို့မှုကို တားမြစ်ပိတ်ပင်နိုင်တဲ့ ပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ချက်မှ မပါတဲ့အတွက် သူတို့အနေနဲ့ ဘာမှလုပ်မပေးနိုင်ဘူး”

“ကောင်းတာပေါ့”

ဟု လောဖိုဒ်က သရော်သံဖြင့် ပြောသည်။

“ရှစ်ဆယ့်ကိုးခုနှစ်အတွင်းက အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့တွေ သင်္ဘောနဲ့ ပို့ခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့က အခွင့်အရေးပြန်ယူတဲ့သဘောပေါ့”

“ဘာမှမလုပ်ပေးနိုင်ဘူးဆိုတာက အစပိုင်းကပါ”

ဟု မင်ဖရက်ဒ်က ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ဘက်က သက်သေအထောက်အထား အခိုင်အမာ ပြနိုင်ရင် သူတို့က အရေးယူပေးမှာပါ”

“ဇာတ်လမ်းကို အားလုံးက သိပြီးဆိုတော့မှ အရေးယူပေးမယ့် သဘောပါ”

ဟု လောဖိုဒ်က ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခု လူသိရှင်ကြား မဖြစ်ခင်မှာ ကျွန်တော်တို့ ဘက်က သက်သေအခိုင်အမာ ရထားပြီ”

ဟု မင်ဖရက်ဒ်က ပြန်ပြောသည်။

“စက်ရုံရဲ့ အနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ ခွေးသေတွေ အများကြီး တွေ့ရ တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကေအိတ်ချ် ၁၁ ဂြိုဟ်တုက ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး စက်ရုံတစ်ရုံပါလို့ ကဒါဖီ ပြောပြောနေတဲ့ စက်ရုံနဲ့ မနီးမဝေးမှာ သေနေကြ တဲ့ သဲကန္တာရ တောခွေးတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလာခဲ့ကြတယ်”

“အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီနဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ တို့ရထားတဲ့ သက်သေခံ အထောက်အထားတွေက သိပ်ပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် မရှိသေးဘူး”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်က ရှင်းပြသည်။

“ဂျာမန်သတင်းစာတွေက သတင်းတစ်ခု ရသွားတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီသတင်းက အခုထက်ထိတော့ အတည်ပြုလို့ မရသေးဘူး။ မကြာသေး ခင်က ဆာဟာရသဲကန္တာရထဲမှာ ဒုံးကျည်တစ်ခုစမ်းပြီး လွှတ်ခဲ့တာ အောင်မြင်တယ်တဲ့။ ဗီလာဂြိုဟ်တုက ဓာတ်ပုံတစ်ပုံရခဲ့ပေမယ့်နေရာကို အတိ အကျ မသိခဲ့ဘူး။ အားလုံးခြုံကြည့်လိုက်ရင်တော့ မြေအောက်ပစ်စင်တစ်ခု ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယူဆရတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်သည် စားပွဲစွန်းမှ ဆင်းကာ စားပွဲကို ပတ်၍ လျှောက်သွား

ပြီး နောက်ဘက်တွင် ဝင်ရပ်သည်။

“ငါ့အမြင်ကတော့ အခု ဟစ်ကီ အသတ်ခံရတဲ့ ကိစ္စဟာ အချက် နှစ်ချက်ကို မှန်ကန်ကြောင်း ညွှန်ပြနေတယ်လို့ထင်တယ်။ တစ်ချက်က အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီရဲ့လုပ်ငန်းဟာ စစ်ရေးစစ်ရာနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ် ဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ ဒုတိယတစ်ချက်က မော့ဆက်အဖွဲ့အနေနဲ့ နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံ တိတ်တဆိတ်ကျိတ်ပြီး နျူးကလီးယားလက်နက် ထုတ်လုပ်ရေးကိစ္စတွေမှာ မဟာမိတ်အဖြစ် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေတယ်လို့ စွပ်စွဲနေတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီစွပ်စွဲချက်ဟာ မှန်ကန်စရာရှိကြောင်း လူသတ်မှုက ညွှန်ပြနေတယ်လို့ ယူဆစရာရှိတယ်”

ဗိုလ်ချုပ်ဒီးနဲလ်သည် သူ့ကုလားထိုင်တွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချ လိုက်သည်။

“တကယ်လို့ ဒီသတင်းတွေဟာ မှန်နေတယ် ဆိုရင်တော့ ငါတို့အား လုံးဟာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်တစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပြီလို့ ဆိုရလိမ့်မယ်”

မယုံကြည်နိုင်သော မျက်နှာထားဖြင့် ခေါင်းတယမ်းယမ်း လုပ်နေ သော လောဖို့ဒီက . . .

“တကယ်လို့ဆိုတဲ့စကားကို သုံးနေတာ ထောက်ရင် ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်ချုပ်တို့ သံသယရှိနေတုန်းပဲလို့ ယူဆရတာပဲ။ ဘာကြောင့် အခုအချိန်အထိ သံသယဝင်ပြီးအချိန်ဆွဲနေတာလဲ။ ကျွန်တော်တော့ လုံးဝကို နားမလည်ဘူး”

ဟု ပြောသည်။

“ပြီးတော့ မူးလားဟာ လစ်ဗျားထောက်လှမ်းရေး အရာရှိတစ်ယောက် ရဲ့ အကာအကွယ်ကို ရနေတဲ့လူ၊ ဟစ်ကီရဲ့တိပ်ခွေထဲက ဆင်ထရီဖျူနဲ့ မဲရစ်ဂျင်းဆိုတဲ့စကားလုံးတွေကို စဉ်းစားကြည့်ပြန်တော့ နျူးကလီးယား လက်နက်ထုတ်လုပ်ရေးမှာ အရေးကြီးတဲ့စကားတွေပဲ။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ အနေနဲ့ သူ့နိုင်ငံရဲ့ အရှေ့မြောက်ထောင့်က ခါဟူတာဒေသမှာ အဏုမြူ လက်နက်ထုတ်လုပ်ရေးစက်ရုံကြီး ရှိနေတာပဲ။ ဒီအချက်က လျှို့ဝှက်ထား တဲ့ အချက်တစ်ချက် မဟုတ်ဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်တုန်းက

တိုင်းမိမဂ္ဂဇင်းအတွက် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အဲဒီစက်ရုံအကြောင်း ကျကျနန လေ့လာခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီတော့ မော့ဆက်အဖွဲ့က ရထားတဲ့ အချက်အလက် တွေဟာ မှန်မှာပဲ။ သံသယဖြစ်စရာ လုံးဝမရှိဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မူဆလင်နိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံကြားမှာ နျူကလီးယားလက်နက်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုနဲ့ပတ်သက် လို့ ပူးတွဲဆောင်ရွက်မှုရှိနေတာအမှန်ပဲ။ ဒီကိစ္စမှာ ဗိုလ်ချုပ်တို့ဘက်က မပြတ် မသားဖြစ်နေတာ၊ ကျွန်တော် နားမလည်တော့ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်တို့ ဘယ်သူ့ကို အကာအကွယ်ပေးဖို့ ကြိုးစားနေကြတာလဲ”

“မင်းက ပြောတယ်။ နိုင်ငံချစ်တွေဘာတွေ လာပြောမနေနဲ့တဲ့။ ငါက လည်း မင်းကို သတင်းစာဆရာ ဉာဉ်ဖျောက်ဖို့ ပြောရမှာပဲ။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ဟာ ငါတို့ရဲ့ မဟာမိတ်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မင်းသတိထားမိရဲ့ လား။ တို့က ပါကစ္စတန်နိုင်ငံကို ဒေါ်လာ ဘီလီယံပေါင်းများစွာ အထောက် အပံ့ပေးနေခဲ့တာ မင်းလည်းအသိပဲ။ ငါ့အနေနဲ့ တို့ကွန်ဂရက်က ထောက်ပံ့ ငွေဖြတ်တာ မလိုလားဘူး။ ငါတို့ သိထားတာတစ်ခုက အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီဟာ ဆာဟာရသဲကန္တာရထဲမှာ ဒုံးကျည်တစ်ခု စမ်းသပ်ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့ မော့ဆက်အဖွဲ့က စွပ်စွဲထားတဲ့အချက်၊ ဒီနှစ်ချက်ပဲ ရှိသေးတယ်”

ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်သည် အနီရောင်ဖိုင်ထူထူကြီးတစ်ခု ကိုယူ၍ လောဖို့ဒ်အား လှမ်းပေးသည်။

“ဒီအချက်အလက်တွေအားလုံး ဒီဖိုင်ထဲမှာရှိတယ်။ မင်းအားတဲ့ အချိန်မှာ လေ့လာနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေခံအားဖြင့် ၁၉၇၉ ခုနှစ်အစပိုင်း ကတည်းက လစ်ဗျားနိုင်ငံက ခါဟူတာဒေသ နျူကလီးယားသုတေသန စခန်းကို ငွေကြေးထောက်ပံ့ဖို့ သဘောတူညီခဲ့တယ်ဆိုတာ အစွဲရေးက သိထားခဲ့တယ်။ မော့ဆက်ဘက်က ရထားတဲ့သတင်းတွေအရဆိုရင် နှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်ကြောင့် လစ်ဗျားက ပေးခဲ့ရတဲ့ငွေဟာ ဒေါ်လာ ငါးဘီလီ ယံတောင် ကျော်သွားပြီ။ နျူကလီးယား စစ်လက်နက်ပစ္စည်း နည်းနည်း ပါးပါးရဖို့အတွက် ရင်းထားတဲ့ငွေဟာ မနည်းတော့ဘူး။”

“နျူကလီးယား ဗုံးစမ်းသပ်မယ့်ကိစ္စကကော ဘယ်လောက်အထိ နီးစပ်နေပြီလဲ”

“ထောက်လှမ်းလို့ မရနိုင်တဲ့ ဓာတ်ခွဲခန်း စမ်းသပ်မှုမျိုးတစ်ခုကတော့

မကြာခင် လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ရတာပဲ”

“ဒါဆိုရင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟု လော့ဖို့ဒ်က တအံ့တဩ မေးသည်။

“ဟုတ်တယ် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ။ သူတို့စမ်းသပ်တဲ့အခါမှာ ဆွီဒင်လုပ် ဖလက်ရှ်အိပ်စ်ရေးစက်တွေကို သုံးကြလိမ့်မယ်။ တို့ သိထားရသလောက် ဆိုရင် ပါကစ္စတန်က အဲဒီစက်တွေကိုသုံးပြီး ဖောက်ခွဲဖို့ ဝယ်ထားပြီးပြီ”

“ဒီလိုဆိုရင် သူတို့ရဲ့စမ်းသပ်မှုကို ဂြိုဟ်တုက ထောက်လှမ်းလို့မရ နိုင်ဘူးပေါ့”

“မှန်တယ်၊ အလင်းရောင်တန်းနဲ့ အပူငွေ့တန်းတွေကို တွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်ဒွီးနဲလ်က တွမ်၏အမေးကို ဖြေသည်။

“အခု ငါတို့ အဓိကထားပြီး ပြောနေတာက တခြားမဟုတ်ဘူး”

ဟု ဒွီးနဲလ်က ဆက်ပြောသည်။

“လစ်ဗျားမှာ နျူကလီးယား စစ်လက်နက်ပစ္စည်းတွေနဲ့ လုပ်ပုံလုပ် နည်း သုံးပုံသုံးနည်းတွေပါ ရောက်နေပြီဆိုတဲ့အချက်ပဲ။ ဒီအချက်ကြောင့် အမှတ် ခြောက်ရေတပ်မတော်ဟာ ဘေးမကင်းတဲ့အခြေအနေကို ရောက်လာ တယ်။ စူးအက်တူးမြောင်းနဲ့ အနောက်ဥရောပအတွင်းက အချက်အချာ ကျတဲ့ မြို့ကြီးတိုင်းလိုလို လုံခြုံမှုမရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ပထမဆုံး ပစ်မှတ်ဟာ အစွရေးဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာကတော့ သိပ်ထင်ရှားတယ်”

“လစ်ဗျားအနေနဲ့ ဒီပုံးကို တကယ်သုံးလိမ့်မယ် ဗိုလ်ချုပ်ထင်သလား”

“ငါကတော့ ထင်တယ်”

“ဟိုအရင်ကိစ္စတွေတုန်းကတော့ အစွရေးတွေဟာ ဘာပဲလုပ်လုပ် လက်မနှေးတတ်ဘူး။ သူတို့ကတော့ လစ်ဗျားဒုံးကျည်စခန်းကို မဆော်ဘဲ မနေဘူး။ သေချာပေါက် ဆော်မှာပဲ”

“တကယ်လို့ သူတို့ကနေရာကို အချိန်မီ အတိအကျသိရရင်တော့ ဟုတ်တာပေါ့”

ဟု မင်ဖရက်ဒီက ကြားမှ ဝင်ပြောသည်။

“တို့ကိုတော့ မင့်ဆီက အကူအညီလိုတယ် လော့ဖို့ဒ်”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ပြောသည်။

“ဘာလုပ်ပေးဖို့လဲ”

“ဒုံးကျည်ထားတဲ့နေရာကို တိတိကျကျသိအောင် စုံစမ်းပေးဖို့ပဲ။ မင်းသိထားဖို့က ဟစ်ကီကိုသတ်ဖို့ အမိန့်ပေးတာ သူတို့ပဲ”

“ကျွန်တော်က စုံစမ်းပေးရမယ်”

လောဖို့ဒ်က သံသယမကင်းသော လေသံဖြင့် ရေရွတ်သည်။

“ပြိုဟ်တုတွေကလည်း ဒီနေရာကို မရှာနိုင်ဘူး။ အစွရေး ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ မော့ဆက်ကလည်း ရှာလို့မရဘူး။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်လို ကောင်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တွေ့အောင်ရှာနိုင်မှာလဲ”

“ဒီတာဝန်နဲ့ ပတ်သက်လို့ကတော့ မင်းဟာ အသင့်တော်ဆုံး လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ် လောဖို့ဒ်”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ပြောသည်။

“အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီရဲ့ဒါရိုက်တာ ဖရစ်ဇ်ကလိုင်ဇာဟာ ဥရောပ သတင်းစာတွေရဲ့ ဝေဖန်တိုက်ခိုက်မှုကို အပြင်းအထန် ခံနေရတယ်။ သူ့ဘက်က ဘယ်လိုပဲငြင်းငြင်း သူ့ကုမ္ပဏီက လစ်ဗျားသဲကန္တာရထဲက နေရာတစ်နေရာမှာ ဒုံးကျည်စင်တွေ ဆောက်ပေးထားတယ်လို့ အဆက်မပြတ် စွပ်စွဲနေတာပဲ။ အဆိပ်ငွေ့အရေးအခင်းဆိုတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကင်းမဲ့စရာ ဖြစ်ရပ်ပေါ်ပြီးကံတည်းက ဂျာမန်အစိုးရကလည်း အက်စ်တီအက်စ် ကုမ္ပဏီရဲ့ လစ်ဗျားနဲ့ဆက်ဆံရေးအပေါ်မှာ အတော်ကြီး သံသယမကင်း ဖြစ်နေတယ်။ ဂျာမန်သတင်းစာတွေကလည်း အက်စ်တီအက်စ်ရဲ့ စစ်စခန်းကိစ္စကို တဖြည်းဖြည်းချင်းသိလာအောင် အားထုတ်နေကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကလိုင်ဇာကလည်း လူပါးပဲ။ လူအများသိသွားရင် သူ့အတွက် မချောင်ဘူးဆိုတာ သိနေတယ်။ အစီရင်ခံစာတွေအရဆိုရင်တော့ မကြာသေးခင်က ကလိုင်ဇာရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးမိတ်ဆွေ ဒေါက်တာ အလွိုက်စ်ဘရမ်းနား ကြီးကြပ်ပြီး စမ်းသပ်ခဲ့တဲ့ ဗွီ-ဖိုက် ဒုံးကျည်လွှတ်တင်မှုကိစ္စဟာ အက်စ်တီအက်စ်အတွက် မချောင်ဆုံးကိစ္စတစ်ခုပဲ။ အခုလိုအခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ နာမည်ကျော်ကြားထင်ရှားနေတဲ့ ပူလစ်ဇာဆုရ သတင်းစာဆရာ တစ်ယောက်ကသာ အက်စ်တီအက်စ်ကုမ္ပဏီကို အလေးထားတဲ့ ဆောင်းပါး

တစ်ပုဒ်ရေးခဲ့ရင် ကလိုင်ဇာက ဝမ်းသာအားရ ကြိုဆိုလိမ့်မယ်လို့ ငါတို့ဘက်က ယုံကြည်စရာအကြောင်း ကောင်းကောင်းရှိနေတယ်”

“အကြောင်းက ဘယ်လိုကောင်းတာလဲ”

“မော့ဆက်အနေနဲ့ အက်စ်တီအက်စ်ကုမ္ပဏီထဲမှာ အတွင်းသူလျှို တစ်ယောက်ရှိထားပြီ၊ မင်းရဲ့ကလောင်နာမည်နဲ့ ရေးထားတဲ့ အတွင်းကျကျ ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်သာရရင် ကလိုင်ဇာ မင်းနောက်ကို လိုက်လာမှာ သေချာတယ်လို့ မော့ဆက်အဖွဲ့ကတော့ ယုံကြည်နေတယ်”

“တကယ်လို့ သူ့ဘက်က အဲသလိုဖြစ်မလာဘူးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်တို့ဘက်က လုပ်နိုင်တဲ့နည်းတစ်နည်းတော့ ရှိနေသေးတာပဲ”

ဟု မင်ဖရက်ဒီက ဝင်ပြောသည်။

“တခြားနည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ သူ့အလုပ်သမားတွေ၊ သူ့ဆက်သွယ်နေတဲ့ဘဏ်တွေ၊ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံထဲက သိပ္ပံပညာရှင်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခန်းတစ်ခုဖွင့်ပြီး ရုပ်မြင်သံကြားက လွှင့်မယ်လို့ သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်လိုက်ပေါ့။ အရင်နာဇီခေတ်က သူနဲ့အတူတူ တွဲလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ဘရမ်းနား၊ မူးလားနဲ့ ဒိုင်လီတို့နဲ့ပါတွေ့ပြီး မေးမယ်လို့ ပြောပေါ့။ တကယ်လို့ ကလိုင်ဇာက တွေ့ဆုံမေးမြန်းတာကို လက်မခံနိုင်ဘူးလို့ ငြင်းခဲ့ရင် ဒီဖုံးကွယ်မှုအတွက် သူခံရမှာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ သတင်းစာဆရာတွေ ခေါ်တဲ့ချူခိုတိုက်ပွဲ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းမျိုးသာ လုပ်လိုက်ရင် ဒီငနဲဘာခံနိုင်မလဲ”

“အဲသလောက်ထိ လုပ်ဖို့မလိုပါဘူး”

ဟု မိုလ်ချုပ်က ဝင်ပြောသည်။

“တို့အနေနဲ့ ကလိုင်ဇာကို ခြိမ်းခြောက်ဖို့ မလိုပါဘူး။ လူထုဆက်သွယ်ရေးနည်းကိုပဲ သုံးဖို့လိုတယ်။ တွမ်လော့ဖို့ဒ်ရေးသည်ဆိုတဲ့ ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရှိရင် လုံလောက်တယ်။ အဲဒီဆောင်းပါးကို ကမ္ဘာ့ရဲ့ လူဦးရေ တစ်ဘီလီယံလောက်က ဖတ်မှာဆိုတော့ ကလိုင်ဇာဟာ အဲဒီအခွင့်အရေးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ လက်လွတ်မခံပါဘူး”

“ဒီအစီအစဉ်ကို လုပ်ခဲ့ကြပြီးပြီ မဟုတ်လား”

“ငါပြောတာကို သေသေချာချာ နားထောင်စေချင်တယ် လော့ဖို့ဒ်”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ချော့မော့သည့်လေသံဖြင့် ပြောသည်။

“မင့်အပေါ် ကလိုင်ဇာနဲ့ ရင်းနှီးအောင်လုပ်လိုက်လို့ သူက မင့်အပေါ် ယုံကြည်မှုရှိလာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် လစ်ဖျားခုံးကျည်အခြေစိုက်စခန်းကို အလည်လိုက်ခွင့်ပြုဖို့ ပြောပေါ့။ အဲဒါကိုမမြင်ရင် မင့်ဆောင်းပါး ပြည့်စုံ မှာမဟုတ်ဘူးလို့ပြောရင် သူမစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး။ သူက လစ်ဖျားမှာ သူလုပ်ကိုင်ပေးနေတာတွေဟာ အာကာသစူးစမ်းရေးအတွက် သက်သက် ပါလို့ အခိုင်အမာပြောနေတာ။ တကယ်လို့ မင့်က လိုက်ကြည့်ချင်တယ်လို့ ပြောတဲ့စကားကို သူ့ဘက်ကငြင်းခုံရင် မင့်မှာ သံသယတွေ ဝင်သွားမယ် ဆိုတာ သူသိတယ်။ မင့်ရင်ထဲမှာ သံသယဝင်သွားတာမျိုးတော့ သူ အဖြစ် ခံမယ် မထင်ဘူး။”

ဗိုလ်ချုပ်က သူ့စကားကိုဖြတ်ကာ သူ့ကုလားထိုင်ကို ကျောနှင့် မှီထိုင်လိုက်ပြီး ပခုံးများကို တွန့်သည်။

“ပြီးတော့လည်း လုပ်နိုင်တာ တစ်ချက်ရှိတယ်။ သူက အကြောင်း တစ်ခုခုပြပြီး ငြင်းနေရင် မင်းက သူတို့စခန်းကို ကြည့်ရုံပဲ ကြည့်မယ်။ ဆောင်းပါးထဲ ထည့်မရေးပါဘူးလို့ အာမခံချက်ပေးလိုက်ပေါ့။ အဲဒီတော့ သွားကြည့်တဲ့အခါမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်းအတွက်ပဲ ကြည့်၊ ဂုဏ် သိက္ခာကြီးမားတဲ့ သတင်းစာဆရာတိုင်းဟာ ယုံကြည်မှုကို အလွဲသုံးစား မလုပ်ကြဘူးဆိုတာ ကလိုင်ဇာ သိတယ်။ ဒီအတိုင်းသာလုပ်လို့ကတော့ အစီအစဉ်ဟာ အောင်မြင်မှာပဲ လောဖို့ဒ်၊ ငါ့ကိုယုံပါ။”

“ဟစ်ကီက ခင်ဗျားအပေါ် ယုံခဲ့သလို ယုံရမယ်ဆိုပါတော့ ဟုတ်လား။”

“ငါ့အနေနဲ့ အဲဒီစကားကိုတော့ ငြင်းရလိမ့်မယ်။”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ပြောသည်။

“ငါ ဟစ်ကီဆိုတဲ့ကောင်ကို အလွန်ခင်ခဲပါတယ်။ ပြီးတော့ ငါ့လူ တွေကို ဝံ့ပုလွေစာကျွေးတတ်တဲ့ လူစားမဟုတ်ပါဘူး။”

လောဖို့ဒ်က ငြိမ်နေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်၏ပြောပုံဆိုပုံကို သိပ်ပြီး မကျေနပ်။ ရင်ထဲတွင် ကျိတ်၍ ဒေါသဖြစ်လျက် ရှိသည်။ အတန်ကြာ ငြိမ်ဆိတ်နေပြီးနောက် ဗိုလ်ချုပ်၏နှုတ်မှ မေးခွန်းတစ်ခု ထွက်လာသည်။

“ကိုပြောတာ လက်ခံမှာလား၊ လက်မခံဘူးလား။”

“ကျွန်တော် လက်ခံတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အကြောင်းနဲ့ ကျွန်တော် လက်ခံတာပဲ”

ဗိုလ်ချုပ်က မင်ဖရက်ဒီအား ဖျတ်ခနဲလှမ်းကြည့်သည်။ မင်ဖရက်ဒီ လောဖို့ဒ်အား စကားတစ်ခွန်းလှမ်းပြောသည်။

“အခုပွဲဟာ ကောင်းဘို့ပွဲတစ်ပွဲ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ စကတည်းက ပွဲပြီးသည်အထိ အေးအေးဆေးဆေးလုပ်ရမယ့်ပွဲနော်”

“ကျွန်တော် သိတယ်၊ ကျွန်တော်ကတော့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်သွားမှာပဲ”

“မင့်ဆီက ဒီလောက်သိရရင် ငါ့အတွက် လုံလောက်ပြီ”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က ပြောသည်။

“ဆောင်းပါးရေးဖို့တာဝန်ကို ရောမက မာကိုဘွန်နီနီက မင့်ကို ပေးလိမ့်မယ်”

လောဖို့ဒ်က ခေါင်းခါယမ်းသည်။ မျက်နှာကလည်း ပြုံးနေသည်။

“အင်း... ထင်ယောင်ဝိုးတဝါးဖြစ်နေတဲ့ဟာ တစ်ခုတော့ ပျက်ပြုန်း သွားပြန်ပြီ”

ဟု ရေရွတ်သည်။

“အေပီသတင်းဌာန ဗျူရီရဲ့ အကြီးအကဲတစ်ယောက်ဗိုလ်ချုပ်ရဲ့ အိတ်ကပ်ထဲရောက်နေပြီဆိုတာ ကျွန်တော် လုံးဝမတွေးခဲ့မိဘူး။ သူကကော ဘယ်လောက်အထိ သိနေပြီလဲ”

“ကလိုင်ဇာကို ကစားရုံလောက်ပဲသိတာပါ။ မင်းက သူတာဝန်ပေးတဲ့ အတိုင်း ဆောင်းပါးရေး၊ ဘွန်နီနီက ဝိုင်ယာနဲ့ သတင်းပို့ပေးမယ်၊ သူနဲ့ ကလိုင်ဇာနဲ့က အဆက်အသွယ်ရှိနေအောင် လုပ်ထားပြီးပြီ၊ မင်းတို့နဲ့ လက်တွဲတဲ့အတွက် ငါဝမ်းသာတယ်။ ဒါပေမဲ့ အထင်မှားတာတွေ နားလည် မှုလွဲတာတွေ ငါ မလိုချင်ဘူး။ အခုလုပ်ရမယ့်တာဝန်ဟာ အသက်စွန့်ပြီး လုပ်ရမယ့်တာဝန်တစ်ခုပဲ၊ မင်းအနေနဲ့ အမှားလုပ်မိတာမျိုးတွေ လုံးဝမဖြစ် အောင် သတိထားပါ။ တကယ်လို့ မင့်အကြောင်းကို ကလိုင်ဇာကဖြစ်ဖြစ်၊ လစ်ဗျား လုံခြုံရေးဆိုင်ရာဝန်ထမ်းတွေကဖြစ်ဖြစ် သိသွားရင်...”

ဗိုလ်ချုပ်က စကားကိုအဆုံးမသတ်ဘဲ ပခုံးများကို တွန့်ပြသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ခိုလှုံရာက မော့ဆက်ပဲ”

ဟု မင်ဖရက်ဒီက ပြောသည်။

“ဒါပေမဲ့ သူတို့ကလည်း သူတို့ရဲ့စိတ်ဝင်စားမှုတွေအပေါ်မှာ တည်မှီ ပြီး လှုပ်ရှားကြမှာ”

“ကျွန်တော့်အတွက် မော့ဆက် အဆက်အသွယ်က ဘယ်သူလဲ”

ဗိုလ်ချုပ်သည် မင်ဖရက်ဒီဘက် လှည့်ပြီး ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြု သည်။ မင်ဖရက်ဒီသည် ထိုင်ရာမှ ထ၊ သွားကာ ခန်းမတံခါးကြီးကို လိုက်ပြီး အခန်းငယ်ကလေး တစ်ခန်းထဲမှ စောင့်နေသူတစ်ဦးအား လက်ပြု၍ ခေါ်သည်။

အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် လှလှတောင့်တောင့်ဆံပင် နက်နက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်လာသည်။ လောဖို့ဒ်သည် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်ကာ အမျိုးသမီးအား ငေးကြည့် နေသည်။ ဟစ်ကီ အသတ်ခံရသည့်ညက စတင်ခံစားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ သူတွေ့မြင်ခဲ့ရဖူးသည့် စံပြမယ် အလှမျိုးပိုင်ရှင် အမျိုးသမီးဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

[၈]

သူတို့သည် ချက်ဝစ်စားသောက်ဆိုင် အပေါ်ထပ် ပြတင်းပေါက် တစ်ပေါက်အနီးရှိ စားပွဲတစ်လုံး၌ မော့ဆက်အဖွဲ့မှ တိတ်တဆိတ် တာဝန် ချပေးထားသော လျှို့ဝှက်မျက်လုံးများ၏ အကာအကွယ်အောက်တွင် ထိုင်နေကြသည်။ အပြင်ဘက်တွင် လရောင်မဲ့ညနှင့် ပိုတိုမက်မြစ်ပြင်ထက်ရှိ မော်တော်ဘုတ်များဆီမှ မီးရောင်များသည် တလက်လက် တောက်ပနေ ကြသည်။

နာဒါဆီမွန်သည် အင်္ဂလိပ်စကားကို အစွရေးသံနှင့် ပြောလျက် ရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူ၏ မပီမသ အင်္ဂလိပ်စကားလုံးများကို နားလည်စေရန် လှပပျော့ပျောင်းသောလက်များကို သုံး၍ လက်ဟန်ခြေဟန် ပြတတ်သည်။ ဖယောင်းတိုင်မီးသည် သူ့လက်စွပ်မှ ဥဿဖယားကျောက်ကို ပြုံးပြုံးပြက် ပြက်လက်နေအောင် ဖန်တီးပေးနေသည်။ သူသည် ပြတင်းပေါက်မှနေ၍ အပြင်ဘက်ရှိ အပျော်စီး မော်တော်ဘုတ်ဆီမှ လင်းလက်နေသော မီးများကို မျှော်ကြည့်နေရာမှ . . .

“ဟေဖာဆိပ်ကမ်းကို သတိရလိုက်တာ”

ဟု ရေရွတ်သည်။

“ကိုယ် အဲဒီကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးသေးဘူး”

“သိပ်ကို လှတဲ့နေရာ”

ဟု ပြောကာ စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိသည်။ လောဖို့ဒ်အား တစ်ချက်မျှ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်၍ အကဲခတ်သည်။ လောဖို့ဒ်၏ မီးခိုးရောင် မျက်လုံးအစုံသည် ခင်မင်ဖော်ရွေမှုကို ဖော်ပြနေကြသည်။

“ကျွန်မကတော့ ရှင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောချင်တယ်”

ဟု နာဒါက ပြောသည်။

“မင်ဖရက်ဒီနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တို့ရှေ့မှာ မပြောနိုင်လို့ ကျွန်မ မပြောခဲ့တဲ့ အကြောင်းတွေ ရှိနေတယ်။ အခုပြောရမယ့်စကားက သိပ်တော့မကောင်းဘူး။ ကျွန်မအနေနဲ့ကလည်း ဒီစကားမျိုးကို မပြောချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ရှင်ကို အသိပေးထားရမယ်လို့ အမိန့်ပေးထားတယ်။ ဒီကိစ္စက ယုံကြည်မှုနဲ့ လည်း မပတ်သက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့အတွက်တော့ အလွန်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်”

“ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်အတွက်လား”

“အစွရေးနိုင်ငံအတွက်ပါ”

ဟု နာဒါက ကပျာကယာ ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်မတို့ အစိုးရက လစ်ဗျား-ပါကစ္စတန်နျူကလီးယားမဟာမိတ် ကိစ္စကို သတိထားမိခဲ့တာ ၁၉၇၉ ခုနှစ်ကတည်းကပါ။ ဒီကိစ္စမှာ နာဇီဒုံးပျံ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ ပါလာပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတော့ ဒီကိစ္စဟာ ထိပ်တန်း ဦးစားပေး အဆင့်ကို တက်လာခဲ့တယ်။ ကျွန်မတို့က ရှင်တို့အဖွဲ့ကို ရသမျှ သတင်းတွေ အချက်အလက်တွေ အဆက်မပြတ်ပေးခဲ့တယ်။ ဒီပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုရှိနေကြောင်း ညွှန်ပြနေတဲ့ အထောက်အထားတွေကို ပေးခဲ့တယ်။ ရှင်တို့ ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဒွီးနဲလ်က စိတ်တော့ဝင်စားပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှမလုပ်ဘဲ ကြားနေသမား လုပ်နေခဲ့တယ်”

“ဒီကိစ္စမှာ လစ်ဗျား ပါလာပြီဆိုတာ သိနေရဲ့သားနဲ့ ဘယ်လိုကြောင့် သူက ကြားနေသမားလုပ်နေတာလဲ”

နာဒါက ပခုံးများကို တွန့်သည်။

“ပါကစ္စတန်နိုင်ငံပါဝင်ပတ်သက်နေတာက ရှင်တို့အစိုးရအတွက် စိတ်ထိခိုက်စရာဖြစ်နေမယ်လို့ ကျွန်မတို့ကတော့ ယူဆတယ်။ ပြီးတော့လည်း နာဇီအဆက်အစပ်အကြောင်းကို ပြောလိုက်တိုင်း ကျွန်မတို့အစွဲရေးတွေကို အာဃာတနဲ့ပြောတယ်လို့ အထင်ခံကြရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ ရှင်တို့ ရေတပ်မှိုလ်ချုပ်ကလည်း နျူကလီးယားစစ်လက်နက်တွေ တိတ်တဆိတ် ကျိတ်ပြီး ပူးပေါင်းကြံစည်နေတာကို ပြောလိုက်တဲ့အခါတိုင်း ခိုင်မာတဲ့ အထောက်အထားနည်းနည်းနေတာကို ကြည့်ပြီး အလေးအနက်မပြုခဲ့ဘူး။ ဝါရှင်တန်ကို မူးလား သွားလိမ့်မယ်ဆိုတာသိတော့ ကျွန်မတို့က ရှင်တို့အဖွဲ့ကို ကြိုတင်ပြီး အကြောင်းကြားခဲ့တယ်”

“အဲဒီတော့မှ ရေတပ်မှိုလ်ချုပ်က ချက်ချင်းစိတ်ဝင်စားလာတယ် ဆိုပါတော့”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြောသည်။

“ဒါပေါ့၊ ပြည်နှင့်ဒဏ်ခံထားရတဲ့ ဂျာမန် ဒုံးပျံသိပ္ပံပညာရှင် တစ်ယောက်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုထဲ ပြန်ဝင်တယ်ဆိုတော့လည်း စိတ်ဝင်စားရမှာပေါ့။ သူဘယ်သူ့ဆီသွားမှာလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့မှာလဲ၊ သူ ဘာလုပ်မလို့လဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းတွေ တသိကြီး ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီတော့မှ ရှင်တို့စီအိုင်အေတွေရဲ့ခေါင်းထဲမှာ ကျွန်မတို့ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးတဲ့ ကြောက်စိတ် တွေ ဝင်လာတယ်”

“အဲဒီအခါကျတော့ မှိုလ်ချုပ်က ဟစ်ကီရဲ့ အေလီဂျင့်စ်သုတေသန ကုမ္ပဏီကတစ်ဆင့် တစ်ဖက်လှုပ်ရှားမှုကို စောင့်ကြည့်ဖို့ အဖွဲ့လေးတစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့လိုက်တယ်။ မင်းနဲ့ မင်ဖရက်ဒ်တို့က အဲဒီအဖွဲ့ရဲ့လှုပ်ရှားမှုကို လူမသိ သူမသိဖြစ်အောင် အကာအကွယ်ပေးနိုင်ဖို့ လုပ်ကြရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ မင်းက လီဆာဂက်စ်လာဖြစ်လာတယ်။ မူးလားက တော့ဖ်အေ၊ ဂျီပိုင် လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရောင်းနေတဲ့ကိစ္စကို စုံစမ်းပြီး ဟစ်ကီဆီ ပို့ပေးရတယ်။ ဒါပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်”

ဟု နာဒါက ပြောပြီး သက်ပြင်းတစ်ချက်ချသည်။

“ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့လေ၊ ဒီကိစ္စမှာ အင်မတန် စွန့်စားရမယ့်

အခြေအနေမျိုးရှိတယ်ဆိုတာတော့ ဟစ်ကီကို အသိပေးထားကြတယ်လို့ ကျွန်မ ယူဆခဲ့မိတယ်”

လောဖို့ဒ်၏ ရင်ထဲတွင် မခံချိမခံသာဖြစ်သောခံစားမှု ဝင်လာပြန် သည်။ “မင်ဖရက်ဒ်တပြောတော့ ဒီကိစ္စမှာ ဟစ်ကီအတွက် အန္တရာယ်ဟာ မရှိသလောက် နည်းတယ်တဲ့”

“ကျွန်မတို့ကတော့ အဲ့သလိုမမြင်ဘူး” ဟု နာဒါက အခိုင်အမာ လေသံဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်မတို့အမြင်က ဟစ်ကီ စွန့်စားရမယ့်ကိစ္စဟာ သေရေးရှင်ရေး အထိ ဘေးအန္တရာယ်ရှိတယ်။ မူးလား နောက်ခြေရာခံလိုက်တဲ့ လူမှန်သမျှ ရန်ပြုခံရလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို မင်ဖရက်ဒ် နားလည်အောင် ကျွန်မတို့က အသိပေးထားခဲ့တယ်”

“မင်းပြောချင်နေတာက ဒီအချက်တွေကို မင်ဖရက်ဒ်က ဟစ်ကီ သိ အောင် ပြောမပြဘူးလို့ ပြောချင်နေတာလား”

“အခြေအနေကို ကြည့်ရတာကတော့ မင်ဖရက်ဒ်ကလည်း ဒီကိစ္စကို ဖုံးထားပုံပေါ်တယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကလည်း ကျွန်မတို့ပေးတဲ့သတင်းကို အရေး တယူပြုခဲ့ပုံမရဘူး။ ကျွန်မတို့ကတော့ ဟစ်ကီကို ကာကွယ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့ကြပါ တယ်။ ကျွန်မတို့ သူ့နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်နေကြတာပဲ။ စတင်ခံစားသောက်ဆိုင်အထိ လိုက်လာခဲ့ကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့”

နာဒါက စကားကို ဆက်မပြောဘဲ ရပ်ထားသည်။

“ရှင်သိတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ဖြစ်သွားတာက သိပ်ကိုမြန်လွန်းတယ်။ ကျွန်မ တော့ ဒီကိစ္စမှာ ရှင်တို့ ဗိုလ်ချုပ်အပေါ် သံသယဝင်မိတယ်။ ထောင်ချောက် ကတော့ ငါးစာ တပ်ထားတဲ့ပုံစံပဲ။ တကယ်လို့ ဟစ်ကီကိုထိရင် အဓိပ္ပာယ် က”

“သူတို့က မူးလားနောက်ကို မလိုက်ချင်ကြဘူး၊ ပြီးတော့ ကလိုင်ဇာ ရဲ့ အက်စ်တီအက်စ်အုပ်စုဟာ လစ်ဗျား-ပါကစ္စတန် နျူးကလီးယား စစ်လက်နက်ပစ္စည်း ပူးပေါင်းထုတ်လုပ်ရေးမှာ အဓိက ပါဝင်လှုပ်ရှားနေ ကြတယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို ရချင်နေကြတယ်။ အဲဒီအတွက် လုံလောက်တဲ့ အထောက်အထားလိုချင်တာနဲ့ ဟစ်ကီကို ငါးစာလိုထားပြီး အသတ်ခံ

ရအောင် လုပ်လိုက်တဲ့သဘောပဲ၊ မင်းပြောချင်နေတာ အဲဒါပဲ မဟုတ်လား”

နာဒါက ခေါင်းညိတ်သည်။ လောဖိုဒ်သည် ဝိုင်ဖန်ခွက်ကို ယူ၍ တစ်ငုံ နှစ်ငုံမျှ သောက်သည်။ သူ့မျက်လုံးအစုံတွင် ဒေါသအရိပ်အငွေ့များ ယှက်သန်းနေသည်။ သူ့ပါးစပ်သည် တင်းကျပ်စွာ စေ့လျက် ရှိသည်။

“မင်း ဘာပြုလို့ ကိုယ့်ကို ဒီစကားတွေပြောနေတာလဲ” ဟု လောဖိုဒ်က မေးသည်။

“ရှင်မှာ သိခွင့်ရှိတယ် ထင်လို့ပါ။ ကျွန်မကတော့ ကျွန်မတို့နဲ့ အတူတူတွဲလုပ်ရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းရှိလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်တယ်”

“နေစမ်းပါဦး၊ ကျွန်မတို့ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ အတိအကျ သိရရင် ကောင်းမယ်”

“ကျွန်မက မော့ဆက်နဲ့ တွဲလုပ်နေတာ၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ တိုက်ရိုက် ဆက်သွယ်ပြီး အစီရင်ခံနေရတာက ဗိုလ်ချုပ် ဒါဒိုဟာရဲလ်ပဲ၊ ရှင် သူ့ကို သိမှာပါ”

“သိခဲ့တာကြာပြီ၊ မင်းတို့နိုင်ငံရဲ့ ခုနစ်ဆယ့်သုံး အောက်တိုဘာ စစ်ပွဲ အတွင်းက လူချင်းရင်းနှီးခဲ့တာ၊ ကိုယ့်ရဲ့ နားစည်တစ်ဖက်တောင် ပျက်သွား ခဲ့ရတယ်”

“ကျွန်မတို့ စစ်ပွဲလို့ မပြောပါနဲ့၊ ကျွန်မတို့စစ်ပွဲ မဟုတ်ဘူး...” ဟု နာဒါက ဒေါသတကြီး ပြန်ပြောသည်။

“ကျွန်မတို့ကို အိဂျစ်၊ ဆီးရီးယား၊ အီရတ်နဲ့ ဂျော်ဒန်တို့က ဝိုင်းတိုက် တဲ့စစ်ပွဲပါ”

“ကိုယ် သိပါတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ကိုယ် အဲဒီမှာရှိနေတာပဲ”

“လူတွေက မေ့လွယ်ပျောက်လွယ်ဖြစ်တတ်ကြတယ်၊ ကျွန်မတို့ စစ်ဖြစ်လာတာ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်နီးပါးရှိနေပြီ၊ ကမ္ဘာက ကျွန်မတို့ကို စစ်မီးမွှေးနေတဲ့ ဘီလူးကြီးတွေဖြစ်အောင် ဝေဖန်စွပ်စွဲနေကြတယ်။ တခြား လူမျိုးတွေလည်း စစ်တွေတိုက်ကြ နိုင်ကြရှုံးကြရှိနေတာပဲ၊ အဲဒါတွေ ကျတော့ ဘာပြောမလဲ”

“ကိုယ့်ကို နိုင်ငံရေးစကားတွေ လာမပြောနဲ့၊ အလကားပဲ၊ ကိုယ် ဝါသနာ မပါဘူး”

ရုတ်တရက် ခပ်ပြင်းပြင်းငွေ့ယမ်း တိုက်ခက်လိုက်သော လေအရှိန်ကြောင့် ပိုတိုမက်မြစ်ဘက် မျက်နှာပြုထားသည့် ပြတင်းပေါက်သည် တုန်ခါသွားသည်။

“ကျွန်မ တောင်းပန် . . .”

“ရပါတယ်”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြောကာ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချသည်။

“ဗိုလ်ချုပ်ဟာရဲလ်တစ်ယောက်ကော ဘယ်လိုလဲ၊ ကျန်းကျန်းမာမာ ပဲလား”

“ကျန်းမာပါတယ်”

အခုကျတော့လည်း နာဒါ ဘယ်သူလူဖြစ်သည်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိသွားခဲ့လေပြီ။

“ကျွန်မ ရှင့်ကို မေးစရာတစ်ခု ရှိနေတယ်။ ကျွန်မ မျှော်လင့်ထားတာကတော့ ရှင့်ဘက်ကလည်း . . .”

နာဒါက ရုတ်တရက် စကားကို ဆက်မပြောဘဲရပ်ထားသည်။ လောဖို့ဒ်အား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး အကဲခတ်သည်။

“ရှင့်ဘက်က ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးမယ့် အတိုင်းအတာကိုတော့ ကျွန်မတို့ ကြိုကြိုတင်တင်သိထားဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

“ကိုယ့်ကို ပေးထားတဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကတော့ လစ်ပျားနဲ့ အက်စ်တီ အက်စ် ကုမ္ပဏီ ဆက်ဆံရေးကိစ္စမှာ မင်းတို့ အစိုးရနဲ့ အစွမ်းကုန် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်သွားရမယ်တဲ့၊ တကယ်လို့ လစ်ပျားနိုင်ငံရဲ့ ဒုံးကျည်စခန်းနေရာကို အတိအကျသိရင် ချက်ချင်း မင်းတို့ဆီ အကြောင်းကြားရမယ်၊ ကိုယ် နားလည်ထားတာကတော့ လစ်ပျားရဲ့ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ ပစ်မှတ်တစ်ခုကို အစွဲရေးလေယာဉ်တစ်စီးက ဖုံးကြိတိုက်ခိုက်လို့ ထိခိုက်သွားရင် ဝမ်းနည်းမယ့်လူဆိုလို့ ဝါရှင်တန်မှာ တစ်ယောက်မှ ရှိမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ပါကစ္စတန်နိုင်ငံအတွက် ကျတော့ကော . . .”

“ဒါကတော့ အခြေအနေချင်း မတူဘူး၊ ဗိုလ်ချုပ်က ပါကစ္စတန်နိုင်ငံရဲ့ ခါဟူတာနျူကလီးယားသုတေသန စခန်းပေါ်မှာ ထောက်လှမ်းလို့ ရသမျှ အချက်အလက်တွေကို လိုချင်နေတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အစွဲရေးက ပါကစ္စတန်ကို

တိုက်ခိုက်တာကျတော့ ခွင့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဘာကြောင့် သူက အဲဒီလောက်အထိ ပူပန်နေရတာလဲ။ အဲသလို လေကြောင်းတိုက်ခိုက်မှုမျိုးလုပ်ဖို့အတွက် ကျွန်မတို့မှာ စွမ်းအားမရှိသေးပါဘူး။ ကျွန်မတို့ မြို့တော်တယ်လ်အဗစ်ဗ်က ခါဟူတာအထိ မိုင်ပေါင်းငါးသောင်းနှစ်ထောင်လောက်ဝေးတာ သူမသိဘူးလား”

လောဖို့ဒ်က ပခုံးများကိုတွန့်လိုက်ပြီး ပြုံးသည်။

“မင်း အမှန်အတိုင်း သိချင်တယ်ဆိုရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြမယ်။ လစ်ဗျားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အလုပ်မှန်သမျှ တစ်ရာ ရာခိုင်နှုန်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုရမယ်။ ဒါပေမဲ့ အစွဲရေးက ပါကစ္စတန်ရဲ့ ခါဟူတာကို တိုက်ဖို့ စီစဉ်နေတယ်ဆိုတာ သိရရင်တော့ ဗိုလ်ချုပ်ဆီ ချက်ချင်းသတင်းပို့မှာ”

“ရှင့်ရဲ့ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကို ကျွန်မ တန်ဖိုးထားပါတယ်”

စားပွဲထိုးသည် ညစာကိုလာ၍ တည်ခင်းပေးသည်။ သူက ဖန်ခွက်များတွင် ဝိုင်များထပ်ဖြည့်ပေးသည်။

“စားရင် သတိထားပါ”

ဟု ပြောသည်။

“အစားအသောက်တွေအားလုံး ပူနေတယ်”

“ကဲ . . . အလုပ်အကြောင်း စပြောပေတော့”

ဟု လောဖို့ဒ်က ပြောသည်။

နာဒါက ဝိုင်ကိုတစ်ငုံ့မျှ သောက်လိုက်သည်။

“နောက်ခဏနေရင် ဖရင့်ဖတ်မြို့ကို သွားဖို့ ပထမတန်း လေယာဉ်လက်မှတ်တစ်စောင် ရှင့်လက်ထဲ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ လက်မှတ်က ဘာလင်အထိ ခရီးဆက်ရမယ့်လက်မှတ်ပဲ။ ခရီးတစ်လျှောက်လုံးပင် အမေရိကန်လေကြောင်းနဲ့ပဲ သွားရမှာ။ ရှင် ဟိုကို ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့မှာ ရောက်မယ်။ လေဆိပ်ရောက်တဲ့အခါ အငှားကားနဲ့ ကင်ပင်စကီဟိုတယ်ကို သွားပါ။ အဲဒီဟိုတယ်မှာ ရှင်နဲ့ဆက်သွယ်ရမယ့် ဂျာမန်အမျိုးသမီးတစ်ယောက် စောင့်နေလိမ့်မယ်။ သူ့နာမည်က အီရီလာ စပါလင်းလို့ ခေါ်တယ်။ သူဟာ ရှင့်ရဲ့အတွင်းလူ၊ လူယုံတော်ပဲ။ ကျွန်မတို့ အနေနဲ့ ရှင့်ကိုအများကြီး ကျေးဇူးတင်နေတယ်ဆိုတာ အထူးတလည်

ပြောပြနေဖို့တော့ လိုမယ်မဟုတ်ပါဘူး”

“ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကိုယ် ဒီကိစ္စကိုလုပ်တာဟာ အစွဲရေး နိုင်ငံအတွက်မှ မဟုတ်တာ”

“ရှင့်ရည်မှန်းချက်တွေက ရှင်ပိုင်ဆိုင်တဲ့အရာတွေပါ။ ကျွန်မ ပြောနေတာက ရှင်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိစေချင်လို့ ပြောပြနေတာပါ”

[၉]

ဗိုလ်ချုပ်ဒါဒါဟာရဲလ်သည် သူ၏ဗောလ်ဘိုကားကို အနေးဂီယာ ထိုးကာ ဂိုလန်ကုန်းမြင့်ဆီသို့ ဦးတည်နေသည့် မတ်စောက်သော တောင် ကုန်းပေါ်သို့မောင်း၍ တက်လာနေသည်။ အောက်ဘက်ရှိမြေပြန့်လွင်ပြင် သည် စိုပြည်စိမ်းလန်းသော ကော်ဇောကြီးတစ်ချပ် ဖြန့်ခင်းထားသည့်နှယ် ရှိသည်။ အပြင်ဘက်မှ အေးမြသောလေသည်ကား ပြတင်းမှ ချင်းနင်းဝင် ရောက်ကာ နာဒါ၏ဆံစများကို တိုးပေးပတ်သက်လျက် ရှိသည်။ ခရီး ရှည်တစ်ခုဖြစ်သော ဝါရှင်တန် တယ်လ်အေဗစ်ခရီးကို လေယာဉ် တောက် လျှောက် စီးလာရသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လျက်ရှိသော်လည်း နာဒါသည် လုပ်စရာရှိသည့်အလုပ်ကို ချက်ချင်းပင် ဒါဒါနှင့်တွေ့ဆုံပြီး လုပ်ကိုင်ခဲ့ရ၏။

မော်တော်ကားသည် တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာပြီး ဘီးနေ့ယာကွတ် ချောင်းကူးသစ်သားတံတားပေါ် ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ သည်။ တံတား၏ထိပ်တစ်ဖက်တွင် သံချေးအထပ်ထပ်တက်နေသည့် တင့်ကားတစ်စီး၊ တင့်ကား၏အပေါ်ဘက်တွင် ၁၉၇၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ ၇ ရက်နေ့က ဆီးရီးယားတင့်ကားတပ်ကို ဆီးကြိုပိတ်ဆို့ခဲ့ရာမှ ကျဆုံး

သွားခဲ့ရသော အစွရေးစစ်သားများ၏ အမည်များ ရေးထိုးထားသည့် ကျောက်ပြားတစ်ချပ်၊ ထိုအမည်စာရင်းတွင် ဒင်နီဟာရဲလ်၏ အမည်လည်း ပါသည်။

နှစ်ယောက်သား စကားမပြောကြ။ ဆီးနှင်းခဲများအုပ်နေသည့် ဟာမွန်တောင်ထိပ်ဆီသို့ ဦးတည်ပြေးသွားနေသော စစ်ဂျစ်ကားနောက်သို့ ကားကို အရှိန်မှန်မှန်မောင်းကာ လိုက်သွားနေကြသည်။ ကတ္တရာလမ်းမ သည် ရွှေဝါရောင်သမ်းနေသည့် ဆောင်းဂျုံခင်းများကြားမှ ဖြတ်သန်းသွား သည်။ သိုးအုပ်များသည် မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်း တောင်နံရံများထက်၌ ကျက်စားလျက် ရှိကြသည်။

ဤနေရာတစ်ဝိုက်တွင် တင့်ကားတပ်ချင်း အကြီးအကျယ်ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည့် စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူး၏။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသည့်နောက်ပိုင်းတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် အကြီးမားဆုံးသော တင့်ကား စစ်ပွဲကြီးတစ်ပွဲ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင်မူ ယင်းတိုက်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားသည်ဟု ပြောနိုင်လောက်သည့် အရိပ်အငွေ့ အစအနများကို မမြင်ရ တော့။ အစွရေးနှင့် ဆီးရီးယားတို့ နှစ်နိုင်ငံသဘောတူ သတ်မှတ်ထားခဲ့ သည့် နယ်နိမိတ်မျဉ်းသည် သူတို့ရောက်နေသောနေရာ၏ မြောက်ဘက် တစ်ဆယ်ကီလိုမီတာမျှသာ ကွာ၏။ သို့သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စစ်စခန်းများ၊ လေယာဉ်ကွင်းများ တည်နေသည့် အရိပ်အရောင်ဟူ၍ လုံးဝ မမြင်ရ။

နာဒါသည် ဒါဒို၏ မျက်နှာကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ၏ အပြာရောင်မျက်လုံးများသည် အရောင်ဖျော့တော့နေကြသည်။ မျက်လုံးများပတ်ပတ်လည်တွင် ထင်းနေသော အရေးအကြောင်းများသည် သူ၏ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုကို ဖော်ပြနေကြသည်။ သူ၏ ငွေရောင်ဆံပင်များ သည် ဖြူမွဲမွဲအဆင်းကို ဆောင်နေကြလေပြီ။

သူ ဘာတွေစဉ်းစားစိတ်ကူးနေပါလိမ့်။ ကွန်ပျူတာနှင့်တူသော သူ ဦးနှောက်ထဲတွင် ဘာတွေများသို့လှောင်ထားပါလိမ့်။ ဘုရားသခင်မှတစ်ပါး အခြားမည်သူမှ သိနိုင်မည်မဟုတ်။ နာဒါကတော့ သူ့အား ချစ်မြတ်နိုးပါ၏။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်ထိ တည်တံ့ခိုင်မြဲနေသော ဆက်ဆံရေးတစ်ခု

အတွက် စိတ်ပျက်လှ၏။ တကယ်တော့ သူသည် သရဲ တစ္ဆေများ၏ အခြောက်အလှန့်ကို ခံနေရသူဖြစ်သည်။ အခုအချိန်ထိ သူ့ဇနီးသည် အေဗီတဲလ်အား သူ့ဘဝထဲမှ ဖယ်ထုတ်၍မရသေး။ အေဗီတဲလ်သည် သူ့အား စွန့်ခွာပြီး ဈာန်ဝါဒီဇီယာလော့များ၏ အရိပ်ကို ခိုလှုံနေခဲ့သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ သို့တစေလည်း အေဗီတဲလ်သည် တိုက်ပွဲ၌ ကျဆုံးသွားခဲ့သည့် သူတို့သား၏ ကိုယ်စားတစ်ခုအဖြစ် ရပ်တည်နေဆဲဖြစ်၏။

နာဒါသည် မျက်လုံးများကို စုံမှိတ်ကာ ဆင်ခြင်စဉ်းစားလျက် ရှိသည်။ သူ့အဖေ၏ မျိုးဆက်ခေတ်က သစ်ပင်သန်းပေါင်းများစွာ စိုက်ခဲ့ကြ သည်။ ရွံ့ဗွက်ရေအိုင်များကို ဖို့ခဲ့ကြသည်။ ကျောက်ခဲများ ထူထပ်သည့် လယ်ကွက်များပေါ်တွင် သီးနှံများစိုက်ပျိုးခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြား လူမျိုးများ အားကျနိုင်လောက်သည့် ကြိုးပမ်းမှုများဖြင့် အစွရေးနိုင်ငံကို တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော်လည်း မိမိတို့လူများသည် စစ်သည်များ စုဝေးရာ အမျိုးသားတစ်ရပ် ဖြစ်လာခဲ့ရ၏။ ထိုအခါ အားလုံးက ပိုင်းဝန်း၍ အပြစ်တင်ကြ၊ ရှုတ်ချကြ၊ ကျိန်ဆဲကြသည်။

နာဒါကိုယ်တိုင်လည်း လက်ဘနွန်တွင် သူ့အစ်ကိုတိုက်ပွဲကျသွား သည့်အခါ ဒါဒို၏အထူးတပ်ရင်းတွင် စာရင်းသွင်း၍ ပါဝင်ခဲ့သည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာပင် အသက်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ ရှေ့တန်းမှ စစ်သား များထက် အဆပေါင်းများစွာပိုသော ဘေးအန္တရာယ်များနှင့် အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ကြုံခဲ့ရ၏။ သူ့ဘဝ၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိနှင့် သူ့အလိုဆန္ဒများကို သူ့ အိပ်မက် ပြန်လည်ရှင်သန်လာရေးအတွက် မြှုပ်နှံထားခဲ့ရ၏။

ရုတ်တရက် အလွန်ပြင်းထန်စူးရှသည့် အသံတစ်သံသည် ခပ်ဝေး ဝေး တစ်နေရာမှ ပေါ်လာပြီး သူတို့၏ကားကို စက္ကန့်ပိုင်းမျှ ဖုံးလွှမ်းသွား သည်။ သူတို့၏ကားအထက် ပေသုံးဆယ်ခန့်အကွာမှ ဖြတ်သန်းသွား သည့် အက်ဖ်-၁၆ ဂျက်တိုက်လေယာဉ်တစ်စီး။ တောင်ပံနှစ်ဖက်တွင် အပြာ ရင့်ရောင် ကြယ်ပွင့်များ။ သူတို့သည် အပေါ်သို့ထိုးတက်ကာ မြေထဲပင်လယ် ဘက်သို့ ဦးတည်သွားသောလေယာဉ်ကို မျက်စိတစ်ဆုံးလိုက် ကြည့်နေ ကြသည်။

“ချာတိတ်တွေကတော့ အမြဲတမ်း လေ့ကျင့်နေကြတာပဲ”

ဟု ဒါဒိုက မှတ်ချက်ချသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဘာပြုလို့ ကျွန်မတို့ ကားပေါ်က ကပ် ပျံကြရတာလဲ”

ဒါဒိုက ပခုံးတွန့်သည်။

“သူတို့အနေနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တစ်ယောက်ကို လန့်သွားအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးက ရခဲ့တယ် မဟုတ်လား”

မော်တော်ကားရေဒီယိုဆီမှ ဟီးတရူးဘာသာဖြင့် စကားပြောသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ တယ်လ်အေဗစ်မြို့ရှိ စစ်ဌာနချုပ်မှလာသည့် အသံ ပေတည်း။ နာဒါက ဆက်သွယ်မှုကို ပြန်ဖြေသည်။ မိမိတို့ အခု မက်ဒ်ဂျီလ် ရှမ်နယ်ဒရစ် ကျေးရွာ၏ အရှေ့ဘက်ခြောက်ကီလိုမီတာအကွာ၌ ရောက်နေ သည်ဟု သတင်းပြန်ပို့သည်။

ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍သွားနေသော စစ်ဂျစ်ကားသည် အရှိန်ကိုမြှင့်၍ သွားလျက်ရှိသည်။ ဒါဒိုက သူ့ကားအရှိန်ကို တင်လိုက်သည်။ သူတို့ သည် အသံလွှင့်စက်များ၏ ဆက်သွယ်မှု အနေအထားအားလုံးကို ကောင်းစွာ သိနေကြသည်။ ခေတ်မီအသံဖမ်းစက်များသည် မြောက်ဘက် မိုင်လေးဆယ် အကွာရှိ ဒမတ်စကပ်စ်မြို့ဆီသို့ သွားနေသည်ကို ကောင်းစွာ သိနေကြ၏။

သူတို့၏ကားသည် တောင်ကြားလမ်းတစ်ခုကို ဖြတ်၍ ထွက်လာကြ သည်။ မက်ဒ်ဂျီလ်ရှမ်နယ်တွင်းသို့ ဝင်ခဲ့ကြလေပြီ။ ကျောက်တုံးအဖြူများ ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည့် အိမ်များကို မြင်လာရသည်။ အနက်ရောင် ဝတ်စုံများဝတ်ကာ မူဆလင်များ ဆောင်းလှေဆောင်းထရှိသည့် ဦးထုပ်နီ များ ဆောင်းထားသော အဘိုးအိုများသည် အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အရိပ်များ အောက်တွင် ကျားကစားနေကြသည်။

မိန်းမများသည် အသီးအနှံများ ဈေးအတွင်းရှိ ဆိုင်များတွင် စုပြုံ တိုးဝှေ့နေကြသည်။ ရေဒီယိုများဆီမှ အာရပ်သီချင်းသံများ ကြားနေရ၏။ အက်ဇစ် ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့တွင်မူ ကလင့်အိစစု၏ ရုပ်ရှင်ကားဟောင်းတစ်ကား ကြော်ငြာချိတ်ထားသည်။

ဒရစ်လူမျိုးစုများသည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် နေရာ အနှံ့

အပြား၌ နေထိုင်လျက်ရှိကြသူများဖြစ်၏။ သူတို့သည် သူတို့နေထိုင်ရာ တိုင်းပြည်အပေါ်တွင် အပြင်းအထန် သစ္စာစောင့်သိသူများ ဖြစ်သည်။ အစ္စရေး ဒရုစ်လူမျိုးစုများသည် လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့အသီးသီးတွင် ဝင်ရောက်အမှုထမ်းကြသည်။ ပြီးခဲ့သော စစ်ပွဲငါးပွဲတွင် ထူးခြားပြောင်မြောက် စွာ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်၏။

ရှေ့ဆုံးမှ သွားနေသည့် ဂျစ်ကားနောက်မှ လိုက်ပါလာသော ဒါဒိုသည် တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် သစ်ပင်များ တန်းစီနေသည့် လမ်းကျဉ်း ကလေးတစ်ခုအတွင်းသို့ ချိုးဝင်သည်။ ထို့နောက် ကျေးရွာ မူခါတာ၏ အိမ်ရှေ့တွင် ကားကို ရပ်လိုက်သည်။

လူအားလုံးသည် ဧည့်ခန်းအလယ်တည့်တည့်တွင် ခင်းထားသည့် ကော်ဇောပေါ်၌ ဝိုင်းထိုင်နေကြသည်။ မူခါတာ၏ဇနီးနှင့် သမီးအကြီးတို့ သည် အစားအစာ ပန်းကန်များချ၍ ဧည့်သည်များအား ဧည့်ခံကျွေးမွေး လျက် ရှိသည်။

ဧည့်သည်များထဲတွင် လေတပ်ထောက်လှမ်းရေးနှင့် နည်းဗျူဟာ စီမံကိန်းအကြီးအကဲ ဗိုလ်ချုပ်အာရစ်ခဲကာမစ်လ်၊ မော့ဆက်အဖွဲ့ အကြီး အကဲ ဇက်ဗ်ဘာဂျာ၊ ရေတပ်ထောက်လှမ်းရေး အကြီးအကဲ မက်တီအေလွန်၊ ရေတပ် အထူးတိုက်ခိုက်ရေးတပ် အကြီးအကဲ ယူရီအီရက်ဇ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ် ဒါဒိုဟာရဲလ်တို့ ပါဝင်သည်။ သတင်းယူရာ၌ အလွန်ပါးနပ်သွက်လက်သော အစ္စရေးသတင်းစာများ၏ ဘေးမှ ကင်းဝေးစေရန်အတွက် အရေးကြီးသော အစည်းအဝေးတစ်ခုကို ဤရွာ၌ လာရောက်ကျင်းပကြခြင်းပေတည်း။

သူတို့ရွာသူရွာသားများ၏ ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ နာဒါသည် နေ့လယ် စာကို အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးများနှင့်အတူ ဧည့်ခန်းနှင့် တွဲနေသည့် အခန်းငယ် ကလေး တစ်ခန်းအတွင်း၌ စားရသည်။ စားသောက်ပြီးသည့်အခါ သူသည် စာကြည့်ခန်းထဲရှိ အမျိုးသားများထံ သွားထိုင်သည်။ အခန်းပြတင်းပေါက် များမှနေ၍ ကြည့်လိုက်လျှင် ဂိုလန်ကုန်းမြင့်၏အလှကို မြင်တွေ့နေရသည်။

အခန်းထဲမှ ဆင်ဝင်အောက်သို့ထွက်လာသော ဒါဒိုသည် ခရမ်းရောင်

ဘဲရေးသံပရာခွံဦးထုပ် ဆောင်းထားသည့် စစ်သားများအား လက်ဟန် ခြေဟန်ဖြင့် ‘ဆယ်မိနစ်’ ဟု ပြသည်။ ထို့နောက် အခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင် ကာ အခန်းအလယ်တည့်တည့်၌ ရပ်လိုက်သည်။

“အခု အကြံပြုထားတဲ့ စစ်ဆင်ရေးကို လူခုနစ်ဦးပဲသိပါတယ်” ဟု စပြောသည်။

“ဝန်ကြီးချုပ်ရယ်၊ ဇက်ဗ်ဘာဂျာရယ်၊ နာဒါဆီမွန်ရယ်၊ ကျွန်တော် ရယ်၊ ပြီးတော့ စီအိုင်အေ ညွှန်ကြားရေးမှူး ရေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ဒွီးနဲလ်နဲ့ သူ့ လက်ထောက် အဲလ်ဘတ် မင်ဖရက်ဒီရယ်၊ နောက်ပြီးတော့ အမေရိကန် သတင်းစာဆရာ တွမ်လော့ဖို့ဒ်ရယ်၊ အားလုံးခုနစ်ယောက်ပဲ သိပါတယ်”

သူသည် စကားကိုမဆက်သေးဘဲ အချိန်အတော်ကြာမျှ ရပ်နေ သည်။ ထို့နောက် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သော မျက်နှာထားဖြင့် စကားကို ဆက်ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ သတင်းပေါက်ကြားမှု လုံးဝ အဖြစ်မခံနိုင် ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့အားလုံး ဘဂ္ဂဒက်နျူကလီးယားစက်ရုံကို လေကြောင်း စစ်ဆင်ရေးလုပ်စဉ်က ဆယ့်နှစ်နာရီစောပြီး သတင်းပေါက်ကြားသွားခဲ့တဲ့ အတွက် ဘယ်လိုတွေဖြစ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ မှတ်မိကြပါလိမ့်ဦးမယ်။ အဲဒီ တုန်းက ကျွန်တော်တို့လေယာဉ်မှူးတွေရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှုကြောင့်သာ ဘေးဒုက္ခ တွေနဲ့ ရင်မဆိုင်ရဘဲ လွတ်မြောက်ခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီတော့ အခု ကျွန်တော် ဒီမှာပြောတဲ့စကားကို ဒီမှာတင်ထားခဲ့ပါ”

အခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။ ထို့နောက် ဘာဂျာ၏ အသံကြားရသည်။

“အမေရိကန်တွေက ဘယ်လိုလဲ။ တကယ်လို့ သူတို့က ငြိမ်ငြိမ်မနေ ဘဲ ပြန်လာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

“သူတို့အသိက အကန့်အသတ်နဲ့ ဘောင်ခတ်ထားတယ်။ လစ်ဗျား ရဲ့ ဂျာမန်ဒုံးကျည်အခြေစိုက်စခန်း ဘယ်နေရာမှာရှိနေတာသိဖို့ပဲ သူတို့ အဓိကထားတယ်။ အဲဒီထက်ပိုပြီး သိဖို့မလိုဘူးလို့ သူတို့ဘက်က တွက်ထား ပြီးပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အထူးစစ်ဆင်ရေးအဖွဲ့အနေနဲ့ လစ်ဗျားဒုံးကျည်စခန်း နေရာကို သိအောင်လုပ်ရမယ်။ သိလာတဲ့အခါမှာ စခန်းကိုရော တခြား

စစ်ဘက်ဆိုင်ရာစခန်းတွေကိုပါ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်။ ဒီတာဝန်ကို ဝန်ကြီးချုပ်က အာဏာကုန်လွှဲအပ်ပြီးပေးခဲ့တာပဲ။ သတိထားရမယ့် အချက် တစ်ချက်က တခြားမဟုတ်ဘူး။ ဒီစစ်ဆင်ရေးမှာ နှစ်ပိုင်းရှိတယ်။ တစ်ပိုင်းက လစ်ဗျားနိုင်ငံပိုင်း၊ ပေးထားတဲ့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတအမည်က 'အနီရောင် သဲကန္တာရ' တဲ့။ ဒုတိယအပိုင်းက ပါကစ္စတန်နိုင်ငံအပိုင်း။ အခုအချိန်ထိ လျှို့ဝှက်အမည်မပေးရသေးဘူး။ အစီအစဉ်လည်း မချထားသေးဘူး။ လစ်ဗျား-ပါကစ္စတန် ဆက်သွယ်မှုအကြောင်းကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ သဘော ပေါက်အောင် အကျဉ်းချုပ်ပြောထားပြီးပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အခုလို ကြိုသိတာ ဟာ ယာနပ်ရှ်ရဲ့ အားထုတ်မှုကြောင့်ပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးတင်ရ မယ်”

“ဒေါက်တာကလိုင်ဇာရဲ့ အက်စ်တီအက်စ်လို့ခေါ်တဲ့ အာကာသ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ယန္တရားကုမ္ပဏီရဲ့အတွင်းပိုင်းကို ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် နိုင်ခဲ့တာဟာ သူ့ရဲ့စွမ်းဆောင်ချက်ပါ။ ပါကစ္စတန်နိုင်ငံ ခါဟူတာ နျူကလီးယားသုတေသနစခန်းအတွင်းမှာလည်း သူလျှို့ဝှက်တစ်ယောက် ထည့်ထားခဲ့ပြီးပါပြီ။ အမေရိကန်တွေကတော့ လစ်ဗျားကိစ္စမှာ ရာနှုန်းပြည့် ပူးပေါင်းကူညီပါလိမ့်မယ်။ ပါကစ္စတန်ကိစ္စမှာတော့ ကူညီမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီတော့ ခါဟူတာကတော့ ပြဿနာတစ်ခုအဖြစ် တည်ရှိနေဦးမှာပါပဲ”

ဒါဒိုသည် စားပွဲဆီသို့လျှောက်သွားကာ လေတပ်အကြီးအကဲအား လှမ်း၍ စကားပြောသည်။

“ဒီမယ် . . . အာရစ်ခ် လစ်ဗျားကိုလွှတ်ရမယ့် တာဝန်အတွက် ခင်ဗျားက ချက်ချင်းစီမံကိန်းတစ်ခု ရေးဆွဲပါ။ လူတွေကို လေ့ကျင့်သင်ကြား ပေးပါ။ လုပ်ရမယ့်တာဝန်က သိပ်ကြီးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောပြပါ ရစေ။ ဆီဒီဘရာဒိုမှာ ရှိနေတဲ့အကြမ်းဖက်သမား လေ့ကျင့်ရေးစခန်းတွေ၊ ဘင်ဂက်စ်ဟာက အဆိပ်ဓာတ်ငွေ့စက်ရုံသစ်တစ်ရုံ၊ ထရီပိုလီမြို့က စစ်ဌာန ချုပ်၊ တာဂျူရာမှာရှိနေတဲ့ ဓာတ်ဆီစက်ရုံတွေ၊ တင့်ကားစခန်းတွေ၊ လေယာဉ် ကွင်းတွေနဲ့ အသေးစားနျူကလီးယား ဓာတ်ပေါင်းအိုးစက်ရုံတွေကို အကြီး အကျယ်တိုက်ခိုက်ရမယ့်အလုပ်ကြီးတစ်ခုပါ”

ဒါဒိုသည် ရေတပ် အထူးတိုက်ခိုက်ရေးအကြီးအကဲ ယူရီအီရက်စ်

ဘက်သို့လှည့်၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။

“ယူရီ ခင်ဗျားကတော့ လေကြောင်းစစ်ဆင်ရေးမစခင် ဆင်ဖိက ဆက်သွယ်ရေးစခန်းတွေကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့အတွက် ကမ်းတက် တိုက်ပွဲတွေအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုလုပ်ထားဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောသည်။

ထို့နောက် ဒါဒီ၏မျက်နှာသည် ရေတပ်ထောက်လှမ်းရေး အကြီး အကဲဘက်သို့ လှည့်လာသည်။

“မက်တီ၊ ခင်ဗျားက ကမ်းတက်တိုက်ပွဲသမားတွေကို နောက်ပိုင်းက ကူညီရမယ်။ သူတို့ပြန်ဆုတ်တဲ့အခါမှာ အခက်အခဲအကျပ်အတည်း မဖြစ် အောင်လည်း ကူညီရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ဘက်မှာ ဒုံးကျည်မော်တော်ဘုတ် တွေနဲ့ ကူပြီးပစ်ပေးဖို့လည်း လိုအပ်လိမ့်မယ်။ ရဟတ်ယာဉ် ကယ်ဆယ်ရေး အဖွဲ့တွေလည်း အသင့်ရှိထားရလိမ့်မယ်။ ယာနပ်ရှ်က ပစ်မှတ်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့အချက်အလက်တွေကို ထောက်လှမ်းပေးလိမ့်မယ်။ ထောက် လှမ်းရေးဂြိုဟ်တုက ရိုက်ယူထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကိုပါ သူက ပေးလိမ့်မယ်။ နာဒါက စီမံကိန်း ညှိနှိုင်းဆက်သွယ်ရေးမှူးအဖြစ် ကြားက တာဝန်ယူ ပေးလိမ့်မယ်။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခုလုံးကို အမြန်ဆုံးပြီးအောင် လုပ်ကြရမယ်။ လေကြောင်း၊ ရေကြောင်းနဲ့ ကြည်းကြောင်း အားလုံးရဲ့စစ်ဆင်မှုဟာ ဆယ့်ငါးမိနစ်ထက် မပိုစေရဘူး”

“ဒီပမာဏနဲ့ တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့ဖို့ရယ်၊ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးဖို့ စရိတ်က အများကြီးကုန်မှာ”

ဟု လေတပ်ဗိုလ်ချုပ် ကာမစ်လ်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော့်မှာ ဒီလိုအဖွဲ့မျိုးအတွက် အကုန်အကျခံဖို့ စရိတ် မရှိဘူး”

“လိုအပ်တဲ့ ငွေကြေးအားလုံးကို လွှဲပြောင်းပေးဖို့ နာဒါ စီစဉ်ပေးမယ်”

“ဒီစစ်ဆင်ရေးက အကြမ်းဖက်သမားဆန့်ကျင်တဲ့ စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု မဟုတ်ဘူး”

ဟု ကာမစ်လ်က ထပ်ပြောပြန်သည်။

“ခင်ဗျား ပြောနေပုံဆိုရင် အခုကိစ္စဟာ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ စစ်ဆင်

ရေးကြီးတစ်ခုပဲ။ စစ်လက်နက်ပစ္စည်းအမျိုးစုံ လိုအပ်မှာ သေချာတယ်။ ရေဒါကို ရှောင်တိမ်းဖို့၊ ပူးတွဲထိုးစစ်အတွက် တာဝန်ယူရမယ့် တပ်ပေါင်းစု ချီတက်ရေးထောက်ပံ့ရေးနဲ့ နေရာချထားရေးအတွက် လိုအပ်ချက်တွေက လည်း နည်းမှာမဟုတ်ဘူး။ မြေထဲပင်လယ်ဒေသပေါ်က သတ်မှတ်ထားတဲ့ စုရပ်တွေမှာ ဆုံမိကြဖို့ လေယာဉ်တွေမှာ ဆီထပ်ဖြည့်ဖို့ဆိုတဲ့ ပြဿနာ တွေကလည်း သေးတဲ့ပြဿနာတွေမဟုတ်ဘူး။ မိုးလေဝသအခြေအနေ၊ ဝေဟင်-မြေပြင်ဆက်သွယ်ရေးစတဲ့ ကိစ္စတွေကလည်း ရှိသေးတယ်။ တစ်ဖက်က ပြန်တိုက်မယ့် အလားအလာတွေကိုလည်း ထည့်မတွက်လို့ မရဘူး။ ပြီးတော့လည်း . . .”

“နေပါဦး အာရရစ်ခ်”

ဟု ဒါဒိုက ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“အခု လောလောဆယ် ဒါတွေ မစဉ်းစားပါနဲ့ဦး။ စစ်ဆင်ရေး အစီအစဉ်ကိုသာ ဆွဲပါ။ အဲဒါပြီးရင် ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်ဆုံပြီး အသေးစိတ် စဉ်းစားကြတာပေါ့”

“ကျွန်တော် အချိန် ဘယ်လောက်ရမလဲ”

“တစ်ပတ်”

“ဒုံးကျည်စခန်းက ဘယ်လိုလဲ။ လစ်ဗျား သဲကန္တာရဟာ တယ်လ်အေ ဗစ်မြို့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ စခန်းနေရာကို အတိအကျသိဖို့ လိုတယ်နော့”

“ကျွန်တော်တို့ ရှာမှာပေါ့။ နောက်ခုနစ်ရက်အတွင်း စစ်အစည်းအဝေး ခန်းမမှာ ပြန်ဆုံကြမှာပဲ”

လူများသည် ထိုင်ရာမှ ထကြသည်။

ဒါဒိုက . . .

“အခု လောလောဆယ်တော့ ဒီပြဿနာကို ကျွန်တော့်ဆီ အပ်ထားပါ လို့ပဲ ပြောပါရစေ”

ဟု ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့အနေနဲ့ လစ်ဗျားကိုပဲ အာရုံစိုက်ထားကြပါ။ ကျွန်တော် တို့မှာ ဗွိုလ်မှူးကြီးကဒါဖီနဲ့ စာရင်းရှင်းဖို့ နစ်နာချက်တွေ အများကြီး ရှိနေပါတယ်။ အခုစစ်ဆင်ရေးဟာ ကျွန်တော်တို့လုပ်ပြီးခဲ့သမျှ စစ်ဆင်ရေး

တွေထဲမှာ အလျှို့ဝှက်ရဆုံး စစ်ဆင်ရေးတစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီစစ်ဆင်ရေး ဟာ စာနဲ့ ပေနဲ့ ရေးမှတ်ထားတဲ့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ရှိလိမ့်မယ် မဟုတ်ပါဘူး။ နာဒါက တယ်လီဖုန်းနဲ့ စကားပြောနိုင်ဖို့ လျှို့ဝှက်သင်္ကေတတွေ ပေးထား ပါလိမ့်မယ်”

လူစုခွဲကြသည့်အခါ ဘာဂျာက ဒါဒိုအား ဘေးဘက်တစ်နေရာသို့ ဆွဲခေါ်သွားသည်။

“အက်စ် တီ အက်စ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့်လူဆီက သတင်းတစ်ခု ရတယ်။ လစ်ဗျားမှာ မကြာသေးခင်က ဗွီ-ဖိုက် ဒုံးကျည်စမ်းသပ်မှုကို ကြီးကြပ်ပေးခဲ့တဲ့ ဂျာမန်သိပ္ပံပညာရှင်ဒေါက်တာ အလွိုက်စ်ဘရမ်းနားဟာ ဟမ်းဘတ်မြို့ကို ပြန်သွားပြီတဲ့။ သူ့ဆီကို ပင်နီလပ်အလည်တစ်ခေါက် လောက် သွားသင့်ပြီလို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်”

ဟု ပြောသည်။

“ကောင်းသားပဲ လွတ်လိုက်ပေါ့”

အပြန်ခရီးတွင် ဘီနော့ယာကွတ်တံတားကို ကျော်ဖြတ်ပြီး မြွေလိမ် မြွေကောက် ဖြစ်နေသောတောင်ကုန်းလမ်းအတိုင်း ဆင်း၍ ဂါလီလီးပင် လယ်ပြင်ဘက်သို့ ဦးတည်၍သွားနေသည့်အခါ နာဒါက ပြောသည်။

“ဟို ခွေးမသား လူလည် ဘာဂျာ၊ ခါဟူတာ ပြဿနာ ဗိုလ်ချုပ်ဘယ် လိုကိုင်တွယ်မလဲဆိုတာ မပြော၊ ပြောအောင် အားထုတ်နေတယ်”

ဒါဒိုက နာဒါ၏ ဆံစများကို အသာအယာ ထိုးဖွလိုက်ပြီး ပြုံးသည်။

“မေ့ပစ်လိုက်ပါ နာဒါရယ်။ ဒီဘက်မှာ ကြည့်စမ်း၊ ဂါလီလီး ပင်လယ် ပြင်၊ လှိုင်းလုံးတွေ သဲသောင်ပြင်ပေါ် ပြေးတက်နေကြတာ ဘယ်လောက် လှသလဲ။ ဒီနေရာဟာ သခင်ယေရှု ရေပြင်ပေါ်လမ်းလျှောက်ခဲ့တဲ့နေရာပေါ့။ သူဟာ စစ်မှန်တဲ့ ကယ်တင်ရှင်တစ်ဦးပဲ။ ဂျူးအားလုံးရဲ့ အမြင့်မြတ် ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့။ သူဟာ တို့ကိုသေရာက ပြန်လည်ရှင်သန်လာအောင် ဘယ်လို လုပ်ရတယ်ဆိုတာ သင်သွားတယ် မဟုတ်လား”

[၁၀]

အလွှဲကပ်စာရမ်းနားသည် ကူးတို့သဘောဦးပိုင်းရှိ အခန်းကလေး ထဲ၌ ရပ်နေသည်။ ကူးတို့သဘောတွင် အလုပ်ဆင်းရုံးသမားများနှင့် ပြည့်ကျပ်လျက် ရှိ၏။ သဘောသည် ဟာလင်ဟတ်စ်ဆိပ်၌ ဆိုက်နားရန် အာလ်စတာရေကန်ကို ကူးဖြတ်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ဟမ်းဘတ်မြို့ကို လွမ်းခြုံထားသည့် ဆောင်းဥတု၏ ညိုမှိုင်းမှိုင်းကောင်းကင်ပြင်သည် ဘရမ်းနား၏ စိတ်ကို အားငယ်အောင်လုပ်နိုင်ခြင်းမရှိ။ ခရီးသည်အများစုသည် သူ၏ ညိုမောင်းမောင်း အသားအရောင်ကိုကြည့်ကာ မနာလို မရှုဆိတ်ဖြစ်နေကြဟန်ရှိသည်။

သူ၏ အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော အသက်ခပ်ကြီးကြီး အမျိုးသမီး တစ်ယောက်ကမူ ဘရမ်းနား၏ ပုံပန်းကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ သြစတြေးလျနိုင်ငံ သို့သွား၍ ရေခဲပြင်ပေါ်လျှောစီးခဲ့သလားဟု မေးသည်။ ဘရမ်းနားကလည်း စီးခဲ့ပါသည်ဟု ဖြေသည်။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးကြီးက ဘရမ်းနား၏ နာမကျန်းဖြစ်နေသော ဇနီးသည်အကြောင်းကို စုံစမ်းပြန်သည်။ သူကလည်း ဖရောဘရမ်းနားမှာ ဆွမ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဆေးခန်း၌ပင် ရှိနေပါသေးသည်ဟု

ပြန်ဖြေကာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ နှုတ်ဆက်ပြီး သင်္ဘောခန်းထဲမှ ထွက်ခွာ လာခဲ့သည်။

သင်္ဘောဦးပိုင်း ကုန်းပတ်ပေါ်၌ရပ်ကာ အေးမြသော လေများကို အားပါးတရ ရှူသည်။ သူလစ်များ၌ အချိန်တော်တော်ကြာနေခဲ့ရ၏။ ဆာဟာရဒေသသည် ငရဲပြည်တမျှ ဆိုးရွားသောဒေသဟု သူ ထင်သည်။ အလွန်ညစ်ပတ်နံ့စော်နေသည့်အာရပ်များ ကင်းမြီးကောက်ကြီးများနှင့် သဲကန္တာရ ယင်ကောင်များ . . .။ ပြီးတော့ နေ့ဘက်ဆိုလျှင် ရေခဲမတတ် အေးသည့်ဒဏ် ခံရသည်။

ဗွီ-ဖိုက် ဒုံးကျည်ကို အောင်မြင်စွာပစ်လွှတ် စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် သူသည် ထရီပိုလီမြို့မှ မြူးနစ်မြို့သို့ လေယာဉ်ဖြင့်လာခဲ့ပြီး မူးလားထံ သတင်းပို့ခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ ကလိုင်ဇာမှာ ဘာလင်သို့သွားနေသဖြင့် သူ့ အစီရင်ခံစာကို ချက်ချင်းမဖတ်ရ။ အလွန်ခြေသွက်ပြီး နိုင်လိုမင်းထက် လုပ်ကာ သတင်းယူတတ်ကြသည့် ဂျာမန်သတင်းစာများသည် အက်စ်၊ တီ၊ အက်စ် ကုမ္ပဏီအား ပိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်နေကြပြန်လေပြီ။

အမှန်တော့ အက်စ်တီအက်စ်အတွင်းရှိ တစ်စုံတစ်ဦးက ဒုံးကျည် အောင်မြင်စွာ ပစ်လွှတ်နိုင်ခဲ့ခြင်းကို သတင်းပေးလိုက်ဟန်တူ၏။ ဤ သတင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဂြိုဟ်တုမှ သတင်းဓာတ်ပုံ အထောက်အထားများ ရမသွားသော်လည်း ဒေါက်တာကလိုင်ဇာအတွက်ကတော့ ပြဿနာများနှင့် ရင်ဆိုင်ရဖို့ရှိ၏။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံခြားရေးဌာနကတော့ ဂျာမနီနိုင်ငံ ဘွန်းအစိုးရအား ကန့်ကွက်ခဲ့သည်။ ထူးဆန်းသည်မှာအစွရေးနိုင်ငံ ဖြစ်၏။ ယခုကိစ္စတွင် အစွရေးသည် ငြိမ်ချက်သားကောင်းလှချေသည်။ သို့သော် လည်း သူတို့တွင် ဖြေရှင်းစရာ တခြားပြဿနာများ ရှိနေဟန်တူ၏။ အကယ်၍ နောက်ထပ်တစ်လသာ ငြိမ်နေပါမူကား ကဒါဖီသည် ဇီယွန်နစ် များ ကြီးစိုးရာ အစွရေးနိုင်ငံကို ဤကမ္ဘာမြေပေါ်မှ ရာသက်ပန် ပျောက်ကွယ် သွားအောင် လုပ်ပေတော့မည်။

ဆိုဗီယက်များကလည်း ပြဿနာတစ်ခုပင် ဖြစ်၏။ သူတို့အနေဖြင့် ဂျာမန်ဒုံးကျည်သိပ္ပံပညာရှင်များသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ် လက်နက်ချစဉ်က

သဘောတူထားခဲ့သော စည်းကမ်းချက်များကို ချိုးဖောက်နေကြသည်ဟု တရားဝင်စွပ်စွဲနေကြသည် မဟုတ်ပါလား။ တကယ်တော့ ယင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရမည့်တာဝန်သည် သူ့တာဝန်မဟုတ်။ သို့တစေလည်း သူသည် သတင်းစာများအတွက်တော့ သောကများလျက် ရှိရ၏။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ ဒေါက်တာ ကလိုင်ဇာသည် ဝါဒဖြန့်ချိရေးတွင် ပါရဂူတစ်ဦးသဖွယ် ထူးချွန်သူဖြစ်သဖြင့် ဤပြဿနာကိုလည်း အလွယ်တကူပင် ရှင်းသွားနိုင်လိမ့်မည် ထင်၏။

လက်ရှိအခြေအနေကတော့ ကောင်းသည်။ ဘရမ်းနားသည် ယမန်နေ့ ညက အသက်ဆယ့်ကိုးနှစ်မျှသာ ရှိသေးသည့် သူ့အပျော်မယားနှင့် အချိန်ဖြုန်းခဲ့သည်။ မိန်းကလေးမှာ ဟမ်းဘတ်တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၏။ သူက မိန်းကလေး၏ ကျောင်းစရိတ်နှင့် အခြားအထွေထွေစရိတ်များကို ပေးထားသည်။ ဖယောလိန်းကလုအမည်ရှိ မိန်းကလေးကတော့ သူ့အား အရှက်ကင်းမဲ့စွာဖြင့် လိမ်ညာမြူဆွယ်လျက် ရှိ၏။ မနေ့ညနေကဆိုလျှင် သူသည် ထရီပိုလီဇေးထဲမှ ဝယ်လာခဲ့သော ရွှေလက်ကောက်ကို လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးခဲ့သည်။ ကလုကလည်း ဝမ်းသာအားရနှင့် သူ့အား ဖက်၍နမ်းသည်။ ပြီးတော့ စနေနေ့ညတွင် အော်ပရာပြဇာတ် ကြည့်မည်ဟု စီစဉ်ခဲ့ကြ၏။

သဘောအင်ဂျင်စက်သံသည် တဖြည်းဖြည်း တိုးသွားသည်။

“ဟာလင်အတ်စ်ဆိပ်ကို ရောက်ပါပြီ”

ဟူသော ကြေညာသံကို ကြားရသည်။ ဘရမ်းနားသည် ပထမဆုံးဆင်းသည့် ခရီးသည်အုပ်စုနှင့် လိုက်ပါလာသည်။ အထူးသဖြင့် စပ်စပ်စုစု နိုင်လွန်းလှသော အိမ်နီးနားချင်းမိန်းမကြီးနှင့် မဆုံလိုသဖြင့် အလျင်အမြန် ဆင်းလာခဲ့ခြင်းပေတည်း။

သူသည် ရေနံကမ်းဘေးတစ်လျှောက်ရှိ လှပသော အိမ်တန်းများရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်လာသည်။ ဤတစ်ဝိုက်သည် ၁၉၄၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလအတွင်းက ကြံချခဲ့သည့် ဗြိတိသျှတို့၏ ဗုံးဒဏ်ကြောင့် မရှုမလှပျက်စီးခဲ့ရသောအပိုင်း ဖြစ်၏။ အခုကျတော့လည်း ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်ခဲ့သည့်နှယ်အားလုံး ပြန်လည်ထူထောင်ထားခဲ့ကြ၏။ သူသည် သာယာလှပနေသည့်